

Președintele Consiliului de Stat a primit pe ministrul afacerilor externe și cooperării al Republicii Burundi

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a primit în dimineața zilei de vineri, 3 aprilie, la Palatul Consiliului de Stat, pe ministrul afacerilor externe și cooperării al Republicii Burundi, Ndabakwaje Libère, care face o vizită oficială în țara noastră.

La primire a luat parte Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe. Philippe Rurashize, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Republicii Burundi la Cairo.

În timpul întrevederii au fost abordate probleme privind dezvoltarea relațiilor dintre cele două țări, evidențiindu-se dorin-

ța comună de a pune în valoare noi posibilități de colaborare și cooperare, în folosul ambelor popoare.

S-a relevat, de asemenea, necesitatea statomicii în lume a unui climat de pace, securitate și colaborare internațională, menită să asigure independența, suveranitatea și dezvoltarea multilaterală de sine stătătoare a tuturor popoarelor. A fost subliniat însemnătatea întăririi unității de luptă a tuturor forțelor democratice și progresiste, pentru libertate și progres social împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, a politicii de apartheid și discriminare rasială.

Ministrul afacerilor externe și cooperării burundez a înmănat președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, un mesaj din partea președintelui Republicii Burundi, Michel Micombero, prin care în numele poporului din Burundi, guvernului și Partidului Unității și Progresului Național transmite un cald salut poporului român, guvernului și Partidului Comunist Român.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a rugat pe oaspete să transmită președintelui Republicii Burundi cele mai bune urări de sănătate și fericire, urări de noi succese poporului burundez și Partidului Unității și Progresului Național.

Intrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II. Nr. 6495

8 PAGINI — 30 BANI

SÎMBĂTĂ 4 APRILIE 1970

200 DE TREPTE SUB ALBIA DUNĂRII

Încerc să desprind de pe traseele unei zile petrecute pe șantier, nota dominantă, amprenta spirituală a locului, dincolo de aceea fizică, desigur impresionantă, dar poate nu îndeajuns de grăitoare dintr-o dată, în pricina felului de a fi și gândii al omșurilor, în majoritate tineri, de aici. Există un om al marilor șantieri, în cadrul de față al Porților de Fier? Dacă da, care sînt parametrii lui spirituali esențiali, de forță? Uneori acești parametri se relevă dintr-un singur cuvînt, dintr-un singur gest, dintr-o faptă. Altele, trebuie să cauți foarte adînc: adînc în oameni, sau cum s-a întîmplat ieri, adînc în construcția însăși. Dar să-ți spun...

rului din Oz" („uncori fi se pare că mergi în nori”, ne spunea inginerul Ion Dobre, ghidul nostru ocazional, șef de lot la Ecluză-braj și secretar U.T.C. al Energo-montajului). În stînga, Dîndrea ne oferă spectacolul u-

PETRE DRAGU

(Continuare în pag. a III-a)

MANIFESTARILE ARTISTICE DIN CADRUL FESTIVALULUI NAȚIONAL AL ARTEI STUDENȚEȘTI. Prin telefon de la tri-mișii noștri, A. VASILESCU și C. SEBASTIAN. Timp de trei zile, Brașovul găzduiește în cadrul Festivalului național al artei studentești, concursul teatrelor dramatice și de poezie. Aproximativ 30 de formații, reprezentînd 14 centre universitare, s-au angajat într-o pasionantă competiție, ilustrare semnificativă a preocupărilor studențimii în domeniul creației artistice. După cum se știe, în centrele universitare, în institute și facultăți, teatrele studentești și-au cîștigat un bine-

(Continuare în pag. a II-a)

Cazangerie. Foto: C. CIOBOATA

De ce ignoră fetele sportul?

Se discută mult în ultima vreme despre necesitatea mișcării, a educației fizice și a sportului, iar fondul problemei include cu sublinieri expresive și elementul feminin. Ingridorilor de amec, raportul femeii-sport se cere consolidat dincolo de caracterul spontan, întîmplător al relației, și încercarea aceasta cu vaste implicații presupune, mai înșii, pentru o reușită deplină, cunoașterea în detaliu a stării de fapt și a cauzelor sale. O cunoaștere care, dublată de acțiuni practice imediate, determinate de realități și nu de teoretizări de birou ar putea conferi tabloului general nuanțe mult mai optimiste și revelatoare.

Am încercat, recent, o investigație la Fabrica de confecții din Miercurea Ciuc, acolo unde, prin natura activității productive, circa 80 la sută din numărul salariaților îl reprezintă femeile, în cea mai mare parte tinere. E-xistă aici și o asociație sportivă — „Textila” — cu secții de handbal, schi, șah și tenis de masă (secția de fotbal a fost desființată), dar numărul femeilor care practică sportul este aproape incredibil de mic: 12 handbaliste și vreo 20 de fete ce joacă din cînd în cînd tenis de masă, așa cum a mărturisit președintele asociației sportive, Atia Balint. Rețineți un amănunt: în Fabrica de confecții din Miercurea Ciuc lucrează 1183 de femei! Și atunci, cum se explică uriașa disproporție?

Președintele asociației amintea de o cauză obiectivă: multe dintre muncitoare locuiesc în jurul orașului, fac naveta și din acest motiv nu dispun de o condiție esențială: timp. Să fie oare singura explicație posibilă? Să nu existe pentru această situație nici o soluție? Răspunsul mi l-a oferit un raid fulger întreprins prin fabrică, cu următoarele întrebări repetate fiecărei interlocutor ca un veritabil leit-motiv: „Vă place sportul? Îți practici? Știi că rîu vă face sedentarismul?” complete, de la caz la caz, și cu alte întrebări adiacente.

Veronica Ciszar, 20 de ani: „Nu-mi place! Sedentarismul? Nu-mi ea face nici un rău”. Rozalia Bodo, 18 ani (foarte categorică): „Nu creșu să fac sport și nu voi face niciodată. Nu mă interesează de (1) sedentarism”. Jerzi Odorian, 21 de ani: „Nu-mi place! De ce? Pentru că nu creșu să fac sport. Dacă știu ce implicații are sedentarismul asupra organismului feminin? Da, înțeleg. Să mă mai gîndesc”. Ileana Ciszar, 20 de ani: „Nu-am făcut niciodată sport. Dar nici în fabrică n-a încercat cineva să-mi explice implicațiile sedentarismului despre care tmi vorbiți”. Gizela Biro, 21 de ani: „Nu-am făcut niciodată sport. E drept,

MIRCEA M. IONESCU

(Continuare în pag. a V II-a)

O CONFLUENȚĂ NECESARĂ: CERCETARE, ȘCOALĂ, PEDAGOGIE

Participă tovarășii conf. dr. NICULAE BELLU, membru corespondent al Academiei de Științe Sociale și Politice, lector univ. dr. STELIAN STOICĂ, prof. IOSIF UTO, director al liceului „Mihail Sadoveanu”, VASILE POPESCU, cercetător principal în sectorul de etică al Institutului de filozofie

V. ARACHELIAN: Ne-am propus, în finalul capitolului precedent al discuției noastre, să abordăm funția educativă a școlii. Vorbind despre tradițiile

predării eticii în școala românească antebellă, ar fi necesar să punctăm măcar faptul că această introducere în sistemul de valori morale dominante ale

COLOCVIU ETIC (II)

timpului se făcea totuși într-un context de solicitări problematice mult mai redus. Cu alte cuvinte, problemele morale pe care le avea de rezolvat o generație se identificau evasional cu cele pe care le cunoșcuse nemijlocit generația de dinaintea ei. Astăzi, trăim o perioadă de înlocuire — chiar la nivelul normelor — a vechii morale.

N. BELLU: În trecut viața se mișca monoton, de la o generație la alta, pe aceleași coordonate, tinerii erau confrunțați cu mai puține situații și probleme radicale noi.

V. ARACHELIAN: În sfîrșit, și o altă problemă nouă în raportul tradițional dintre părinți și copii este acela produs de o creștere substanțială a standardului de viață. Astăzi, din grija de a asigura copiilor lor tot ceea ce le-a refuzat un timp vitreg, extrem de mult părinții devin prizonierii propriei lor generozități; standardul material pe care-l asigură copiii nu este censurat și de exigențe morale pe potrivă. Nu e greu de ghicit că pericoul de a purta pe umerii lor un fel de economie este real.

I. UTO: Este justu o astfel de observație și așa spusă că ea e sursa unei discrepanțe pe care o înregistrează, ceea ce ar trebui să fie omogenitatea cerințelor morale la care concurează școala și familia. Fisura de care vorbeam, este însă și efectul unei diferențe de calitate între cerințele familiei și cerințele școlii.

N. BELLU: Efect firesc al unei situații în care noi pregă-

VARTAN ARACHELIAN

(Continuare în pag. a V II-a)

ROMANCIERUL — conștiință modernă a societății

Interviu cu PETRU POPESCU

De ce credeți că în literatura de azi romanul construit cu rigoare teoretică, romanul „compus” rod al unei arhitecturii mintale, reprezintă o cerință de acută actualitate? Romanul compus, rod al unei arhitecturii mintale, e esențial, firește, pentru literatura de azi, însă a fost esențial și în alte epoci, căci romanul autentic, ca specie, trebuie în mod obligatoriu să fie compus și arhitecturat. Altfel nu e cu adevărat roman. Multă lume confundă povestirea cu romanul și narațiunea cu epica. „Baltașul”, carte admirabilă, e o povestire, nu un roman (e, de fapt, cum spun francezii, „un récit”). Pentru a interesa un public de ordinul zecilor de mii, pentru a

crea un centru de atenție, pentru a cuprinde sintetic și totuși individual, profund și totuși „popular” un dat al existenței reale (în afara existenței reale, care, desigur, poate fi adîncită intelectual, romanul mi se pare exclus), trebuie un roman de tip „cutie”. Adică un roman în care să poată începe și fapte, și fonduri, și materie, și perspectivă. Toate acestea cer mai multe planuri, mai multe unghurii, mai multe entri, și o anumită sumă de idei. Romanul trebuie să răspundă unui autor cu gîndire completă, gîndire pe care nu o putem figura sub forma unei linii. Complexitatea, intricația,

pluralitatea sint de rigoare. Cu atât mai mult în literatura de azi. Azi scriem pentru un public neomogen și vast într-o societate complicată și diferențiată, agitată de probleme stufoase, cu surse uneori foarte depărtate unele de altele. În aceste condiții, mesajul liniar, mai ales în proză, nu mai e suficient. Complexitatea dezvoltării societății noastre și, implicit, a omului, pune sarcini de o natură deosebită acestui tip de roman.”

M. COSTEA

(Continuare în pag. a IV-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINERETE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

PETARDA AR FI BINE SĂ EXPLODEZE LA URECHEA LENEȘULUI...

Persoana care a adus petarda nu este cunoscută. Fapt este că l-a înfîntat pe Ștefan Alexiu, absolvent al liceului „Emil Racoviță”, și l-a propus o afacere. — Ștefane, am o petardă, 2-0 vrei tu? — Ce să fac cu ea? — S-o arunc, bubule tare. Ștefan Alexiu a luat-o. Unii tineri de vîrstă lui, atunci cînd nu prea au ce face, se ocupă de discursi, de benzi de magnetofon, de filme și romane de aventură, eventual colecționează etichete. El s-a gîndit că-i prinde bine o petardă. Din toamnă, cînd proaspăt absolvent a dat un examen de admitere, nereușit, la Academia de Studii Economice, nu prea mai are cu ce să-și omoare timpul. A luat petarda și s-a tot învîrît cu ea pe străzile și parcurile din apro-

pierea liceului său și a stadionului „23 August”. Mai bine s-o dea altcuiva s-o arunce, s-a gîndit, iar el să fie spectator. Și, a dat-o, l-a găsit pe Teodor Carabulea, un fel de fost coleg (Carabulea n-a reușit să treacă de clasa a VI-a). A urmat dialogul știut: — Mă, Carabulea, nu vrei o petardă? — Ce să fac cu ea? — S-o arunc! — Da-o încoace! Carabulea ducea și el lipsă de ocupație. La școală nu mai mergea de mult, iar serviciul în care

fusesse angajat prin grija tatălui său nu-l prea interesa. O îi ceva interesant cu petarda asta — și-a zis. A luat-o și a aruncat-o în curtea fostei sale școli. A nimerit cu zgomot năpraznic, cu foc și fum, sub o fereastră dincolo de care învîntau „cei mici”. Copiii s-au speriat, au început să tipe. Dacă nimerea prin fereastră în clasă, panica ar fi fost și mai mare. Și cine știe, poate nu numai panica... (o petardă de tipul celui folosit, mare cit o cărămidă, aruncată în imediata apropiere a unei persoane poate să provoace artri sau traumatisme acustice).

A urmat, firește, o anchetă la mișie și cei doi s-au ales cu cite o mică amendă. Nu mă voi opri asupra juteștei sancțiunii — se pare că a fost aplicată într-un moment de generozitate exagerată. Aceasta este însă altă problemă. Cititorii se vor întîrbi în primul rînd ce i-a determinat pe eroii noștri să comită un asemenea act absurd. În discuțiile pe care le-am purtat cu cei doi, și despre ei, am refăcut o parte din traiectoriile stărilor sufletești — gestul comis nefînd lipsit de semnificație pe plan intim. Cine a spus că plictiseala ucide, n-a greșit prea mult și a anticipat în această butadă ima-

VICTOR CONSTANTINESCU

(Continuare în pag. a V II-a)

Printre laborantele de la Combinatul chimic Valea Călugărească, care efectuează analize de bună calitate se numără și Constanța Dumitru din fotografia noastră.

Foto: O. PLECAN

antamina

TELEVIZIUNE

care păstrează concepția realizatorilor băimăreni.

● In cadrul emisiunii de versuri „Poesis” vom asculta pe actori Liliana Tomescu, Ion Mănescu și Dumitru Furdul recitând din cele mai cunoscute poezii ale ciclului „Cintite țigănești” de Miron Radu Paraschivescu.

● In cadrul serii de teatru TV, o nouă premieră: „Un nasture sau Absolutul” de Radu Coșau în regia lui Savel Șlopuș.

● O altă realizată de Manase Radnev, cu titlul „Anul I, după absolvirea facultății”, ne propune o discuție cu participarea acad. Grigore Moisil, prof. univ. Alexe Popescu și Ion Peciu. Ce face absolvenții instituțiilor de învățământ superior în țară? Cum se integrează tinerii intelectuali în noile medii sociale? Îată doar două întrebări — alături de multe altele — la care va răspunde ancheta întreprinsă.

ION PASAT

SCENA

● „Acești ingeri triști”, piesa lui D. R. Popescu, distinsă în 1969 cu Premiul de Dramaturgie al revistei „Teatru” își continuă o interesantă istorie spectaculară — începută pe scenele teatrelor din Tg. Mureș și Timișoara — impunându-și prezența în peisajul stagiunii bucureștene. Duminică 5 aprilie, Teatrul Giulești ne invită la o nouă transpunere scenică, semnată de Geo Saizescu, în scenografia lui Helmut Stürmer. Alături de cuplul Corneliu Dumitru și Mariana Mihut, un interesant colectiv actoricesc alcătuit din Dorina Lazăr, Dan Tufaru, Ștefan Mihailescu-Brăila și Ion Vilcu compun, în lumina reflectoarelor bucureștene, un univers dramatic al piesei.

● Atracția pentru coloratura spumoasă a muzicalului și al său succes susținut generos de public se concretizează în viitoarea premieră a teatrului de operă — Suzana. În concepția regională a cunoscutului Ion Dacian, verva melodică și comică a operei lui Jean Gilbert și va cuceri noi spectatori în teatru de pe „Splai”, joi 9 aprilie, susținută de populari slujitori ai genului Valeria Rădulescu, Nicolae Tăranu, Nae Roman, Maria Wauranu, Constanța Cișpanu.

L. M.

PLASTICĂ

● La Galeria de Artă din Calea Victoriei nr. 132, tablourile unei interesante reprezentante a artei plastice contemporane, Valeria Stoica constituie subiectul vernisajului din 7 aprilie, ora 18.

● Un pictor îndrăgostit de teatru — Maurice Fischer — și o suită de lucrări ilustratoare a unei îndelungate activități creatoare — atrag atenția publicului în expoziția ce se va deschide în holul Teatrului Bulandra, luni, 6 aprilie.

● Un dublu vernisaj ni se anunță la Galeria de Artă „Amfora”, din strada Mihai Vodă nr. 2, în ziua de 11 aprilie. Expon Liliana Tudorache — pictură și Dragoș Cănescu — ceramică.

E. M.

CLUBUL

● Duminică, ora 9, la Tehnic-club, în organizarea Liceului nr. 50 din Capitală va avea loc

● Intra 5 și 12 aprilie a.c. Bucureștii se va colora în luminile sărbătorești ale unui festival închinat plaiurilor dimbovițene în ale căror hotare istoria a scris strălucite pagini de glorie, compunând acum însemnate armonii contemporane, meșteșuguri fertile pentru o amplă dezvoltare artistică-culturală.

● Mesaje dimbovițene în timp — festival organizat de Comitetul pentru Cultură și Artă al județului Dimbovița și Universitatea Populară București va desfășura o frumoasă gamă de manifestări la Sala Dalles, ultima zi — 12 aprilie — invitând publicul la festivitățile de la Tirgoviste. Spicuiind din program — a cărui bogăție în alcătuire semnificativă și plus de importanță acestui moment — desprindem cite-

MESAJE DIMBOVIȚENE ÎN TIMP

● Săptămâna, de asemenea, alături de cele câteva simpozioane cu teme semnificative pentru intențiile festivalului vernisaj expoziției „Artiști plastici dimbovițeni”.

● Imaginea de ansamblu a festivalului ne permite să apreciem pozitiv această inițiativă, căreia îi dorim succes și afirmare pe scara adevăratelor valori.

L. MOLDOVAN

ECRAN

● In atenția iubitorilor celei de-a 7-a arte, semnalăm două producții ale studiourilor din R.F.G. Prima — un documentar de metraj mediu, Helga, în regia lui Erich F. Bender, programată la cinematograful „Luceafărul” — ne propune o analiză lucidă, înfăptuită cu acuitate psihologică pe tema relațiilor dintre sexe. A doua — Jungla ademenitoare — anunțată la cinematograful „București” este un documentar de lung metraj, în care regizorul Heinz Sielmann ne ademențează într-o călătorie imprevizibilă cu exotism luxuriant și misterios al pădurilor sălbatice.

● Cinematograful „Patria” va fi gazda unei emoționante poezii de dragoste, colorată cu romantismul vârstei tinere — subiect al filmului sovietic — Suceava seară la ora 11, regizat de Samson Samsonov. Eroii acestui film, destinat în mod deosebit tineretului: Margarita Volodina, Mihail Nojkin, Izolda Izvitkaia.

● Apropiată sărbătorire a Zilei Cosmonauticii sovietice este prezentată în programul cluburilor bucureștene, prin două importante acțiuni, care vor avea loc miercuri, 8 aprilie. La Casa de cultură a studenților la ora 20,30, conf. Adrian Cerbu va vorbi despre: „Constelația Soțuz”, iar în cadrul cursului „Aerospațiu cosmic” de la Tehnic-club, la ora 19, este programată tema „Primul om în spațiul cosmic”, susținută de Radu Stoica.

M. N.

PORTATIV

Din suita manifestărilor muzicale, concertele dedicate „olimpiadelor” beethoveniene, sărbătorii a 100 de ani de la nașterea „Titanului”, reprezintă „evenimentele” cele mai importante. Săptămâna aceasta, Valentin Gheorghiu, Ștefan Gheorghiu și Cătălin Ilea ne oferă două seri în care vom putea asculta câteva dintre celebrele triouri.

● În seara în Studiul de concert de la strada Nufierilor, Orchestra simfonică a Radioteleviziunii va interpreta, sub conducerea lui Iosif Conta, pentru a

doa oară în această stagiune „Missa Solemnis” capodopera gândirii beethoveniene „una din comorile incalculabile ale spiritului... poemul gândit și creat din nou al celei mai grandioase Divine comedi cunoscute în muzică...” cum numea Romain Rolland, lucrarea, în care „un maestru suveran al artei sunetelor și-a pus în ea tot ce e mai profund și în marele său suflet, cu desăvârșită sinceritate...”

● Soliștii concertului de joi seara: Emilia Petrescu, Martha Kessler, Valentin Teodorin și George Crăsnaru.

I. S.

MANIFESTĂRI PIONIEREȘTI

Concursul de creație literară pionierescă la care participă elevii claselor III—VIII, ajuns la cea de a patra ediție, se află în plină desfășurare. Premiile și mențiunile vor fi acordate într-un cadru festiv la „Ziua Pionierilor”, urmind ca participanții la faza republicană să petreacă două săptămâni în frumoasa tabără de la Homorod, unde vor avea prilejul să se întâlnească cu scriitorii preferați.

Cele mai bune lucrări ale ediției trecute, împreună cu cele laureate în acest an, vor vedea lumina tiparului în două culegeri, una de proză și una de poezie pionierescă.

Până la 20 aprilie se vor depune lucrările participanților la concursul de artă plastică. Vernisajul expoziției republicane va avea loc în acest an la Brașov, iar câștigătorii își vor putea percuta în fața publicului în amfiteatrul de la Homorod, unde se vor întâlni cu pictorii și graficienii consacrați.

Concursul de fotografii artistice, alături de cea de a treia ediție, se va desfășura după o formulă nouă. Fiecare județ va trimite lucrările primilor 5 elevi clasăți până la 20 aprilie. Toți participanții vor lucra în vacanța de vară în tabără a numărului de concursuri de fotografie tematice care vor fi selecționate de un juriu în vederea selecției finale. Cu acest prilej, micile fotografii vor avea ocazia să-și îmbogățască simțitor experiența și să lucreze în laboratoare bine utilitate.

În vacanța de primăvară va avea loc prima ediție a Festivalului de teatru pionieresc și școlar. La București între 7-8 aprilie, va avea loc faza republicană pentru brigăzi, montaje și formații de estradă, la care vor participa 18 echipe. Brașovul va găzdui, între 11-12 aprilie, trecerea a 13 echipe păpușărești, iar între 15-17 aprilie, la Piața Neamii, se vor întreci tinerii talente actoricești din 38 de echipe de teatru.

Festivalul republican al cluburilor pionieresti se va desfășura în acest an între 1-15 iulie, în tabăra de la Poneasa, județul Caraș-Severin. În cinstea „Zilei Pionierilor”, va fi organizată expoziția republicană de artă plastică, fotografii artistice și artizanat care va fi găzduită de orașul Brașov, între 15 iunie și 25 iulie.

C. S.

● ÎNCEPIND DIN VACANȚA DE PRIMĂVARĂ, Palatul Pionierilor va găzdui manifestări variate prin care se va marca împlinirea a două decenii de când troleul pionieresc a răsunat pentru prima oară în incinta străvechii palat din Dealul Cotroceniilor.

NOI PREMIERE CINEMATOGRAFICE

ZIUA BUIESTRASULUI

producție a studioului Mosfilm
Regia și imaginea de: Serghei Urusevski
Cu: N. Janturina, B. Kidkeeva, F. Saripova, K. Aliev.

Melga

producție a studiourilor din R. F. a Germaniei
Scenariul și regia: Erich F. Bender.
Cu: Ruth Gassmann, Asgard Hummel, Ilse Zielstorf, Eberhard Mondry

ZIUA BUIESTRASULUI

ARTA STUDENTEASCĂ

(Urmare din pag. 1)

meritat prestigiu; numeroase studii dramatice și de poezie oferă pasionaților tinerii posibilitatea să-și afirme talentele, să găsească pe scenă un cadru propice dezvoltării unor probleme care preocupă tineretul studios. Această fervescență creatoare a realizat un deosebit interes pentru Festivalul de la Brașov pe scena căruia evoluează alături de formații care și-au cucerit o aprecieabilă carte de vizită, numeroase colective dramatice care bat acum la porțile afirmării.

Criticii de teatru, regizori, actori, ziariști alături de studenți și cadre didactice universitare, urmăresc cu atenție și interes tinerii artiști amatori. Primul număr al revistei festivalului, ediția specială a publicației studentești „Sigma” — consemnează impresiile lor elogioase.

La ora cînd transmitem, entuziasmat publicul studentesc din Brașov a aplaudat 8 din cele 10 spectacole ale primei zile de concurs și este încă prea devreme pentru o impresie de ansamblu, dar ceea ce am văzut oferă deja o imagine oarecum concludentă asupra ariei de preocupări a teatrelor studentești.

Este împede, bunăoară, interesul susținut al majorității formațiilor pentru întrebările majore ale contemporaneității, cărora se străduiesc să le răspundă în diverse variante ale unui limbaj teatral evoluat, cu preferințe pentru alegorie și simbol.

Înseși opțiunile de repertoriu sînt elocvente: piese dintr-un dramaturg românesc se învecinează cu dramaturgi după opere clasice sau cu creații aparținînd unor autori contemporani de prestigiu.

Nivelul artistic al spectacolelor primei zile prilejuiește și al concluzii demne de atenție. Am asistat la — probabil — unul din cele mai importante momente ale festivalului (am îndrăznit să spunem chiar la unele din puținele spectacole revelatorii ale întregii stagiuni teatrale): „A opta zi de demință” de Radu Dumitru, în interpretarea formației Institutului de arhitectură din București. Un spectacol angajat și patrunzător, realizat cu o remarcabilă vibrație și izbitură și impunând nu numai un text reușit, dar și o tinărie acțiivă de mare talent, studenta Liliana Dumitrescu.

Am asistat, de asemenea, la un însoțit recital de pian — o minime al formației „Experiment 70” de la Casa de cultură a studenților din Cluj; la o reprezentare sobră și omogenă cu „Noaptea fermei-că” de Mroczk (formatia de cântec maghiară „Echinox” a Universității Clujene); la un frumos recital de poezie, dans și euristică, intitulat „Virtele poetice”; la un spectacol spiritual cu „Nasul” de Gogol (Casa de cultură a studenților din București).

Alte câteva montări nu au izbit și atingă același nivel, fie din pricina calității textelor (pseudopoezii clujean „Măști sau Ghici ciuperca” de 79), fie din pricina unor realizări deosebite (de exemplu: „Căpitanul și soldatul” de Virgil Stoenescu — Institutul pedagogic Bacău, sau „Inamicii” de D. Solomon — Ansamblul dramatic Tg. Mureș).

Spre surpriza primei zile a festivalului, un emoționant montaj literar-muzical prezentat de formația orașului gazdă, a exprimat sentimentele profunde ale studenților brașoveni în pragul Centenarului V.I. Lenin.

Pentru infracțiunile prevăzute de Decretul nr. 328/1968 au fost majorate limitele minime și maxime ale pedepsilor, a fost lărgită sfera faptelor care constituie infracțiuni și modificat conținutul unora dintre cele existente.

Actualele acte normative privind circulația pe drumurile publice împreună cu modificările aduse în prezent vor fi republicate.

(Agerpres)

AZI ÎN LIBRĂRII
EDITURA POLITICĂ
ALAIN DECAUX: „Dosarele secrete ale istoriei”, lei 12.
EDITURA „UNIVERS”
I. VAZOV: „Apostolul în primejdie”, lei 9,50; M. ZSIGMOND: „Pasărea cerului”, lei 16,00; ADALBERT STIFTER: „Vechea pecete”, lei 15,00.
EDITURA MERIDIANE
FREDERIC DARD: „Dinamica Cotești”, lei 5,00.
EDITURA ȘTIINȚIFICĂ
D. D. ROȘCA: „Studii și eseuri filosofice”, lei 13,50; „Ce este filozofia?”, lei 8,25; I. AKIMUSKIN: „Incert și sigur”, lei 12,50; A. I. MIHAILOV și alții: „Informatică documentară”, lei 21,00.

CINEMA SPENTRU TIMPUL V. LIBER

SPLENDOARE ÎN IARBA: rulează la Patru (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30).

MOLL FLANDERS: rulează la Feroviar (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 18; 20,30; 22,30).

MELODIA: (orele 9; 11,45; 15,30; 18,15; 20,45) Excelsoar (orele 9,30; 12,15; 15; 17,45; 20,30).

ASTRELE ȘI CLEOPATRA: rulează la Republica (orele 9,15; 11,30; 14; 16,15; 18,45; 21).

JOC DUBLU ÎN SERVICIU: SECRET: rulează la Luceafărul (orele 9,15; 11,30; 14; 16,30; 18; 20,30; 22,30).

ELVIRA MADIGAN: rulează la Capitol (orele 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21).

DOMNISOARA DOCTOR: rulează la Festival (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21); Favorit (orele 10; 12,30; 14,45; 17).

REPUBLICA FETELOR: rulează la Victoria (orele 9,45; 11; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45).

ADIO TEXAS: rulează la Lumina (orele 9,30—15,45 în continuare; 19,30).

CINE VINE LA CINA: rulează la Dolna (orele 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45); Miorita (orele 10; 12,30; 15; 17,30; 20).

PROGRAM DE FILME DOCUMENTARE: rulează la Timpu (orele 9—19 în continuare).

ADIO TEXAS: rulează la Gelvita (orele 9,30; 11,45; 16; 18,15; 20,30); Floarească (orele 9; 11,15; 13,45; 16,15; 18,30; 20,30); Gloria (orele 9,15; 11,30; 14; 16,15; 18,15; 20,30).

WINNETOU ÎN VALEA MORTII: rulează la Infrățirea (orele

15,15; 17,45; 20). Vitorul (orele 13,30; 16).

PĂNĂRI ȘI OGARI: rulează la Vitorul (orele 20,30).

CĂLĂGĂRIA: rulează la Bucești (orele 15,30; 19).

CIND SE ARATĂ CUCUVEAUA: rulează la Dacia (orele 8,30—19,45 în continuare); Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30).

VISUL DOMNULUI GENTIL: rulează la Bucești (orele 16; 18,15; 20,30); Gliaștii (orele 15,30; 18; 20,30); Arta (orele 10—18 în continuare; 18,15; 20,30).

EXPLOZIE ÎN MUNTII: rulează la Lira (orele 15,30; 18).

VERDIANA: rulează la Lira (ora 20,15).

VIA MĂLA: rulează la Drumul Sării (orele 15,30; 17,45; 20); Rahova (orele 15,30; 18).

TÂNDREȚA: rulează la Rahova (orele 20,15).

PACĂTUL DRAGOSTEI: rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,30); Paoca (orele 16; 18; 20).

LA NORD PRIN NORD-VEST: rulează la Cotroceni (orele 15,30; 19).

STĂPIN PE SITUATIE: rulează la Volga (orele 15,30; 18; 20,30).

MIREASA ERA ÎN NEGRU: rulează la Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15); Tomis (orele 9,30—15,30 în continuare; 18; 20,15).

URMĂRIREA: rulează la Flamura (orele 9; 11,30; 15; 17,30; 20).

DOI BARBAȚI PENTRU O MOARTE: rulează la Moșilor (ora 20,30).

A TRAI PENTRU A TRAI: rulează la Moșilor (orele 15,30; 18).

COMISARUL „X” ȘI PANTEREA ALBASTRĂ: rulează la Muncă (orele 16; 18; 20).

PROFESIONISTI: rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

VALEA PĂPUȘILOR: rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,15); Progresul (orele 15,30; 18; 20,30).

SIMPATICUL DOMN: rulează la Unirea (orele 15,30; 18; 20,15).

VĂ PLACE BRAHMS?: rulează la Cîrșingi (orele 15,30; 18; 20,15).

FIUL ȘEICULUI: rulează la Cinemateca Union (orele 10; 12; 14).

ALEXANDRU CEL FERICIT: rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,15).

DE IARBA — ora 20; Teatrul Mic: PRIMARUL LUNII ȘI HUBITA SA — ora 15,30; EMIGRANTUL DIN BRISBANE — ora 20; Teatrul Giulești: NUNTA LUI FIGARO — ora 19,30; Teatrul „C. I. Notara” (B-dul Magheru): CRIMA ȘI PEDEPSA — ora 19,30; (Sala Studio): ENIGMATICA DOAMNĂ „M” — ora 20; Teatrul „Ion Vasilescu”: FLOARE DE CACTUS — ora 19,30; Teatrul Evreiesc — ora 20; Teatrul „C. I. Notara”: NOAPTEA ÎN TRGUL VECHI — ora 19,30; Studioul I.A.T.C.: PIATRA DIN CASA — ora 20; Teatrul „Ion Creangă”: ROATA MORII — ora 16; Teatrul „Tândărică” (Calea Victoriei): O POEZIE CU CINTEC — ora 15; NOCTURN I — ora 21,30; (Str. Academiei): GULIVER ÎN TARA PĂPUȘILOR — ora 17; Teatrul „C. Tanase” (Sala Savoy): BOEING — BOEING — ora 17; (Calea Victoriei): NICUTA... LA TÂNASE — ora 19,30; Ansamblul „Cicloria”: CINT ȘI JOC DE BUCURIE — ora 19,30; Cercul de Stat: CIRCUL MARE DIN MOSCOVA — ora 19,30.

DE IARBA — ora 20; Teatrul Mic: PRIMARUL LUNII ȘI HUBITA SA — ora 15,30; EMIGRANTUL DIN BRISBANE — ora 20; Teatrul Giulești: NUNTA LUI FIGARO — ora 19,30; Teatrul „C. I. Notara” (B-dul Magheru): CRIMA ȘI PEDEPSA — ora 19,30; (Sala Studio): ENIGMATICA DOAMNĂ „M” — ora 20; Teatrul „Ion Vasilescu”: FLOARE DE CACTUS — ora 19,30; Teatrul Evreiesc — ora 20; Teatrul „C. I. Notara”: NOAPTEA ÎN TRGUL VECHI — ora 19,30; Studioul I.A.T.C.: PIATRA DIN CASA — ora 20; Teatrul „Ion Creangă”: ROATA MORII — ora 16; Teatrul „Tândărică” (Calea Victoriei): O POEZIE CU CINTEC — ora 15; NOCTURN I — ora 21,30; (Str. Academiei): GULIVER ÎN TARA PĂPUȘILOR — ora 17; Teatrul „C. Tanase” (Sala Savoy): BOEING — BOEING — ora 17; (Calea Victoriei): NICUTA... LA TÂNASE — ora 19,30; Ansamblul „Cicloria”: CINT ȘI JOC DE BUCURIE — ora 19,30; Cercul de Stat: CIRCUL MARE DIN MOSCOVA — ora 19,30.

— ora 16,30; ALIZUNA — ora 19,30; TRAVESTI — ora 15; (Sala Studio): PARINTII TERIBILI — ora 10,30; CINE ESTI TU? — ora 19,30; Teatrul de Comedie: MADRAGORA — ora 19,30; DISPARITIA LUI GARY GAY — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (Schiu Magheranu): TRANSPLANTAREA INIMII NECUNOSCUTE — ora 19,30; LEONCE ȘI LENA — ora 20; (Sala Studio): PURICELE ÎN URCECH — ora 19,30; HARFA DE LARBA — ora 20; Teatrul Mic: DEZERTORUL — ora 19,30; PRIMARUL LUNII ȘI HUBITA SA — ora 15,30; PRETUL — ora 20; Teatrul Giulești: CO-MEDIE CU OLTEAN — ora 18; ACEȘTI INGERI TRISTI (premieră) — ora 19,30; Teatrul „C. I. Notara” (B-dul Magheru): LA CIOABA DE POZROACE — ora 15,30; O CASA ONORABILĂ — ora 19,30; CIND LUNA E ALBASTRĂ — ora 19; (Sala Studio): O LUNA LA TARA — ora 19,30 și 20; CE SCURTĂ E VARA — ora 16; Teatrul „Ion Vasilescu”: DOMNISOARA DIN SIGHISOARA — ora 20; Teatrul Evreiesc de Stat: MATINEU LITERAR ELIZER STEINBERG — ora 11; MAZELTOV — ora 19,30; Studioul I.A.T.C.: TRAGICA ISTORIE A DOCTORULUI FAUST — ora 20; Teatrul „Ion Creangă”: ROATA MORII — ora 19,30; Teatrul VERONICA — ora 19,30; Teatrul „Tândărică” (Calea Victoriei): AVVENTURILE LUI PELUM-PELUM — ora 19,30; (Sala Comediei): COANA CHRITA — ora 19,30.

— ora 16,30; ALIZUNA — ora 19,30; TRAVESTI — ora 15; (Sala Studio): PARINTII TERIBILI — ora 10,30; CINE ESTI TU? — ora 19,30; Teatrul de Comedie: MADRAGORA — ora 19,30; DISPARITIA LUI GARY GAY — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (Schiu Magheranu): TRANSPLANTAREA INIMII NECUNOSCUTE — ora 19,30; LEONCE ȘI LENA — ora 20; (Sala Studio): PURICELE ÎN URCECH — ora 19,30; HARFA DE LARBA — ora 20; Teatrul Mic: DEZERTORUL — ora 19,30; PRIMARUL LUNII ȘI HUBITA SA — ora 15,30; PRETUL — ora 20; Teatrul Giulești: CO-MEDIE CU OLTEAN — ora 18; ACEȘTI INGERI TRISTI (premieră) — ora 19,30; Teatrul „C. I. Notara” (B-dul Magheru): LA CIOABA DE POZROACE — ora 15,30; O CASA ONORABILĂ — ora 19,30; CIND LUNA E ALBASTRĂ — ora 19; (Sala Studio): O LUNA LA TARA — ora 19,30 și 20; CE SCURTĂ E VARA — ora 16; Teatrul „Ion Vasilescu”: DOMNISOARA DIN SIGHISOARA — ora 20; Teatrul Evreiesc de Stat: MATINEU LITERAR ELIZER STEINBERG — ora 11; MAZELTOV — ora 19,30; Studioul I.A.T.C.: TRAGICA ISTORIE A DOCTORULUI FAUST — ora 20; Teatrul „Ion Creangă”: ROATA MORII — ora 19,30; Teatrul VERONICA — ora 19,30; Teatrul „Tândărică” (Calea Victoriei): AVVENTURILE LUI PELUM-PELUM — ora 19,30; (Sala Comediei): COANA CHRITA — ora 19,30.

române: Marișoara Tănase ● 2:30 Închiderea emisiunii programului I.

PROGRAMUL II
● 20,25 Seară de teatru: „Don Juan” de Moliere; ora 21: Seara micului teatru. Cîntăcîntonul Dan Jorjăvescu ● 21,55 Film serial: „Sumora toamnă” (VII) ● 22,45 Închiderea emisiunii programului II.

DUMINICA, 5 APRILIE 1970
PROGRAMUL I
● 8,15 Deschiderea emisiunii — Gimnastica de învioreare „Telecine” ● 8,45 Matineu duminical pentru elevi și școlari (Alte aventuri ale echipajului „Vali Virje”) ● 10,15 Ora satului ● 11,30 Concert simfonic ● 12,30 Teatrul „jă patriei” ● 12,35 Emisiune în limba maghiară ● 13,35 Închiderea emisiunii de dimineață ● 14,50 Teatrul Universității — Petrolul — transmisiune de la Cluj ● 15,45 Închiderea emisiunii de primă dimineață ● 16,00 Emisiune de după amiază. Film serial: Oliver Twist (III) ● 18,00 Mozaic duminical ● 19,05 Reportajul de seară ● 19,20 Noutăți cinematografice ● 19,40 Reportaj TV. Simian ● 20,00 Film artistic: Răscoala de pe Caine ● 22,00 Răspodă Română (Cîntec și dansuri populare în interpretarea ansamblului „Doina Banatului” din Caransebeș) ● 22,20 Teletextul de noapte ● 22,30 Telesport ● 22,50 Parada vedetelor ● 23,15 Închiderea emisiunii programului I.

PROGRAMUL II
● 20,00 Seară de teatru: Cazul Pinedus de Paolo Levi ● 22,10 Roman folclor „Război și Pace” (reluarea episodului al III-lea) ● 22,45 Închiderea emisiunii programului II.

După 15 luni de la constituire, la Comitetul orașenesc

Făgăraș al U. T. C. se caută și acum

O CONCLUZIE DE LA CARE AR FI TREBUIT SĂ SE PORNEASCĂ

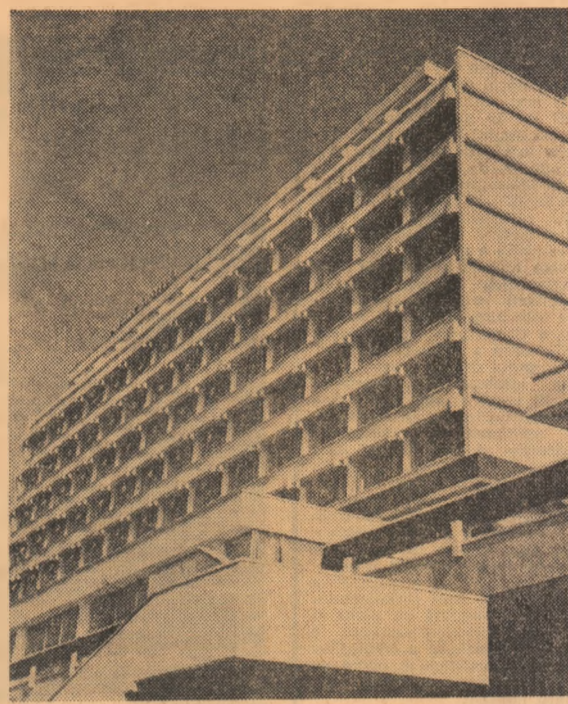
Purtător de cuvânt al unui număr de 5.000 de tineri, Comitetul U.T.C. al orașului Făgăraș, ales la conferința din 1968, îi revine misiunea de a conduce timp de doi ani viața și activitatea acestora, de a le îndruma eforturile în direcțiile cele mai fertile. La 15 luni de la alegerea sa, comitetul se află în situația, nedorită, ca o parte importantă a membrilor săi, inclusiv ai biroului, să nu-și respecte îndatoririle ce le revin și la care el însuși s-a angajat, acceptând mandatul ce le-a fost încredințat. Motivul datelor oferite de primul secretar al comitetului, Gheorghe Dobrea, din cei 49 de membri cî puțin în se află de fapt în afara coordonatelor normale recunoscute prin calitatea de membru al comitetului orașenesc U.T.C. În același mod se prezintă și structura biroului: plină și aici se găsește cîtiva care evită orice angajament ferm față de activitatea preconizată. Acestei secvențe statistice i se adaugă, după consultarea proceselor verbale ale plenurilor comitetului și ședințelor de birou și constatarea că rateorii s-a reușit reunirea integrală a acestora; cea mai mare parte a lor s-a desfășurat mereu în absența mai multor membri și, ceea ce este mai interesant, mereu aceiași.

Repetarea consecventă a privării unui număr mare de organizații, de tineri și de tineri care trebuie să-și alăie în conducerea, ca și în conceperea activității organizației orașenești. Pe de altă parte, faptul că aceiași membri, cei activi adică, ajung să se plîngă că nu pot face față problemelor ce cad în seama întregului comitet, este o consecință a aceleiași situații iar încercările acestora de a suplini indiferența unora nu pot da fără îndoielă alte rezultate decât unele evidente diminuate. Dar de lucrul acesta comitetul orașenesc U.T.C. nu și-a dat seama la timpul potrivit.

Am încercat să desprindem cauzele care le-au generat și, eventual, ca anume a împiedicat desfășurarea lor în timp util. Pentru că, chiar dacă prin propozițiile sale, împrejurarea respectivă angajează doar o minoritate, prin consecințele pe care le-a avut, capătă semnificații peste care nu se poate trece

ceea ce se întâmplă în celelalte comisii din care ei nu fac parte, ca să nu mai vorbim de faptul că nici propriile lor sarcini, în comisiile în care activează, nu le sînt cunoscute. În felul acesta efortul care trebuie să fie un ansamblu armonios se fărâmțează, munca dusă „pe felii”, de unul singur, sau mai curînd de unul numai, i-au distanțat pe unii de alții atât de mult, încît, acum, membrii biroului se află cu restul comitetului într-un raport de ignorare reciprocă. Cornelu Custurea, Constantin Lamatic și alții, ne-au confirmat că nu cunosc nici măcar numele și componența biroului. Pe un asemenea fond era inevitabil ca, comitetul orașenesc U.T.C. să nu semene cu un organ colectiv de lucru, reprezentativ pentru toți tinerii din Făgăraș. Pasivitatea, „răbdarea” și „speranța” că lucrurile se vor schimba de la sine nu pot decât să agraveze lucrurile. Iată de ce acestei imperioase necesități de a pune ordine în activitatea comitetului reclamăm cu insistență de majoritatea membrilor săi, și în primul rînd de rezultatele activității comitetului, trebuie să i se dea un răspuns integral care să demonstreze că Comitetul orașenesc U.T.C. Făgăraș, a reușit să îndeplinească pe deplin sensul misiunii sale. Chiar dacă acest lucru, în loc să fie o premisă, va fi o concluzie a activității sale.

TRAIAN GÎNJU

Silueta elegantă a Hotelului Parc din orașul Tr. Severin.

GRĂDINA DIN NISIPURI (II)

Vinturile reci și tăioase sînt pacoaste acestor locuri. Cînd se stîrnesc ating 120 km la oră de nu se zărește omul la 100 de metri. Atunci pornesc ducele — urgișe mormane de nisip pe care vîntul bîntuie de vînturi și se cîntă se poate transforma într-o grădiniță verde, roditoare. În toamna aceasta, inginerii hidroamelioratori au bătut tîrșul simbolic pe șantierul unuia dintre cele mai mari și moderne sisteme de irigații din țară: „Sadova-Bechetu”. Cu apa bătrînului Danubiu se vor iriga 80.000 hectare de nisipuri, în colaborare cu specialiștii din Marea Britanie.

Am pornit spre șantierul din nisipuri, cu o curiozitate vie, sperînd de faptul că sînt de mulți ani „starea geografică” a acestor locuri. Tractoroase, șanțuri,

distribuite pe nisipuri prin 165 de stații electrice de punere sub presiune. Terenul, nicotat pînă la linia orizontală, ca fi împințit cu o rețea de 3.200 km de conducte îngropate în sol. Întregul sistem va fi supravegheat simultan prin televiziune, din centrală. În cel mai îndepărtat loc — dacă va fi nevoie de ploaie pentru a jumătate de oră sau mai mult, dispecerul electronic va fi sesizat automat — și o pompă sau un grup de pompe de la centrul de absorbție al Dunării vor intra în funcțiune. Pentru „planificarea” și „reparația” ploilor, centrul de calcul din dispeceratul sistemului va primi o dată pe săptămîna „comenzi” de ploaie ale celor 31 de cooperative agricole de producție, 5 I.A.S. și Stațiunea experimentală Bechetu — beneficiarele sistemului. În funcție de aceste comenzi, dispecerul „cerului” va ordona ploaie. Tot sistemul va fi supravegheat numai de 25 de cadre cu pregătire tehnică, puțin cîinci cu îndelungă experiență administrativă. În 1971 vor fi irigate primele 29.500 ha, în 1973 sistemul va intra total în funcțiune.

- Televiziunea în irigații
- Dunărea prin 3.200 km. de conducte
- Roșii, ardei, struguri și pierși în nisipuri
- 4.000° C — raze de lumină solară

Se încadrează atîta cheltuieli și transfer de forțe umane (aici vor lucra zilnic 4.000 de oameni) în limitele economice, adică, este rentabilă? Răspunsul e afirmativ. Irigarea terenurilor nisipoase realizează față de irigarea terenurilor din zonele secetatoase (Bărăgan, Dobrogea) un spor de venit net care face ca investițiile să fie amortizate în 6—9 ani. Sporurile de recoltă sînt impresionante. La unele culturi se ca pomii de la zero fiindcă, după cum spunem, o serie de planete: roșii, varză, ardei, lucernă, cartofi, pierși, n-au fost niciodată cultivate aici. Însă ponderea culturii irigate o va ocupa po-numbul: 37.000 ha — cu o producție medie de 6.000 kg boabe la hectar — față de 1.700 kg boabe la ha în cultura tradițională, apoi 12.517 ha de grîu — cu o producție medie de 3.500 kg/ha, față de 1.450 kg la ha în cultura tradițională; lucernă 9.000 kg/ha la hectar; 800 ha cu legume (roșii, ardei, varză, cartofi) cu o producție medie de peste 25.000 kg la hectar. Datorită condițiilor climatice deosebite, în luna mai nisipurile vor livra pieții lăzi de roșii. Vita de vie ca da după 2—3 ani, 12.000 kg struguri la hectar față de 3.700 kg în cîile tradiționale care intră pe rod numai după 6—7 ani (Stațiunea experimentală Bechetu a obținut pe nisipuri de șapte ori producția obișnuită de struguri, 22.500 kg struguri la hectar! Calculele s-au făcut avînd în vedere numai rezultatele medii de producție ale acestei stații). Pentru operativitate va fi amenajat un aeroport care va transporta pe calea aerului fructele și legumele proaspete aduse din erej, în aceeași zi, în vitrinele magazinelor.

Vor fi irigate 80.000 de hectare dar se vor cultiva 100.000 hectare irigate. Nu este un paradoxal joc de cuvinte! 80.000 ha se irigă și 100.000 ha se cultivă. 20.000 ha în plus provin din folosirea culturilor duble anuale. Datorită anotimpurilor călduroase, prelungite, perioada de vegetație și coacere este mai scurtă. În luna iunie cele 12.500 ha recoltate cu grîu de toamnă vor fi semănate cu porumb timpuriu ce va fi cules în octombrie. După orz și ovăz se vor cultiva fasolea, soia, varză de toamnă, cartofi de iarnă, legume de toamnă etc.

Clima toridă a acestor locuri se va întoarce prin irigare în folosul plantelor. Gustul și frumusețea fructelor și legumelor depinde de cantitatea de soare înglobată de clorofila plantelor. Taina frumuseții strugurilor și a pierșilor din Ostroul de la Dunăre, constă în oglinda lucilor care reflectează lumina solară peste tîrșele cu pomi și viți de vie.

EXPERIMENTAREA NOULUI SISTEM DE SALARIZARE

CITITORII ÎNTREABĂ, SPECIALIȘTII RĂSPUND

INTREBARE: Dacă un muncitor este încadrat la nivelul de bază al salariului tarifar, corespunzător rețelei tarifare de salarizare, poate trece el după cîțiva ani în altă categorie în condițiile cînd n-a primit în acest rîstimp nici o treaptă de salarizare? Presupunînd, bineînțeles, că pregătirea sa profesională a înregistrat în perioada dată sporuri calitative evidente. (ILIE GRUIA) — strungar, la Uzina de pompe — București).

RĂSPUNS: Hotărîrea Consiliului de Ministri nr. 914 din 1968 prevede că promovarea dintr-o categorie în alta se face conform reglementărilor în vigoare fără a fi condiționată de trecerea prin toate treptele categoriei de bază promovată este încadrat următorul în cazul în care intrînește condițiile prevăzute pentru aceasta — chiar dacă intr-treptele categoriei în care era încadrat.

INTREBARE: Mai sînt valabile termenele pentru promovarea de la o categorie de încadrare la alta și în condițiile noului sistem de salarizare? Dacă nu, care sînt cele actuale? (ION DUMITRU — mecanic la Uzina de prelucrare a masei plastice — București).

RĂSPUNS: Stagiile prevăzute în indicatoroarea tarifară de salarizare, a căror îndeplinire reprezintă una din condițiile de promovare în categorii, sînt valabile și în condițiile aplicării noului sistem de salarizare.

INTREBARE: Dacă un muncitor se transferă de la o secție cu un specific la o alta, cu un alt specific, dar în continuarea fluxului de producție, își păstrează categoria de încadrare ori noul loc de muncă atrage automat schimbarea încadrării tarifare? (CONSTANTIN ENACHE, tehnician la Uzina de pompe București).

RĂSPUNS: Trecerea de la o secție la alta nu atrage schimbarea categoriei de încadrare. Conform regulamentului privind constituirea și funcționarea comisiilor tehnice de încadrare a muncitorilor în categoriile de

calificare, aprobat de Hotărîrea Consiliului de Ministri nr. 230 din 1963, modificarea categoriei de încadrare a unui muncitor se poate face în următoarele cazuri:

- a) cînd este promovat în categorie, ca urmare a examinării sale de către comisia tehnică de încadrare, în situația cînd îndeplinește condițiile stabilite pentru prezentarea spre examinare;
- b) cînd se constată, într-o perioadă de cel mult un an de la promovarea în categorie, că muncitorul nu poate executa toată gama de lucrări corespunzătoare categoriei la care a fost încadrat. În astfel de situații la propunerea șefului secției, directorului întreprinderii, cu consultarea comitetului sindicatului, poate hotărî prezentarea muncitorului la o nouă examinare în fața comisiei tehnice de încadrare, pentru a fi încadrat conform pregătirii sale.

INTREBARE: Dacă planul de producție este îndeplinit pe total secție, dar o echipă n-a reușit să-și realizeze sarcinile ce-i revin, în aceste condiții, deci, se vor aplica penalizări asupra costurilor echipei în cauză? sau reciproc: dacă pe întreaga secție planul de producție nu se realizează dar o echipă își îndeplinește sarcinile ce-i revin, vor suporta și membrii respectivei echipe consecințele faptului că s-au înregistrat rezerve pe total secție? (PARASCHEV STĂNESCU — maistru la Uzina de pompe — București).

RĂSPUNS: Condițiile de acordare a salariilor diferitelor categorii de salariați ai întreprinderii în cazul îndeplinirii sarcinilor, trebuie să fie stabilite în mod cît mai clar în regulamentul întocmit în acest sens de întreprindere și aprobat de organul ierarhic superior. În funcție de condițiile concrete ale întreprinderii, de gradul de contribuție și de răspundere în realizarea sarcinilor de plan pe care le are întreprinderea în ansamblu, de posibilitățile de defalcare și urmărirea precizie a rezultatelor obținute, se poate stabili condiționarea acordărilor integrate a salariului, fie de îndeplinirea planului pe secție, fie de îndeplinirea planului de echipă.

Aici, în secția de croit, prind contur fețele viitorilor pantofi fabricați la Clujana.

(Urmare din pag. 1)

nu zăcium continuu ca al unei Niagare orizontale, nunciate din strălinduri de un seism de grad înalt. De fapt, ne spune inginerul, acest zăcium al apelor este dirijat, iar acum ele se zbat numai cu jumătate din forța obișnuită. Și mai adăugă, așa în treacut, că acest loc de crîncenă frîmțimintare a valurilor, între pereții strîmți de beton, polești, pentru întărire, cu o parafină specială, se numește nici mai mult, nici mai puțin decît... bazinul de lîmșire!

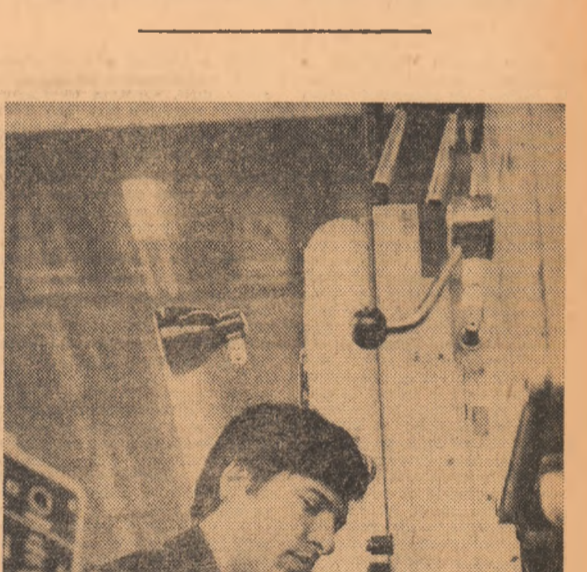
„Să zicem, la boneta — pe care nu o poartă încă, dar abia așteaptă să-și potrivească, peste câteva zile, pe o sprinceană — a lui Ioan Grama, secretar U.T.C. al lotului Centrală, bucuros că-și aduceam pentru băieții săi invitații la spectacolele și concertele care au loc seară de seară în toate locurile cu scenă și estradă ale șantierului.

Băieții săi!... Ahia acum, întrați în marea incintă, înțelegem că „depopularea” acestui sector pentru totdeauna în fluxuri și totesc în ea ca într-un făgure. Și ei fac, într-un anume fel, ceea ce nu se vede, dar ceea ce rețal în materia dură, organul vital al construcției, finalitatea ei, „concluzia funcțională” a tuturor acestor ani în care mi de oameni s-au înfruntat cu apele și stîncă. Ei mișună peste tot: lucrează ciorchini, în trupul încă deschis al motoarelor gigant, se află pe după paletele rotoarelor, se lasă doar ghiții după flacăra aparate din țară, ne spusese: „În fond, tot implantarea unei uzine în materia dură se face și aici ca și la Lotru. Numai că aici, la Dunăre, a trebuit să construim mai întîi din beton muntele.

„Coborîm deci prin „munte” treaptă cu treaptă. Un nicel... două... cincî... Încetîm să le mai numărăm. Jos, la ultimul plan com află că am coborît peste 200 de trepte și că ne aflăm la circa 40 de m sub albia Dunării. Undeva, deasupra, în laterale, se

șantierul nr. 2 Porturi, îmi spusese: cine lucrează aici la Porți parcă se simte mai om, parcă i se schimbă și gândurile: lucrezi și te trezești, așa din senin, că-ți vine în minte o poveste din copilărie, un cîntec, un film frumos, o carte... Mateuș nu pronunțase și cuvîntul poezie... Dar iată că jos, la unul din ultimele nivele, acolo unde lucește mat talpa unuia dintra rotoare, pe un perete brun din penumbra, distingem scris cu cretă apăsată, un nume: Eminescu — și rămînem toți cei ce alcătuiesc micul nostru grup de explorare, înmărmuriți ca în fața unei apoteoze.

Această inscripție apărută rețelator la 40 m sub Dunăre țigîță din impulsul suflătesc al unuia din tinerii care împlinesc marea construcție împlîndu-și și propria viață, capătă rezonanțe deosebite, o puternică culoare simbolică (de pildă, aceea că există un om al marilor șantieri și că el simte uneori nevoia să-și semneze opera cu numele cel mai reprezentativ al creației românești) o culoare în fața căreia orice comentariu e de prisos, gestul meditației intime, adînci ca însuși locul unde am întîlnit strălucind numele Lucrezului fiind singurul gest adecvat.

Emil Chiforan — unul din harnicii constructori ai giganților metalici de la F.M.U.B. Foto: O. PLECAN

200 DE TREPTE

de lucru nu era decît o iluzie, și abia acum înțeleg de ce secretarul Miche îmi amintise pe pod, despre acel fier-betonist care ne vorbea în cară, chiar pe locul pe unde trec acum, fără de habar, Belazurile, desfer opera sa — covătoare de fier tracic ce s-au îngropat în ciment dîndu-întărie — dar care nu se mai văd... La fel și aici, în blocul Centrală. Zeci și sute de oameni — muncitori, electricieni, lăcătuși mecanici, specialiști în circuite electrice, în sisteme de aeraj și utilități de pompare, în bobinaje și zidărie — au lucrat în stîmpînire incintă (un monumental cub de beton, scobit pe dinăuntru și înfipt

suprapun straturi geologice, vîbrează milul, tremură nisipurile și prundulși, unduie peștii, trec navele, iar aici în mijlocul tuturor acestora și mult sub ele, în inelurile tractice, un eșalon din „neamul” Porților de Fier — șantier a cărui populație nu depășește, ca vîrstă medie, cei 30 de ani ai tineretii mature — lucrează ca în orice hală de suprafață, trăind splendoarea aventurii în mod firesc. Dar, la fel cum îmi mărturisise unul o săptămîni în urmă și băieții de la Lotru, o trăiesc conștienți și mindri de ea. De pildă, minerul Mateuș Dumitru, secretar U.T.C. de la Șan-

terul nr. 2 Porturi, îmi spusese: cine lucrează aici la Porți parcă se simte mai om, parcă i se schimbă și gândurile: lucrezi și te trezești, așa din senin, că-ți vine în minte o poveste din copilărie, un cîntec, un film frumos, o carte... Mateuș nu pronunțase și cuvîntul poezie... Dar iată că jos, la unul din ultimele nivele, acolo unde lucește mat talpa unuia dintra rotoare, pe un perete brun din penumbra, distingem scris cu cretă apăsată, un nume: Eminescu — și rămînem toți cei ce alcătuiesc micul nostru grup de explorare, înmărmuriți ca în fața unei apoteoze.

Această inscripție apărută rețelator la 40 m sub Dunăre țigîță din impulsul suflătesc al unuia din tinerii care împlinesc marea construcție împlîndu-și și propria viață, capătă rezonanțe deosebite, o puternică culoare simbolică (de pildă, aceea că există un om al marilor șantieri și că el simte uneori nevoia să-și semneze opera cu numele cel mai reprezentativ al creației românești) o culoare în fața căreia orice comentariu e de prisos, gestul meditației intime, adînci ca însuși locul unde am întîlnit strălucind numele Lucrezului fiind singurul gest adecvat.

Adică exact ce propune reporterul fiercărui cititor — și mai ales celor tineri în încheierea acestei a doua scrisori trimisă de la Porțile de Fier.

Clima toridă a acestor locuri se va întoarce prin irigare în folosul plantelor. Gustul și frumusețea fructelor și legumelor depinde de cantitatea de soare înglobată de clorofila plantelor. Taina frumuseții strugurilor și a pierșilor din Ostroul de la Dunăre, constă în oglinda lucilor care reflectează lumina solară peste tîrșele cu pomi și viți de vie.

Aceste 80.000—100.000 hectare de nisipuri vor avea de-a lungul perioadei de vegetație 4.000 grade Celsius — raze din lumina soarelui.

ION MARCOVICI

Aniversind implinirea a 100 de ani de la nașterea lui Vladimir Lenin, poporul nostru aduce un înalt omagiu celui ce a fost un strălucit gânditor și practicant revoluționar, un neabătut militanț pentru eliberarea omeneșii de exploatare și aspirare, pentru libertatea socială și națională, pentru victoria socialismului și comunismului.

Personalitate remarcabilă — aștinată de pasiune pentru tot ce era nou în știință și gândirea socială, caracterizată prin perspicacitate și fermitate revoluționară, Lenin a dat dovadă unei profunde înțelegeri a dialecticii vieții sociale, a perspectivei dezvoltării istorice, imbinând în mod organic atența, lucida cunoaștere a realității sociale concrete, cu riguroasa științificitate în dezvoltarea cu pondere prioritară a ramurilor decisive ale industriei (energetica, metalurgia, construcțiile de mașini, chimia), în diversificarea ramurilor și subramurilor industriei, în modernizarea tehnicilor și tehnologiilor de producție, în creșterea continuă a eficienței economice. Cel de al X-lea Congres al P.C.R. a hotărât, de asemenea, ca în centrul activității societății noastre să se afle dezvoltarea economiei naționale, a forțelor de producție. Planul cincinal pe anul 1971-1975, ca și liniile directoare ale dezvoltării economice și sociale în perioada 1976-1980 pun în centrul politicii economice preocuparea pentru făurirea unei economii moderne, a unei industrii puternice bazate pe folosirea largă a cuceririlor revoluției științifico-tehnice contemporane, pe o înaltă producție și eficiență a muncii sociale. Corespunzător unei asemenea orientări se estimează o sporire a producției industriale în viitorul cincinal de 50-57 la sută. În spiritul concepției marxist-leniniste, al înaltei sale receptivități față de nou în știință și tehnică, partidul promovează o consecventă politică de făurire a unei economii moderne, întemeiată pe cele mai avansate cuceriri ale creației științifico-tehnice contemporane.

Este bine cunoscut faptul că examinând particularitățile făuririi societății socialiste, V. I.

SPIRITUL CREATOR AL LENINISMULUI — trăsătură definitorie a politicii de construire a societății socialiste multilaterale dezvoltate

devăluie deplina actualitate a poziției principale leniniste. Mari realizări ale poporului român în anul socialismului sunt expresia grăitoare a bogatei activități creatoare desfășurate de Partidul Comunist Român, a faptului că el a adoptat cu fermitate o linie politică marxist-leninistă corespunzătoare necesităților de dezvoltare socială a României, asigurând înaintarea consecventă pe calea făuririi societății socialiste dezvoltate multilaterale. Parcurgind într-un pătrar de veac un drum aserent în toate sectoarele societății, România și-a aflat în programul adoptat de cel de-al X-lea Congres al partidului un clar itinerar al viitoarelor magistrale ce vor consolida cuceririle și multilateralul avânt al întregii societăți. Experiența de până acum ca și perspectivele dezvoltării țării noastre sint o confirmare a previziunilor leniniste, după care inevitabil, toate națiunile vor ajunge la socialism, dar nu toate în același fel, fiecare aducând un anumit specific în dezvoltarea revoluționară socialistă. Luarea în considerare a diversității condițiilor particulare, a celor împrejurări specifice care se edifică socialismul este, astfel, o condiție necesară în mod imperios promovării unei politici juste, ca și profunda cunoaștere și respectarea principiilor fundamentale ale marxism-leninismului.

Este cunoscut că în activitatea sa teoretică, la fel ca și în practica sa revoluționară de militant comunist, V. I. Lenin a exprimat cu fermitate și înaltă necesitate de a asigura progresul tehnico-economic al socialismului, considerând că: „Singura bază reală pentru consolidarea resurselor, pentru crearea societății socialiste este marea industrie și numai aceasta... Fără o mare industrie bine organizată nici vorbă nu poate fi de socialism în general, și cu atât mai puțin poate fi vorba de socialism într-o țară cu caracter „fărănesc”. În spiritul concepției creatoare leniniste Partidul Comunist Român a pus în centrul politicii sale industrializarea socialistă a țării, făurirea unei economii moderne, în care marea industrie să ocupe o pondere hotărâtoare. Industrializarea socialistă este concepută ca factor fundamental și decisiv al consolidării bazei tehnico-materiale a socialismului, al creșterii bunăstării poporului, al înălțării independenței țării, al participării active a României la dezvoltarea comunității socialiste, la largirea cooperării internaționale. Industrializarea socialistă este concepută ca un proces complex, menit să dezvolte un întreg sistem de activități industriale bazate pe avântul industriei grele, să valorifice cit mai eficient potențialul natural și uman al țării, asigurând o dezvoltare armonioasă

și în ritm rapid a economiei naționale. Expresie limpede a acestei orientări politice a partidului și statului nostru este faptul că în anul 1968 producția globală industrială a țării întrecută de 14 ori pe cea a anului 1938, fiind, totodată, mult superioară producției industriale a primului cincinal (1938-1953). Producem azi în numai 24 zile volumul realizat de România anului 1938; am beneficiat de ritmuri medii anuale de dezvoltare industrială de 12-13 la sută, ritmuri care asigură un înalt dinamism economic românesc. Alături de aceste importante cote ce definesc rapidul progres economic al țării trebuie să consemnăm mutațiile calitative profunde în însăși structura economiei industriale, în dezvoltarea cu pondere prioritară a ramurilor decisive ale industriei (energetica, metalurgia, construcțiile de mașini, chimia), în diversificarea ramurilor și subramurilor industriei, în modernizarea tehnicilor și tehnologiilor de producție, în creșterea continuă a eficienței economice. Cel de al X-lea Congres al P.C.R. a hotărât, de asemenea, ca în centrul activității societății noastre să se afle dezvoltarea economiei naționale, a forțelor de producție. Planul cincinal pe anul 1971-1975, ca și liniile directoare ale dezvoltării economice și sociale în perioada 1976-1980 pun în centrul politicii economice preocuparea pentru făurirea unei economii moderne, a unei industrii puternice bazate pe folosirea largă a cuceririlor revoluției științifico-tehnice contemporane, pe o înaltă producție și eficiență a muncii sociale. Corespunzător unei asemenea orientări se estimează o sporire a producției industriale în viitorul cincinal de 50-57 la sută. În spiritul concepției marxist-leniniste, al înaltei sale receptivități față de nou în știință și tehnică, partidul promovează o consecventă politică de făurire a unei economii moderne, întemeiată pe cele mai avansate cuceriri ale creației științifico-tehnice contemporane.

Este bine cunoscut faptul că examinând particularitățile făuririi societății socialiste, V. I.

rit socialist. În acest context, se înscriu măsurile elaborate de Congresul al X-lea, conținând linia promovată de congresul precedent aci partidului și de Conferința Națională din 1967 privind continua perfecționare a formelor și metodelor de organizare și conducere a vieții sociale. Promovarea spiritului democratic socialist, făurirea unei climat care să permită afirmarea plină a personalității omului, în care fiecare cătețean să se simtă stăpîn pe destinul său, să poată gândi și acționa nestingherit în folosul progresului social constituie un ax central al politicii creatoare a partidului nostru. Realitățile societății noastre sint mărturie grăitoare a unui proces continuu de creștere a participării oamenilor muncii lincii și viratnici, români și de alte naționalități — la conducerea vieții economico-sociale, la dezbateri și adoptarea celor mai importante decizii. Adințirea democrației implică însă creșterea responsabilității fiecărui cătețean, înțindrea simțului datoriei față de țară, respectarea legalității, a normelor socialiste de conviețuire. Permanentă angajare a politicii partidului spre promovarea echității și dreptății sociale, a principiilor eticii socialiste, definesc una din cele mai edificatoare caracteristici ale orientării ferme, marxist-leniniste a partidului.

Toate cele subliniate în aceste rânduri vin să valideze concepția lui V. I. Lenin, care, ca și Marx și Engels, a legat în mod organic procesul de afirmare victorioasă a socialismului și comunismului de înfăptuirea neabătută a rolului conducător al partidului comunist. Experiența țării noastre confirmă adevărul după care conducerea de către partid a întregii vieți sociale este o lege generală a construirii socialismului și comunismului. Acționînd în spiritul fidelității sale față de marxism-leninism, al devotamentului neîmămurit pentru cauza poporului, Partidul Comunist Român și-a cucerit o înaltă preuire și deplinul atașament al poporului în înfăptuirea sarcinilor progresului socialist.

Azi, cînd alături de întreaga umanitate progresistă, poporul nostru aduce un cald omagiu marii personalități militante comuniste care a fost Vladimir Ilici Lenin, putem să ne exprimăm convins că mobilizarea tot mai intensă a eforturilor pentru traducerea în viață a politicii interne și internaționale a partidului, pentru noi victorii în făurirea socialismului multilateral dezvoltat pentru triumful cauzei socialismului și păcii în lume, este cea mai adîncă expresie a vitalității gândirii creatoare marxist-leniniste.

Dr. I. ACHIM

La... ora destăinuirilor. Foto: PAVEL TINJALA

ROMANCIERUL

(Urmare din pag. 1)

dogmatica ale unei estetici aproximative). Cu excepția citiva scrierilor care au încercat să dea panoramă mai largă ale societății românești (exemplul cel mai demn de stimă e al lui G. Călinescu), istoria ultimilor treizeci de ani n-a ocupat destul spiritul prozatorilor. În ce privește problemele strict actuale, se pot cita la fel de multe sectoare ne-prospectate: orașul, tineretul, industria, lumea universitară și intelectuală, anii de formație (bil-dungromanul, deci), revelațiile lumii exterioare cit și ale celei intime etc. N-avem nici romane de familie; într-un cuvînt, formele permanente și esențiale ale vieții, ca și sentimentele de bază, nu se regăsesc suficient în proza noastră, care optează mult mai ușor pentru pretențios și specios. Romanul nu se scrie pentru esteteți, și mai greu să scrii limpede și superior pentru mulți cititori decît pentru un grup de rafinați. Un străin lînd în mîna proza românească a ultimilor zece ani, capătă o pictură foarte sumară a României și românilor moderni și nu înțelege mare lucru din realitatea interioară și exterioară a societății noastre contemporane. Ceea ce e cam trist.

Talentul e o profesie ori profesia trebuie să fie un talent? În cazul în care este mai valabilă, ori mai necesară, cea de-a doua parte (profesia trebuie să fie un talent), ce decurge din ea pentru un prozator, pentru programul său literar și pentru exigența și responsabilitatea față de popularitatea romanului?

Talentul, un termen vag, ridicat prea adesea din păcate la rangul de concept de unii critici literari, mi se pare, firește, important, dar cu totul derizoriu dacă nu e dublat de cultură, de inteligență, de aptitudine pentru idei, cit și de un bun „professionism”. Romanul, fiind considerat un gen popular (popular al este, dar nu în sensul peiorativ și inferior al cuvîntului), s-ar părea că e foarte ușor să faci romane dacă ai talent. Ori, talent au toți scriitorii români, și multe alte profesione care nu se intitulază scriitori. Dintre romancierii, în trecut și azi, cîți au scris un adevărat roman? Îi putem număra pe degete, deși cărți cu aspect de romane sînt multe și în toate găsim o firmă de talent. E semnificativă raritatea romanului adevărat e în proza noastră: romanul adevărat e un gen cu exigențe absolut speciale, ignorate ori disprețuite de mulți.

(Urmare din pag. 1)

Un tînar critic remarcă în cartea sa (premiată) că literatura de azi dispune de foarte mulți „artizani” dar îi lipsește „arhitecții” — referîndu-se, firește, la proză. Puteți confrunta avantajele și dezavantajele pe care le comportă cele două categorii?

Distincția între artizani și arhitecți mi se pare justă și ea descrie o realitate destul de tristă. Nu opera arhitecturală, ci cea arhitecturală e aceea care se constituie ca centru de atenție, care exprimă un adevăr adînc și trainic unei comunități umane substanțiale. Tot opera arhitecturală e aceea capabilă să sintetizeze o societate, o epocă, o națiune, un caracter specific etc. Opera arhitecturală face, față de cealaltă, efectul teatrului de păpuși față de cel autentic. Apoi, opera arhitecturală nu e exportabilă. Ce-ar dori să cunoască Europa din arta noastră? Construcțiile cu înțeles superior, firește, nu micile caligrafii pitorești.

Ce probleme, teme actuale rămîn neabordate în roman, cu mari pierderi pentru evoluția acestuia?

Rămîn, din păcate, multe din evenimentele mari ale istoriei naționale, din ultimele trei decenii (unele falsificate prin norole

Atelierul lui FIETALSTOS

Deși semnase proze și înaintea, Ion Băieșu s-a impus criticii literare în 1965 cu volumul de nuvele *Sufereau împreună* (E.P.L.). Lungu ciudat, după acest volum succure satisfacții narative pe care ni le-a mai oferit în de reeditarea aceleiași cărți, pentru că istorioarele cu Tanța și Costel, mult gustate la Televiziune și apoi în librării, de un gust literar încă în formare, rămîn în limitele unei proze agreabile, fără complexitate.

Caracteristică în *Sufereau împreună* este înclinația către un anume tip de „senzațional posibil”. Într-o atmosferă de proză molcomă, Ion Băieșu venea cu un aer nou, eclatant. Cînd în unele proze se scria despre agromoni cuminți, ce întîmpină dificultăți doar din partea solorilor, și soiurilor, ori a vreunui secretar de stat, ce urma să fie eliminat pînă la urmă, Băieșu dezvăluie că în oamenii înșiși, în agromoni, se află mai mult dramaticul, mai mult substanță decît pot oferi îndărătnicia pămintului ori opoziția moderată a unor factori de răspundere din comună. În cea mai bună proză a sa de pînă acum, *Acceleratorul*, el coboară în profundime psihice ale personajelor, îndrăznește să ne convingă de adevăruri ignorate, răstoarnă proporțiile canonice ale bineului și răului, duce trăsimul pînă la capăt, nu-l escamotează cu *happy-end-uri* convenabile. Dacă meditam puțin asupra sensurilor grave cuprinse în *Acceleratorul*, constatăm că ele sînt legate de personajul grațios-odios al Liei. Ea nu este altceva decît o poartă de trecere a exteriorității deformatoare de suflete. Și, din păcate, deformarea nu o atinge doar pe eroina însăși, ci ea lovește, ca un morb acums, persoanele cu care Lia vine în contact. Exterioritatea constă, în această proză, în preluarea orărbă a unor imperative generoase, ca acela privind înțrăjutoritatea omenească, mergînd pînă la sacrificii. Astfel, într-un mare roman, un personaj feminin stă, sacrificîndu-se aparent, lângă un nevăzător, prezenta aceasta determinînd, într-o măsură, salvarea și evoluția celui asistat cu tandră rezoluție. Lia o imită impecabil, cu dirigenție și eficacitate. Neclintirea ei salvează spectaculos un om — pînă la redarea vederii, chiar dacă — îl interzează social. Dar, la capătul salvării, Lia constată că toată acțiunea ei a fost exterioră fără arderea lăuntrică justificatoare, o mulț salvată n-o mai interzează, îl părăsește. Grav este că ea crede, cu adevărat, că pleacă din lipsa iubirii, în căutarea unui om pe care să-l iubească. De fapt, ea are nevoie să mai „salveze pe cineva, sub pretextul iubirii

de ILIE CONSTANTIN

și-aparent — o va face”. Desfășurarea ulterioară a acțiunii dovedește că Lia nu salvează ci distruge, că persoanele asupra cărora se exercită devotamentul ei exterior nu sint nimic altceva decît victimele ei.

Cazul lui George, cea de a doua victimă, este, cel fundamental: aici eroina distruge sub ochii noștri structuri constituite, dorind să facă bine, să vindece, să ferească pe cineva.

Sensul ultim al acțiunilor Liei este un teribil efort de unificarea, de depersonalizare. Nu toți oamenii trebuie și pot să fie fericiți în același fel, să aibă reacțiile reduse la același numi-

celatorilor, contează pe de-a-n-tregul în configurarea unei personalități literare distincte. Cînd ajungem să vorbim însă despre stilul autorului, rezervele noastre sint însemnate. Să cităm un fragment, la întîmplare: „Din stua aceea Benone deveni brusc un alt om. Remușcînd la alcool și fiind obligat să-și cheltuească alfel energia, el începu să muncească. De unde pînă atunci animalcele gospodăriei nu se bucurau de o prea mare atenție din partea lui ca tehnician veterinar, după aceea schimbă întîmplare situația se schimbă fundamental” (p. 13). Și încă unul: „Din acest punct de vedere Tache nu avea nici o îndoielă. Era deci oarecum limpede că scrisoarea nu venea de la Becă. Presupunerea lui porni-ră într-o singură direcție: „afacerea Cega”. Era posibilă oare o recucerire a celor mai dificili infractori cu care avuseser de-a face în întreaga lui carieră” (p. 94).

Nu e mare greutate să dovedești că Băieșu nu are o constantă preocupare de scrie bine, citatele de mai sus fiind ele însăși foarte convingătoare. Am dor să arătăm care credem că este defectul principal al scrierilor sale. Cuvîntușoam și în altă parte: prozatori care nu strălucesc prin stil avem destui, unii importanți: un scriu chinuindu-se (și pe ei și pe cititori), silnice, greoi, alții, împotriva scriu rîu la modul zvelt, precipitat. Dintre aceștia face parte Ion Băieșu atunci cînd preocuparea față de stil e minimă, pagina amintind prea îndepărtate coloanele cotidianului. Dar una este stilul gazetaresc — față de care avem stimă — și alta stilul prozatorului. Ziaristul informează de ceva. Tezurile prozei sînt altele și nu e aici cazul să insistăm, informarea nefiind, oricum, printre cele mai importante.

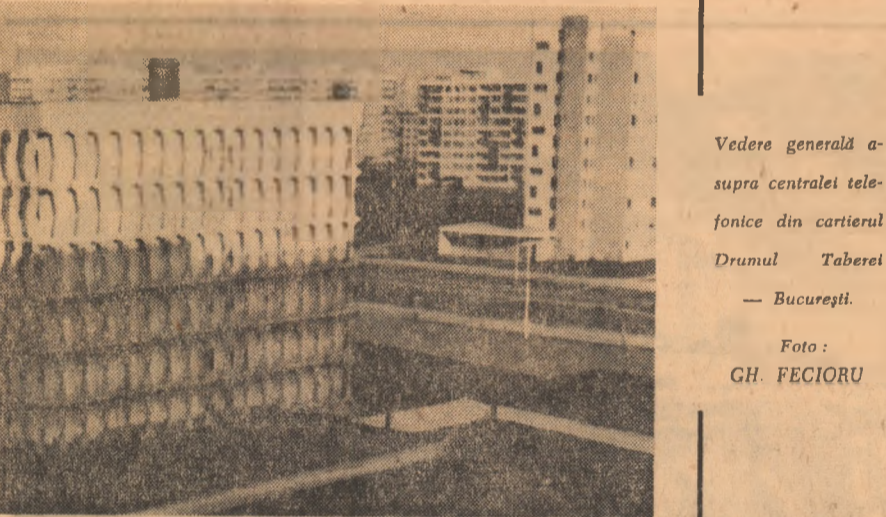
Considerăm îndreptățite și unele rezerve ale altor critici față de acumularea exagerată de elemente „tari”, de căutarea prea acuzată a senzaționalului, defect ce ține, firește, de aceeași înclinație ziaristică: stirea să fie „bom-bă”, să interzeze.

Și, totuși, în pofida scrierilor, Ion Băieșu e un prozator ce nu poate fi trecut, decît prin rec-viint, cu vederea. Talentul său convinge prin tensiunea reală a investigației în sufletul omului sensibilizat istoric, „cazurile” lui trăiesc și pasionează. Dialogul permanent cu cititorul, dialog presupus de scrisul său, are o generozitate de neagăduit. Acest interes pentru om — dovedit și în rubrica sa din „Știința tineretului” — îl ajută să vadă și să comunice lucruri pe care mulți le ignoră, să descopere destine grăitoare, tipuri ce merita atenția noastră. Pagina sa narativă trăiește, credem, prin tensiune.

TENSI-UNE

Intreaga literatură a lumii, experiența noastră directă, depun mărturie că aparentele înșeală, că dincolo de un riguros om „întreg” se poate ascunde o canalică, că un aparent „izolat” poate face, la rigore, un geniu sublim în interesul colectivității. Ion Băieșu este un moralist care lucrează cu simboluri. *Acceleratorul*, ce amintesc o faimoasă schiță a lui H. G. Wells, nu trebuie luat în același sens cu invenția wellsiană: acolo cineva pretindea că a inventat o substanță care dă subiecțului o senzație de timp dilatat peste măsură, cum în filmările mult încetinite. Ion Băieșu vorbește de un compresor psihic de timp, eroul asistînd la trecerea unei săptămîni de parcă ar dura doar o zi. Există însă o diferență hotărîtoare între cele două „procede-mente”: Wells îl privește științifico-fantastic pe al său, ce pe invenția demnă de luat în seamă. La Băieșu nu e vorba de o invenție, ci de o simplă luan-re în serios a mărturisirilor unui traumatizat care și-a adaptat sensibilitatea — sau crede că a făcut-o! — la o realitate neconformă cu delicatetea sa maladi-vă.

Din celelalte povestiri ale volumului, inferioare acesteia ne par: *Chiftița Papuc* (surprinzătoare la acest autor!) și *Medicul de adio*. Dar nu dorim să ne ocupăm de fiecare în parte, multumindu-ne să remarcăm că restul celorlalte (o notă specială pentru *Fătă și Psihic*) face corp comun cu preocupările din *Ac-*

Vedere generală asupra centralei telefonice din cartierul Drumul Taberei — București. Foto: GH. FECIORU

RIGOAREA CRITERIILOR

inedite. În aceste zone, conceptul de organizatitate este, virtual, inoanparabil mai larg decît în cazul dramei moderne, de tipul Cehov sau Strindberg.

Dacă aceste considerații pot părea oarecum specioase, tratamentul care se aplică, în cadrul studiului, ideii de dramaturgie românească, naște nedumeriri mai esențiale. Aici lipsește un principiu univoc, criteriile aplicîndu-se, de la caz la caz”. Premisa inițială ca studiul să slujească, printre altele, și drept prilej de afirmare unor dramaturgi debutanți, naște bănuială

științiale, poate promova ascendența ciudătenii. De altfel, contribuția regiei (Cătălin Naum) și a majorității actorilor (excepție făcînd Constantin Popa și Saul Tălsler) nu se ridică în nici un fel deasupra textului.

Reprezentarea cu piesa într-un act a lui Tudor Mazilu *Inundația* este mai articulată, grație în primul rînd, desigur, calității textului, dar și regiilor lui G. Teacă, care, alina vreme cit și-a menținut interpretii în maniera „realismului psihologic”, a înaltă singura modalitate convenabilă pentru punerea în valoare a „chilii” satirice specifice lui Mazilu, Valeriu Burlicu și — mai ales — Carmen Barbau răspuns printr-un joc nuanțat și precis, care nu și-a pierdut calitatea decît spre final, unde panica existențială a personajelor devine „prea adevărată” și prea „dramatică” pentru a mai putea menține ironia subțire a întregului. Oricum, acesta este nivelul de la care preocupările studiului pentru dramaturgia originală trebuiau, de fapt, să înceapă. Criteriul uic se cuvenea să fie valoarea textului: valoarea intrinsecă, provenită din calitățile literare launtrice ale operii, și valoarea reprezentativă pentru o anumă modalitate de teatru, pentru o anumă manieră stilistică. Într-un studio orientat către arta regizorală debutul dramaturgic nu se poate sustrage acestui criteriu. De altminteri, n-o poate face fără risc nici în alte împrejurări.

Către această direcție, așa dar, acestei admirabile inițiative ieșene, este riguroasa. Căpătînd-o prin experiență și adăugînd-o entuziasmului cu care a pornit la drum, înțără conducerea a Teatrului Național „Y. A. Ecce-sandri” are sansă să-și lege numele de un moment important din istoria voerabilă instituții,

Vedere generală asupra centralei telefonice din cartierul Drumul Taberei — București. Foto: GH. FECIORU

cumpănă cu rigurile fundamentale ale profesiei. De altminteri, problema este în egală măsură a unei repertorii. Poate că, atîd din punctul de vedere al teatrului cit și din acela al tinerilor regizori, studiul ar fi trebuit să dezbuteze cu alte zone ale dramaturgicului universale: antichitatea, Renașterea, clasicismul. Teatrul ar fi cîștigat în felul acesta o certitudine repertorială care l-ar fi îngăduit să abordeze dialogul cu tinerii săi spectatori de pe o platformă de mare stabilitate. La rîndul lor, regizorii ar fi avut la dispoziție opere mai „deschise”, mai apte de reinterpretare, mai potrivite pentru formularea unor gânduri

Nimeni nu știe de când a început o apă să-și sapa albia, la vale — pentru oameni nașterea riuului nu face parte din istorie. Din paleolitic, cînd își copleșea unele din bolovani prundului și pînă acum, cînd își așează marile combinate industriale pe malul riuului — omul, ca să producă a avut nevoie de apă; și totdeauna a urmat firul ei șerpuit. Se pare însă că în ultimele decenii, în toată lumea, nevoile civilizației urbane și industriale nu mai pot fi conciliate cu opera hidrografică a naturii.

CUM POT FI SILITE APELE SĂ CURGĂ LA DEAL

Paradox contemporan — deși acoperă două treimi din suprafața planetei, apa a ajuns acum mult prea prețioasă pentru a fi consumată fără măsură. Gospodărirea ei chibzuită a devenit la fel de necesară ca a oricăror rezerve naturale. În acest sens se înscriu și prevederile vastului program național, dezbătut și adoptat de recenta plenară a C.C. al P.C.R., privind la extinderea lucrărilor de irigații, îndiguirii, descărierii și combaterii eroziunii solului. De fapt, este vorba de continuarea și dezvoltarea a ceea ce impresiunea noastră a unei acțiuni aflate deja în plină desfășurare. Asemenea lucrării însă, a căror amploare va crește în a doua jumătate a deceniului, necesită uriașe cantități de apă ce trebuie transportată, manevrată și dozată în locul stabilit și în cantitatea determinată de specialiștii.

Trasuri de acumulare și magistrale fluide vor apărea în toată țara modificînd geografia și fizica învățată încă, azi, în școli. Pentru hidrotehnicile se deschide un extraordinar câmp de acțiune. Și aceasta fiindcă operații de asemenea anvergură nu pot fi efectuate fără contribuția cercetării științifice. Importanța ei crește dacă în domeniul hidrotehnicilor fiecare lucrare are valoare de unicat, soluțiile depinzînd totdeauna de condițiile locale de sol, de rețeaua de transport, de nevoile industriei și ale alimentației orașelor. Există, desigur, o serie de soluții valabile pe un plan mai general, dar adaptarea lor cere, de fiecare dată, studii speciale. Lor îi se consacră un centru specializat, aflat în București — Institutul de studii și cercetări pentru îmbunătățiri funciare și gospodărirea apelor (ISPIFGA).

Aici au fost întreprinse, printre altele, și studiile legate de construirea canalului Carasu care va iriga cîmpia secetoasă a Dobrogei, Pornind de lângă Cernavodă el va sursă din Dunăre pînă la 140 de metri cubi pe secundă, avînd astfel un debit mai mare decît al Oltului și Jiului la un loc. Ca să pornească spre cîmpia dobrogeană apă, „săltată” usor cu circa 5 metri, va fi apoi propulsată pur și simplu la „Poarta Albă” de pompele ce vor deversa 80 de mc pe secundă la o diferență de nivel de 16 metri. O a doua stație, la kilometrul 35 al canalului va adăuga 78 mc pe secundă la o înălțime de 78 metri. O cascadă în sens invers! Prin performanțele lor aceste două stații sînt unice în Europa.

Presc, construcția lor a pus specialiștii problemele inedite. De pildă, pentru ca apa să intre în pompe, fără să facă virtejuri, curenții trebuie preciz dirijați în bazinele din amonte. Experiențele pe machete au oferit soluția, indicînd un model al construcției de la Poarta Albă. Dar, tocmai cînd se părea că problema e rezolvată, pe teren a apărut surpriza: din pinza subterană de apă au țîșnit valori micoeroase care acopereau pînă la înălțimea de 2 m. locul de turnare al betonului. A lucra sub apă presupune însă

investiții deosebit de mari și o întinzere de multe luni. Din nou constructorii au făcut apel la cercetătorii de la ISPIFGA. Studiile lor pe macheta au dovedit că în loc de beton se pot folosi piloți de lemn, bătuiți la intervale regulate. „Plepteni” alcătuiți astfel are același efect ca și un zid compact și, în plus, avantajul că se poate monta repede, cu cheltuieli reduse. Se estimează că economia realizată astfel se va ridica la circa 14 milioane. Cercetătorilor, experiența dobîndită la Carasu, unde

un riu a fost obligat să curgă la deal, le va folosi, cîrînd, în studiul de la Mostiștea. După cum se știe Bucureștii va deveni practic port la Dunăre. Pe valea Mostiștea, un pîrîu pînă azi aproape necunoscut, un volum de apă egal și el cu al Oltului și Jiului, luie la un loc (circa 120 mc/sec) va fi obligat să curgă la deal spre Capitală. Prin intermediul lui se va putea aduce pe apă fie la Dunăre, fie în canalul magistral pornit din Siret iar pe acesta pînă în inima Moldovei.

La ISPIFGA au fost puse la punct și două metode originale de măsurare a cantității de apă adsorbită de sol (care este cu totul altceva decît apa absorbită). Ele se bazează fie pe studierea unor proprietăți fizice ale mîștelor de sol umezite, folosindu-se temperaturi foarte joase obținute cu ajutorul azotului lichid, fie pe măsurătorii utilizînd spectroscopia în infraroșu. Bineînțeles, cercetările acestea laborioase nu au rămas

fată cum se credea inițial. Soluțiile preconizate la început au fost deci modificate și chiar la Carasu s-a tras o concluzie practică: o serie de construcții se fac provizorii, se introduce apă în ele și abia după 1—2 ani, după tasare, se trece la definitivarea lor.

Ca ISPIFGA au fost puse la punct și două metode originale de măsurare a cantității de apă adsorbită de sol (care este cu totul altceva decît apa absorbită). Ele se bazează fie pe studierea unor proprietăți fizice ale mîștelor de sol umezite, folosindu-se temperaturi foarte joase obținute cu ajutorul azotului lichid, fie pe măsurătorii utilizînd spectroscopia în infraroșu. Bineînțeles, cercetările acestea laborioase nu au rămas

fată cum se credea inițial. Soluțiile preconizate la început au fost deci modificate și chiar la Carasu s-a tras o concluzie practică: o serie de construcții se fac provizorii, se introduce apă în ele și abia după 1—2 ani, după tasare, se trece la definitivarea lor.

Ca ISPIFGA au fost puse la punct și două metode originale de măsurare a cantității de apă adsorbită de sol (care este cu totul altceva decît apa absorbită). Ele se bazează fie pe studierea unor proprietăți fizice ale mîștelor de sol umezite, folosindu-se temperaturi foarte joase obținute cu ajutorul azotului lichid, fie pe măsurătorii utilizînd spectroscopia în infraroșu. Bineînțeles, cercetările acestea laborioase nu au rămas

fată cum se credea inițial. Soluțiile preconizate la început au fost deci modificate și chiar la Carasu s-a tras o concluzie practică: o serie de construcții se fac provizorii, se introduce apă în ele și abia după 1—2 ani, după tasare, se trece la definitivarea lor.

Ca ISPIFGA au fost puse la punct și două metode originale de măsurare a cantității de apă adsorbită de sol (care este cu totul altceva decît apa absorbită). Ele se bazează fie pe studierea unor proprietăți fizice ale mîștelor de sol umezite, folosindu-se temperaturi foarte joase obținute cu ajutorul azotului lichid, fie pe măsurătorii utilizînd spectroscopia în infraroșu. Bineînțeles, cercetările acestea laborioase nu au rămas

fată cum se credea inițial. Soluțiile preconizate la început au fost deci modificate și chiar la Carasu s-a tras o concluzie practică: o serie de construcții se fac provizorii, se introduce apă în ele și abia după 1—2 ani, după tasare, se trece la definitivarea lor.

Ca ISPIFGA au fost puse la punct și două metode originale de măsurare a cantității de apă adsorbită de sol (care este cu totul altceva decît apa absorbită). Ele se bazează fie pe studierea unor proprietăți fizice ale mîștelor de sol umezite, folosindu-se temperaturi foarte joase obținute cu ajutorul azotului lichid, fie pe măsurătorii utilizînd spectroscopia în infraroșu. Bineînțeles, cercetările acestea laborioase nu au rămas

fată cum se credea inițial. Soluțiile preconizate la început au fost deci modificate și chiar la Carasu s-a tras o concluzie practică: o serie de construcții se fac provizorii, se introduce apă în ele și abia după 1—2 ani, după tasare, se trece la definitivarea lor.

Ca ISPIFGA au fost puse la punct și două metode originale de măsurare a cantității de apă adsorbită de sol (care este cu totul altceva decît apa absorbită). Ele se bazează fie pe studierea unor proprietăți fizice ale mîștelor de sol umezite, folosindu-se temperaturi foarte joase obținute cu ajutorul azotului lichid, fie pe măsurătorii utilizînd spectroscopia în infraroșu. Bineînțeles, cercetările acestea laborioase nu au rămas

fată cum se credea inițial. Soluțiile preconizate la început au fost deci modificate și chiar la Carasu s-a tras o concluzie practică: o serie de construcții se fac provizorii, se introduce apă în ele și abia după 1—2 ani, după tasare, se trece la definitivarea lor.

Ca ISPIFGA au fost puse la punct și două metode originale de măsurare a cantității de apă adsorbită de sol (care este cu totul altceva decît apa absorbită). Ele se bazează fie pe studierea unor proprietăți fizice ale mîștelor de sol umezite, folosindu-se temperaturi foarte joase obținute cu ajutorul azotului lichid, fie pe măsurătorii utilizînd spectroscopia în infraroșu. Bineînțeles, cercetările acestea laborioase nu au rămas

fată cum se credea inițial. Soluțiile preconizate la început au fost deci modificate și chiar la Carasu s-a tras o concluzie practică: o serie de construcții se fac provizorii, se introduce apă în ele și abia după 1—2 ani, după tasare, se trece la definitivarea lor.

Ca ISPIFGA au fost puse la punct și două metode originale de măsurare a cantității de apă adsorbită de sol (care este cu totul altceva decît apa absorbită). Ele se bazează fie pe studierea unor proprietăți fizice ale mîștelor de sol umezite, folosindu-se temperaturi foarte joase obținute cu ajutorul azotului lichid, fie pe măsurătorii utilizînd spectroscopia în infraroșu. Bineînțeles, cercetările acestea laborioase nu au rămas

fată cum se credea inițial. Soluțiile preconizate la început au fost deci modificate și chiar la Carasu s-a tras o concluzie practică: o serie de construcții se fac provizorii, se introduce apă în ele și abia după 1—2 ani, după tasare, se trece la definitivarea lor.

Ca ISPIFGA au fost puse la punct și două metode originale de măsurare a cantității de apă adsorbită de sol (care este cu totul altceva decît apa absorbită). Ele se bazează fie pe studierea unor proprietăți fizice ale mîștelor de sol umezite, folosindu-se temperaturi foarte joase obținute cu ajutorul azotului lichid, fie pe măsurătorii utilizînd spectroscopia în infraroșu. Bineînțeles, cercetările acestea laborioase nu au rămas

fată cum se credea inițial. Soluțiile preconizate la început au fost deci modificate și chiar la Carasu s-a tras o concluzie practică: o serie de construcții se fac provizorii, se introduce apă în ele și abia după 1—2 ani, după tasare, se trece la definitivarea lor.

Ca ISPIFGA au fost puse la punct și două metode originale de măsurare a cantității de apă adsorbită de sol (care este cu totul altceva decît apa absorbită). Ele se bazează fie pe studierea unor proprietăți fizice ale mîștelor de sol umezite, folosindu-se temperaturi foarte joase obținute cu ajutorul azotului lichid, fie pe măsurătorii utilizînd spectroscopia în infraroșu. Bineînțeles, cercetările acestea laborioase nu au rămas

fată cum se credea inițial. Soluțiile preconizate la început au fost deci modificate și chiar la Carasu s-a tras o concluzie practică: o serie de construcții se fac provizorii, se introduce apă în ele și abia după 1—2 ani, după tasare, se trece la definitivarea lor.

In faza teoriei. Pentru stabilizarea staturilor, dincolo de loess s-a pus la punct injectarea silicilor de sodiu a căror difuzare este accelerată cu ajutorul curentului electric. Metoda s-a aplicat deja cu succes la redresarea castelului de apă din Medgidia iar ca o derivată a cercetărilor amintite s-au alcătuit compoziții optime ale norușurilor de foraj, ale căror proprietăți depind de reguraparea apel ce trase regulat din statură lichidă în cea viscoasă (univers. (De altfel și pămîntul își schimbă din această cauză mereu proprietățile mecanice; pe anumite linii ferate intervalele între convoaiele rapide sînt astfel calculate, încît să coincidă cu variațiile ciclice ale proprietăților apei adsorbite și, implicit, ale terasamentelor).

Studiile asupra comportării pămîntului în diferitele sale ipostaze legate de construcțiile hidrotehnice au fost completate de realizarea unui program de calcul pentru computer.

Un studiu de stabilitate pentru canalul de aducțiune al unei centrale de termoficare — ne exemplifică ing. Vlad Perles — necesită 15 variante de calcul. Adică circa 1000 de calcule complexe, fiecare dintre acestea presupunînd 5-6 ore de lucru pentru un tehnician. Utilizarea computerului pe baza programelor elaborate de noi, valabile și la calcularea stabilității taluzelor, barajelor, digurilor, canalelor de irigații) reduce timpul de rezolvare a problemelor de sute de ori, și implicit costul operației, îmbunătățind sensibilitatea preciziei soluțiilor.

Există încă numeroase alte realizări ale cercetătorilor de la ISPIFGA (asupra cărora vom reveni), dar așa cum remarcăm interlocutorii noștri programul național de gospodărire a apelor va accelera considerabil valorificarea capacității creatoare a specialiștilor acestui institut, care, la ora aceasta, reprezintă singura unitate departamentală de profil, direct legată de proiectarea în domeniul hidroameliorațiilor.

Inteligentă electronică
MECIPT-1

Arheologul Zaharie Milea, de la Muzeul de istorie din Turda, a făcut o descoperire puțin obișnuită. Cu ocazia unor săpături, efectuate pe o stradă din centrul municipiului, el a găsit o statueta de bronz excelent conservată, reprezentîndu-l pe zeul Marte, unul din protectorii Romei antice. Aceasta este a doua statueta a lui Marte descoperită pe teritoriul țării noastre și prima în care apare un sfînx însoțitor, particularitate structurală rar înfîlțită la această zeitate. Armonia corpului, finuța maiestuoasă, poziția atletică, redarea excepțională, în cele mai mici amănunte, a mușchilor, coifului și a sfînxului, afirmă arheologii, sînt în măsură să ne convingă că ne aflăm în fața unei adevărate capodopere a artei antichității romane.

Despre sarcinile care se desprind din documentele recente plenare, despre reexaminarea orientării cercetărilor efectuate de cadrele didactice din Institutul Bucureșten, l-am rugat să ne vorbească pe prof. dr. ȘTEFAN PUIU, prorector al Institutului Agronomic.

Pînă în prezent, opinionează domnia sa, sistemul de fixare a tematicii de cercetare nu a ajuns încă o formă suficient de eficientă. Alegerea tematicii se află în marea ei majoritate la latitudinea cadrelor didactice. Singurele teme impuse sînt cele din planul de stat. Dar acestea au o pondere foarte scăzută. Majoritatea la temelor și le aleg cercetătorii înșiși. Deficiența acestui sistem este evidentă, deoarece astfel apar în planul tematic lucrări de mai mic interes științific sau atele care nu au o aplicabilitate imediată în producție. Institutul nostru intenționează ca în viitor să-și orienteze tematica, în cea mai mare parte, pe baza programului de cercetări al Academiei de Științe

Arheologul Zaharie Milea, de la Muzeul de istorie din Turda, a făcut o descoperire puțin obișnuită. Cu ocazia unor săpături, efectuate pe o stradă din centrul municipiului, el a găsit o statueta de bronz excelent conservată, reprezentîndu-l pe zeul Marte, unul din protectorii Romei antice. Aceasta este a doua statueta a lui Marte descoperită pe teritoriul țării noastre și prima în care apare un sfînx însoțitor, particularitate structurală rar înfîlțită la această zeitate. Armonia corpului, finuța maiestuoasă, poziția atletică, redarea excepțională, în cele mai mici amănunte, a mușchilor, coifului și a sfînxului, afirmă arheologii, sînt în măsură să ne convingă că ne aflăm în fața unei adevărate capodopere a artei antichității romane.

Despre sarcinile care se desprind din documentele recente plenare, despre reexaminarea orientării cercetărilor efectuate de cadrele didactice din Institutul Bucureșten, l-am rugat să ne vorbească pe prof. dr. ȘTEFAN PUIU, prorector al Institutului Agronomic.

Pînă în prezent, opinionează domnia sa, sistemul de fixare a tematicii de cercetare nu a ajuns încă o formă suficient de eficientă. Alegerea tematicii se află în marea ei majoritate la latitudinea cadrelor didactice. Singurele teme impuse sînt cele din planul de stat. Dar acestea au o pondere foarte scăzută. Majoritatea la temelor și le aleg cercetătorii înșiși. Deficiența acestui sistem este evidentă, deoarece astfel apar în planul tematic lucrări de mai mic interes științific sau atele care nu au o aplicabilitate imediată în producție. Institutul nostru intenționează ca în viitor să-și orienteze tematica, în cea mai mare parte, pe baza programului de cercetări al Academiei de Științe

Arheologul Zaharie Milea, de la Muzeul de istorie din Turda, a făcut o descoperire puțin obișnuită. Cu ocazia unor săpături, efectuate pe o stradă din centrul municipiului, el a găsit o statueta de bronz excelent conservată, reprezentîndu-l pe zeul Marte, unul din protectorii Romei antice. Aceasta este a doua statueta a lui Marte descoperită pe teritoriul țării noastre și prima în care apare un sfînx însoțitor, particularitate structurală rar înfîlțită la această zeitate. Armonia corpului, finuța maiestuoasă, poziția atletică, redarea excepțională, în cele mai mici amănunte, a mușchilor, coifului și a sfînxului, afirmă arheologii, sînt în măsură să ne convingă că ne aflăm în fața unei adevărate capodopere a artei antichității romane.

Despre sarcinile care se desprind din documentele recente plenare, despre reexaminarea orientării cercetărilor efectuate de cadrele didactice din Institutul Bucureșten, l-am rugat să ne vorbească pe prof. dr. ȘTEFAN PUIU, prorector al Institutului Agronomic.

Pînă în prezent, opinionează domnia sa, sistemul de fixare a tematicii de cercetare nu a ajuns încă o formă suficient de eficientă. Alegerea tematicii se află în marea ei majoritate la latitudinea cadrelor didactice. Singurele teme impuse sînt cele din planul de stat. Dar acestea au o pondere foarte scăzută. Majoritatea la temelor și le aleg cercetătorii înșiși. Deficiența acestui sistem este evidentă, deoarece astfel apar în planul tematic lucrări de mai mic interes științific sau atele care nu au o aplicabilitate imediată în producție. Institutul nostru intenționează ca în viitor să-și orienteze tematica, în cea mai mare parte, pe baza programului de cercetări al Academiei de Științe

Arheologul Zaharie Milea, de la Muzeul de istorie din Turda, a făcut o descoperire puțin obișnuită. Cu ocazia unor săpături, efectuate pe o stradă din centrul municipiului, el a găsit o statueta de bronz excelent conservată, reprezentîndu-l pe zeul Marte, unul din protectorii Romei antice. Aceasta este a doua statueta a lui Marte descoperită pe teritoriul țării noastre și prima în care apare un sfînx însoțitor, particularitate structurală rar înfîlțită la această zeitate. Armonia corpului, finuța maiestuoasă, poziția atletică, redarea excepțională, în cele mai mici amănunte, a mușchilor, coifului și a sfînxului, afirmă arheologii, sînt în măsură să ne convingă că ne aflăm în fața unei adevărate capodopere a artei antichității romane.

Despre sarcinile care se desprind din documentele recente plenare, despre reexaminarea orientării cercetărilor efectuate de cadrele didactice din Institutul Bucureșten, l-am rugat să ne vorbească pe prof. dr. ȘTEFAN PUIU, prorector al Institutului Agronomic.

Pînă în prezent, opinionează domnia sa, sistemul de fixare a tematicii de cercetare nu a ajuns încă o formă suficient de eficientă. Alegerea tematicii se află în marea ei majoritate la latitudinea cadrelor didactice. Singurele teme impuse sînt cele din planul de stat. Dar acestea au o pondere foarte scăzută. Majoritatea la temelor și le aleg cercetătorii înșiși. Deficiența acestui sistem este evidentă, deoarece astfel apar în planul tematic lucrări de mai mic interes științific sau atele care nu au o aplicabilitate imediată în producție. Institutul nostru intenționează ca în viitor să-și orienteze tematica, în cea mai mare parte, pe baza programului de cercetări al Academiei de Științe

Arheologul Zaharie Milea, de la Muzeul de istorie din Turda, a făcut o descoperire puțin obișnuită. Cu ocazia unor săpături, efectuate pe o stradă din centrul municipiului, el a găsit o statueta de bronz excelent conservată, reprezentîndu-l pe zeul Marte, unul din protectorii Romei antice. Aceasta este a doua statueta a lui Marte descoperită pe teritoriul țării noastre și prima în care apare un sfînx însoțitor, particularitate structurală rar înfîlțită la această zeitate. Armonia corpului, finuța maiestuoasă, poziția atletică, redarea excepțională, în cele mai mici amănunte, a mușchilor, coifului și a sfînxului, afirmă arheologii, sînt în măsură să ne convingă că ne aflăm în fața unei adevărate capodopere a artei antichității romane.

Despre sarcinile care se desprind din documentele recente plenare, despre reexaminarea orientării cercetărilor efectuate de cadrele didactice din Institutul Bucureșten, l-am rugat să ne vorbească pe prof. dr. ȘTEFAN PUIU, prorector al Institutului Agronomic.

Pînă în prezent, opinionează domnia sa, sistemul de fixare a tematicii de cercetare nu a ajuns încă o formă suficient de eficientă. Alegerea tematicii se află în marea ei majoritate la latitudinea cadrelor didactice. Singurele teme impuse sînt cele din planul de stat. Dar acestea au o pondere foarte scăzută. Majoritatea la temelor și le aleg cercetătorii înșiși. Deficiența acestui sistem este evidentă, deoarece astfel apar în planul tematic lucrări de mai mic interes științific sau atele care nu au o aplicabilitate imediată în producție. Institutul nostru intenționează ca în viitor să-și orienteze tematica, în cea mai mare parte, pe baza programului de cercetări al Academiei de Științe

Arheologul Zaharie Milea, de la Muzeul de istorie din Turda, a făcut o descoperire puțin obișnuită. Cu ocazia unor săpături, efectuate pe o stradă din centrul municipiului, el a găsit o statueta de bronz excelent conservată, reprezentîndu-l pe zeul Marte, unul din protectorii Romei antice. Aceasta este a doua statueta a lui Marte descoperită pe teritoriul țării noastre și prima în care apare un sfînx însoțitor, particularitate structurală rar înfîlțită la această zeitate. Armonia corpului, finuța maiestuoasă, poziția atletică, redarea excepțională, în cele mai mici amănunte, a mușchilor, coifului și a sfînxului, afirmă arheologii, sînt în măsură să ne convingă că ne aflăm în fața unei adevărate capodopere a artei antichității romane.

Despre sarcinile care se desprind din documentele recente plenare, despre reexaminarea orientării cercetărilor efectuate de cadrele didactice din Institutul Bucureșten, l-am rugat să ne vorbească pe prof. dr. ȘTEFAN PUIU, prorector al Institutului Agronomic.

Pînă în prezent, opinionează domnia sa, sistemul de fixare a tematicii de cercetare nu a ajuns încă o formă suficient de eficientă. Alegerea tematicii se află în marea ei majoritate la latitudinea cadrelor didactice. Singurele teme impuse sînt cele din planul de stat. Dar acestea au o pondere foarte scăzută. Majoritatea la temelor și le aleg cercetătorii înșiși. Deficiența acestui sistem este evidentă, deoarece astfel apar în planul tematic lucrări de mai mic interes științific sau atele care nu au o aplicabilitate imediată în producție. Institutul nostru intenționează ca în viitor să-și orienteze tematica, în cea mai mare parte, pe baza programului de cercetări al Academiei de Științe

Arheologul Zaharie Milea, de la Muzeul de istorie din Turda, a făcut o descoperire puțin obișnuită. Cu ocazia unor săpături, efectuate pe o stradă din centrul municipiului, el a găsit o statueta de bronz excelent conservată, reprezentîndu-l pe zeul Marte, unul din protectorii Romei antice. Aceasta este a doua statueta a lui Marte descoperită pe teritoriul țării noastre și prima în care apare un sfînx însoțitor, particularitate structurală rar înfîlțită la această zeitate. Armonia corpului, finuța maiestuoasă, poziția atletică, redarea excepțională, în cele mai mici amănunte, a mușchilor, coifului și a sfînxului, afirmă arheologii, sînt în măsură să ne convingă că ne aflăm în fața unei adevărate capodopere a artei antichității romane.

Despre sarcinile care se desprind din documentele recente plenare, despre reexaminarea orientării cercetărilor efectuate de cadrele didactice din Institutul Bucureșten, l-am rugat să ne vorbească pe prof. dr. ȘTEFAN PUIU, prorector al Institutului Agronomic.

Pînă în prezent, opinionează domnia sa, sistemul de fixare a tematicii de cercetare nu a ajuns încă o formă suficient de eficientă. Alegerea tematicii se află în marea ei majoritate la latitudinea cadrelor didactice. Singurele teme impuse sînt cele din planul de stat. Dar acestea au o pondere foarte scăzută. Majoritatea la temelor și le aleg cercetătorii înșiși. Deficiența acestui sistem este evidentă, deoarece astfel apar în planul tematic lucrări de mai mic interes științific sau atele care nu au o aplicabilitate imediată în producție. Institutul nostru intenționează ca în viitor să-și orienteze tematica, în cea mai mare parte, pe baza programului de cercetări al Academiei de Științe

Arheologul Zaharie Milea, de la Muzeul de istorie din Turda, a făcut o descoperire puțin obișnuită. Cu ocazia unor săpături, efectuate pe o stradă din centrul municipiului, el a găsit o statueta de bronz excelent conservată, reprezentîndu-l pe zeul Marte, unul din protectorii Romei antice. Aceasta este a doua statueta a lui Marte descoperită pe teritoriul țării noastre și prima în care apare un sfînx însoțitor, particularitate structurală rar înfîlțită la această zeitate. Armonia corpului, finuța maiestuoasă, poziția atletică, redarea excepțională, în cele mai mici amănunte, a mușchilor, coifului și a sfînxului, afirmă arheologii, sînt în măsură să ne convingă că ne aflăm în fața unei adevărate capodopere a artei antichității romane.

Despre sarcinile care se desprind din documentele recente plenare, despre reexaminarea orientării cercetărilor efectuate de cadrele didactice din Institutul Bucureșten, l-am rugat să ne vorbească pe prof. dr. ȘTEFAN PUIU, prorector al Institutului Agronomic.

Pînă în prezent, opinionează domnia sa, sistemul de fixare a tematicii de cercetare nu a ajuns încă o formă suficient de eficientă. Alegerea tematicii se află în marea ei majoritate la latitudinea cadrelor didactice. Singurele teme impuse sînt cele din planul de stat. Dar acestea au o pondere foarte scăzută. Majoritatea la temelor și le aleg cercetătorii înșiși. Deficiența acestui sistem este evidentă, deoarece astfel apar în planul tematic lucrări de mai mic interes științific sau atele care nu au o aplicabilitate imediată în producție. Institutul nostru intenționează ca în viitor să-și orienteze tematica, în cea mai mare parte, pe baza programului de cercetări al Academiei de Științe

Arheologul Zaharie Milea, de la Muzeul de istorie din Turda, a făcut o descoperire puțin obișnuită. Cu ocazia unor săpături, efectuate pe o stradă din centrul municipiului, el a găsit o statueta de bronz excelent conservată, reprezentîndu-l pe zeul Marte, unul din protectorii Romei antice. Aceasta este a doua statueta a lui Marte descoperită pe teritoriul țării noastre și prima în care apare un sfînx însoțitor, particularitate structurală rar înfîlțită la această zeitate. Armonia corpului, finuța maiestuoasă, poziția atletică, redarea excepțională, în cele mai mici amănunte, a mușchilor, coifului și a sfînxului, afirmă arheologii, sînt în măsură să ne convingă că ne aflăm în fața unei adevărate capodopere a artei antichității romane.

Despre sarcinile care se desprind din documentele recente plenare, despre reexaminarea orientării cercetărilor efectuate de cadrele didactice din Institutul Bucureșten, l-am rugat să ne vorbească pe prof. dr. ȘTEFAN PUIU, prorector al Institutului Agronomic.

Pînă în prezent, opinionează domnia sa, sistemul de fixare a tematicii de cercetare nu a ajuns încă o formă suficient de eficientă. Alegerea tematicii se află în marea ei majoritate la latitudinea cadrelor didactice. Singurele teme impuse sînt cele din planul de stat. Dar acestea au o pondere foarte scăzută. Majoritatea la temelor și le aleg cercetătorii înșiși. Deficiența acestui sistem este evidentă, deoarece astfel apar în planul tematic lucrări de mai mic interes științific sau atele care nu au o aplicabilitate imediată în producție. Institutul nostru intenționează ca în viitor să-și orienteze tematica, în cea mai mare parte, pe baza programului de cercetări al Academiei de Științe

Arheologul Zaharie Milea, de la Muzeul de istorie din Turda, a făcut o descoperire puțin obișnuită. Cu ocazia unor săpături, efectuate pe o stradă din centrul municipiului, el a găsit o statueta de bronz excelent conservată, reprezentîndu-l pe zeul Marte, unul din protectorii Romei antice. Aceasta este a doua statueta a lui Marte descoperită pe teritoriul țării noastre și prima în care apare un sfînx însoțitor, particularitate structurală rar înfîlțită la această zeitate. Armonia corpului, finuța maiestuoasă, poziția atletică, redarea excepțională, în cele mai mici amănunte, a mușchilor, coifului și a sfînxului, afirmă arheologii, sînt în măsură să ne convingă că ne aflăm în fața unei adevărate capodopere a artei antichității romane.

Despre sarcinile care se desprind din documentele recente plenare, despre reexaminarea orientării cercetărilor efectuate de cadrele didactice din Institutul Bucureșten, l-am rugat să ne vorbească pe prof. dr. ȘTEFAN PUIU, prorector al Institutului Agronomic.

Pînă în prezent, opinionează domnia sa, sistemul de fixare a tematicii de cercetare nu a ajuns încă o formă suficient de eficientă. Alegerea tematicii se află în marea ei majoritate la latitudinea cadrelor didactice. Singurele teme impuse sînt cele din planul de stat. Dar acestea au o pondere foarte scăzută. Majoritatea la temelor și le aleg cercetătorii înșiși. Deficiența acestui sistem este evidentă, deoarece astfel apar în planul tematic lucrări de mai mic interes științific sau atele care nu au o aplicabilitate imediată în producție. Institutul nostru intenționează ca în viitor să-și orienteze tematica, în cea mai mare parte, pe baza programului de cercetări al Academiei de Științe

ÎN CERCETAREA AGRICOLĂ UNIVERSITARĂ

Recenți a avut loc sesiunea de comunicări a cadrelor didactice și a cercetătorilor din Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu” din București. Ea a cuprins numeroase comunicări referitoare la cercetările agricole încheiate în ultimul an, dintre care unele de un real interes economic.

Una dintre problemele abordate este cea a folosirii apelor reziduale de la combinatul de creștere a animalelor. Pot fi folosite asemenea „deseururi” pînă nu de mult considerate o sursă de poluare — la sporirea recoltelor? Cercetările, al căror autor este tînrul asistent Ionel Jinga, și care formează obiectul lucrării sale de doctorat, au arătat, la Combinatul de creștere a porcilor de la Căzănești-Ialomița, că acest lucru este posibil. Prin irigarea culturilor de porumb cu ape reziduale s-au obținut sporuri de 1,6—2,5 tone boabe la hectar.

O altă problemă a cărei rezolvare are o importanță deosebită este cea a studiului creșterii întense a plantelor în condițiile irigațiilor. Specialiștii cadrelor de fitotehnic și agronomie ale institutului au elaborat studii complexe cu privire la cultura unor plante în incinta îndiguită a Dunării, la I.A.S. Otlenița și Ciocănești. Prin metodele recomandate s-au îmbunătățit simțitor procedeele fito și agrotehnice la culturile de porumb, orz, soia, cîneșă pentru sămîntă, cartofi timpurii etc.

Nu mai puțin interesante sînt rezultatele experimentelor cu

Arheologul Zaharie Milea, de la Muzeul de istorie din Turda, a făcut o descoperire puțin obișnuită. Cu ocazia unor săpături, efectuate pe o stradă din centrul municipiului, el a găsit o statueta de bronz excelent conservată, reprezentîndu-l pe zeul Marte, unul din protectorii Romei antice. Aceasta este a doua statueta a lui Marte descoperită pe teritoriul țării noastre și prima în care apare un sfînx însoțitor, particularitate structurală rar înfîlțită la această zeitate. Armonia corpului, finuța maiestuoasă, poziția atletică, redarea excepțională, în cele mai mici amănunte, a mușchilor, coifului și a sfînxului, afirmă arheologii, sînt în măsură să ne convingă că ne aflăm în fața unei adevărate capodopere a artei antichității romane.

Despre sarcinile care se desprind din documentele recente plenare, despre reexaminarea orientării cercetărilor efectuate de cadrele didactice din Institutul Bucureșten, l-am rugat să ne vorbească pe prof. dr. ȘTEFAN PUIU, prorector al Institutului Agronomic.

Pînă în prezent, opinionează domnia sa, sistemul de fixare a tematicii de cercetare nu a ajuns încă o formă suficient de eficientă. Alegerea tematicii se află în marea ei majoritate la latitudinea cadrelor didactice. Singurele teme impuse sînt cele din planul de stat. Dar acestea au o pondere foarte scăzută. Majoritatea la temelor și le aleg cercetătorii înșiși. Deficiența acestui sistem este evidentă, deoarece astfel apar în planul tematic lucrări de mai mic interes științific sau atele care nu au o aplicabilitate imediată în producție. Institutul nostru intenționează ca în viitor să-și orienteze tematica, în cea mai mare parte, pe baza programului de cercetări al Academiei de Ș

VIRTUȚILE UNEI BIOGRAFII

ceramică de diferite nuanțe, mozaicați în sticlă „Nevada”, erau așezate, printre lămpile din fier forjat și ghirlandele verzi curgătoare, expozate închipind deschiderea către marile priclești balneare ale lumii. Am îmbrăcat halatul alb și l-am întors în direcția doctorului T. Papahagi din salon în

salon, din laborator în laborator, în dependințele și garajele auto, în magazii și alte anexe ale spitalului, neascunzându-mi surpriza de a face cunoștință cu cel mai modern spital rural din țara noastră. Doctorul îmi arată un album în care istoria și-a așezat câteva peceți: 1905, un dispensar rudimentar; 1937 spital mixt cu 10 paturi; 7 mai 1946, data când doctorul T. Papahagi pășește definitiv pe treptele vechiului pavilion sanitar. (...) 1970 spital modern cu patru medici și alți 52 salariați, 19 saloane, 80 de paturi, sala de triaj, de chirurgie, de urgențe, de operații, de transfuzii, stația de oxigen, secție de boli interne, stație de salvare cu trei autosanitare, grup alimentar, club, bibliotecă etc.

Deci ce s-a întâmplat în acești 24 de ani?

În acești 24 de ani s-a durat biografia unui om dăruit cu toată pasiunea profesiei sale, biografie ce se confundă definitiv cu însăși biografia satului Domnești

salon, din laborator în laborator, în dependințele și garajele auto, în magazii și alte anexe ale spitalului, neascunzându-mi surpriza de a face cunoștință cu cel mai modern spital rural din țara noastră. Doctorul îmi arată un album în care istoria și-a așezat câteva peceți: 1905, un dispensar rudimentar; 1937 spital mixt cu 10 paturi; 7 mai 1946, data când doctorul T. Papahagi pășește definitiv pe treptele vechiului pavilion sanitar. (...) 1970 spital modern cu patru medici și alți 52 salariați, 19 saloane, 80 de paturi, sala de triaj, de chirurgie, de urgențe, de operații, de transfuzii, stația de oxigen, secție de boli interne, stație de salvare cu trei autosanitare, grup alimentar, club, bibliotecă etc.

Deci ce s-a întâmplat în acești 24 de ani?

În acești 24 de ani s-a durat biografia unui om dăruit cu toată pasiunea profesiei sale, biografie ce se confundă definitiv cu însăși biografia satului Domnești

salon, din laborator în laborator, în dependințele și garajele auto, în magazii și alte anexe ale spitalului, neascunzându-mi surpriza de a face cunoștință cu cel mai modern spital rural din țara noastră. Doctorul îmi arată un album în care istoria și-a așezat câteva peceți: 1905, un dispensar rudimentar; 1937 spital mixt cu 10 paturi; 7 mai 1946, data când doctorul T. Papahagi pășește definitiv pe treptele vechiului pavilion sanitar. (...) 1970 spital modern cu patru medici și alți 52 salariați, 19 saloane, 80 de paturi, sala de triaj, de chirurgie, de urgențe, de operații, de transfuzii, stația de oxigen, secție de boli interne, stație de salvare cu trei autosanitare, grup alimentar, club, bibliotecă etc.

Deci ce s-a întâmplat în acești 24 de ani?

În acești 24 de ani s-a durat biografia unui om dăruit cu toată pasiunea profesiei sale, biografie ce se confundă definitiv cu însăși biografia satului Domnești

salon, din laborator în laborator, în dependințele și garajele auto, în magazii și alte anexe ale spitalului, neascunzându-mi surpriza de a face cunoștință cu cel mai modern spital rural din țara noastră. Doctorul îmi arată un album în care istoria și-a așezat câteva peceți: 1905, un dispensar rudimentar; 1937 spital mixt cu 10 paturi; 7 mai 1946, data când doctorul T. Papahagi pășește definitiv pe treptele vechiului pavilion sanitar. (...) 1970 spital modern cu patru medici și alți 52 salariați, 19 saloane, 80 de paturi, sala de triaj, de chirurgie, de urgențe, de operații, de transfuzii, stația de oxigen, secție de boli interne, stație de salvare cu trei autosanitare, grup alimentar, club, bibliotecă etc.

Deci ce s-a întâmplat în acești 24 de ani?

În acești 24 de ani s-a durat biografia unui om dăruit cu toată pasiunea profesiei sale, biografie ce se confundă definitiv cu însăși biografia satului Domnești

salon, din laborator în laborator, în dependințele și garajele auto, în magazii și alte anexe ale spitalului, neascunzându-mi surpriza de a face cunoștință cu cel mai modern spital rural din țara noastră. Doctorul îmi arată un album în care istoria și-a așezat câteva peceți: 1905, un dispensar rudimentar; 1937 spital mixt cu 10 paturi; 7 mai 1946, data când doctorul T. Papahagi pășește definitiv pe treptele vechiului pavilion sanitar. (...) 1970 spital modern cu patru medici și alți 52 salariați, 19 saloane, 80 de paturi, sala de triaj, de chirurgie, de urgențe, de operații, de transfuzii, stația de oxigen, secție de boli interne, stație de salvare cu trei autosanitare, grup alimentar, club, bibliotecă etc.

Tomoioga Toader, comuna Moisei, județul Maramureș: „Vă povestesc o întâmplare din viața mea. Am 12 ani și mă joc cu oia și întru-o zi am fost eu singur cu oile celea stierpe, vreo două sute cincizeci de miori. În muntele Zănoaga Cîrîmușului am ieșit cu miorile pe lângă fîșie și o dată a venit ursul și le-a luat la fugă și le-a trecut granița. Și eu amu ce să fac? Ca să trec fîșia dîncolu m-am temut, m-am temut și de urs și apoi să nu se supere grănicerii. Și am mers la colibă și am spus la călăf

Si apoi ne-am dus la pichetul nostru de grăniceri și am telefonat la Vișeu, de la Vișeu la Oradea și de acolo la Ambasada și când o fost seară or venit miorile singure și nici o mioră nu o mîncase ursu, că am avut eu o cine cu mine cu numele de Măzărș și a sărit la urs și l-o speriat. Acuma sînt în clasa a VIII-a și la ce școală pot eu merge, că de oi m-am săturat. Vă rog să-mi dați răspuns”.

Doar că tu mi-ai dat lacrimile de emoție citind scrisoarea ta, dragă Tomoioga Toader din Moisei! În primul rând, pentru că mi-am adus aminte că tot oile mi-au chinat și mie copilăria. În al doilea rînd, povestea cu ursul este nemăpomenită și trebuie să laud aici vitejia cu care ai învins tu fiara și înțelepciunea cu care ai rezolvat acea delicată chestiune diplomatică. Mi-a plăcut nespuse de mult și limba în care este scrisă mica ta scrisoare, care vine parcă de undeva din legendă, de la cei ce-au născut Miorița, primii scriitori de geniu ai românilor. Am să vor-

besc chiar astăzi cu cineva de la Comitetul județean U.T.C. Maramureș ca să te ajut să te înscrii într-o școală și să înveți o mes-

cu încredere, că sînt băiat săritor.

PETRICHEEA FLORICA — Timiș: În poezia „Pasărea călătoare” deplîngeți tristul fapt că nu aveți aripi și că nu puteți să zburați. Vă mărturisesc că și eu trăiesc a ceeași suferință. Sînt convins însă că tehnica la nivel mondial leucizează de zor ca să dea oamenilor aripi. S-au făcut deja progrese serioase. Se pare că

„De ce te stînești tu oare Leucifere dintre români? Tocmai cînd era în floare Poezia ta moare”.

Vă rog în genunchi: scrieți despre orice, dacă nu se poate să renunțați

nu peste mult timp vom avea fiecare aripile noastre personale și vom zbura prin văzduh ca niște fîngeri, ne vom da înțîlnire între noi, ne vom duce la servicii în zbor (adio I.T.B.!), vom intra în case pe ferestră și așa mai departe. Cu alte cuvînt, vom trăi ca-n basme.

JANA DIDA — județul Dolj: În poezia închinată lui Eminescu există următoarea strofă care m-a oripilat:

„De ce te stînești tu oare Leucifere dintre români? Tocmai cînd era în floare Poezia ta moare”.

Vă rog în genunchi: scrieți despre orice, dacă nu se poate să renunțați

MITU GHEORGHE — județul Mehedinți: Părinții fetei pe care o iubiți i-au interzis acesteia corespundența cu dv. respectivii avînd de gînd să o căsătorească cu un altul. Mă întrebați, cu firească revoltă, dacă e posibil așa ceva.

Drama e veche de cînd GAZDA MIHAI. — „În numele unui grup de militari care au fost părăsiți din motive necunoscute de către fete, logodnice sau soții facem un apel la toate fetele care au avut prieteni în armată și pe care i-au părăsit, precum și la alte persoane feminine, să ne scrie cum ar trebui să ne comportăm noi, aflîndu-ne la o distanță mare ca să nu se mai întîmple așa ceva”.

În cazul în care veți primi explicații de la persoanele la care faceți apel pe adresa redacției, vi le voi trimite.

TANȚA TUDOR — județul Teleorman: „Vă rog

lumea. Ea a existat și va exista atîta vreme cît vor exista părinți. Vreți să știți de la mine cum trebuie rezolvată o asemenea chestiune. De la caz la caz.

M. T. — București: Iubiți, dar părinții vă interzic să iubiți. Totuși, eu nu pricep cum poate fi interzis un sentiment.

RICO — Timiș: Desenele mi-au plăcut. Dacă erau în tuș, le publicam. Trimiteți și altceva.

PLEȘCAU LICA — Galați: Versificați corect, pe alocuri frumos. Poeziile sînt, totuși, naive. Continuați.

C. M. — Brebu — Județul Prahova: Ați încercat să continuați dv. povestirile mele despre Tanța și Costel. Le-am citit. Aveți haz. Dar parcă eu aveam ceva mai mult.

D. C. — județul Alba: Mă întrebați dacă gelozia, care face atîta ravagii printre îndrăgostiți, este neapărat necesară în dragoste.

În dragoste nu, dar în literatură — da. Dacă n-ar fi existat gelozia, n-ar fi existat nici „Othello”.

ADAM SIMION — Bistrița: Scriitorului Alexandru Piru îi puteți scrie la revista „Ramuri” din Craiova. Scriitorului Eusebiu Camilari nu-l puteți scrie. A decedat cu cîtiva ani în urmă.

V. FERARU — Caray-Severin: Poeziile sînt încă modeste ca valoare, dar merită să continuați.

V. I. — Vlcea: Cereți nu mi mai fie persecutat minijupul. „Minijupul trebuie să fie lăsat pentru că ce rămîne de la tivul minijupului în jos aceea este fala unei fete și numai așa se poate observa femelia care merită iubirea”.

Cred că femeile vor fi cumplit de revoltate. Oare numai pentru aceasta le iubim noi?

Un elev din Craiova: „Am aplicat și eu metoda propusă de domnia voastră elevului de la liceul militar din Brașov, în ceea ce privește metoda obținerii unei cunoștințe cu o fată pe stradă. Am cumpărat de 3 lei ghiocei, m-am plimbat pe stradă, mi-a plăcut o fată, am apris-o cu ghiocei și i-am spus formula deja învățată pe dinădă. Domnișoara m-a pricit mai întîi mirată, apoi mi-a dat cu poșeta în cap și mi-a zis: „Idiotule. Ce e de făcut?”

Cred că tentativa dv. n-a reușit din pricina modestiei buchetului de flori. Căci una e să te prezînți în fața unei fete cu trei țre de ghiocei și alta cu șapte trandafiri. Dar nu-i

exclus ca însăși metoda propusă de mine să nu fie cea mai fericită. Eventual, ca să evitați nezarurile, nu vă prezentați personal cu buchetul. Trimiteți un emisar.

că, că opinia publică iugoslavă se manifestă net împotriva politicii acestuia de apropiere de Germania. Manifestațiile se ivesc în lunile și anii care au urmat starea de spirit a opiniei publice. Poporul iugoslav s-a situat în primele rînduri ale luptei de rezistență antifascistă, înscriindu-se pagini de glorie în lupta pentru independența patriei sale, aducînd o importantă contribuție la înfrîngerea Germaniei naziste.

Scopurile diplomației naziste țeseau din ce în ce mai mult în evidență. La Wilhelmstrasse, un purtător de cuvînt autorizat declara ziaristilor:

— Menținerea neutralității iugoslaviei apare ca o poziție de ajutorare a Angliei. Iugoslavia a trebuit să iasă din starea de incertitudine și să definească întregul formă mai concretă legăturile ei cu Berlinul și Roma. La 25 martie, la Viena, la castelul Belvedere, avea loc ceremonia pregătită cu atîta grijă de Ribbentrop. Diplomatul hitlerist considera aderarea Iugoslava

la Berlinul a fost un eveniment deosebit de important pentru Germania nazistă și pentru Italia mussoliniană.

În zilele următoare s-a înregistrat un intens date-vino între Ministerul de Externe iugoslav și legația germană la Belgrad. Presa anunța protocolul ceremoniei de semnare. Dar se iveau și unele delecțiuni — o serie de miniștri au demisionat, iar străzile orașelor iugoslavice erau în flăcări.

Berlinul avea motive să se gîndească. Surzimea de informații germane au avertizat că poziția guvernului devenise criti-

că, că opinia publică iugoslavă se manifestă net împotriva politicii acestuia de apropiere de Germania. Manifestațiile se ivesc în lunile și anii care au urmat starea de spirit a opiniei publice. Poporul iugoslav s-a situat în primele rînduri ale luptei de rezistență antifascistă, înscriindu-se pagini de glorie în lupta pentru independența patriei sale, aducînd o importantă contribuție la înfrîngerea Germaniei naziste.

Scopurile diplomației naziste țeseau din ce în ce mai mult în evidență. La Wilhelmstrasse, un purtător de cuvînt autorizat declara ziaristilor:

— Menținerea neutralității iugoslaviei apare ca o poziție de ajutorare a Angliei. Iugoslavia a trebuit să iasă din starea de incertitudine și să definească întregul formă mai concretă legăturile ei cu Berlinul și Roma. La 25 martie, la Viena, la castelul Belvedere, avea loc ceremonia pregătită cu atîta grijă de Ribbentrop. Diplomatul hitlerist considera aderarea Iugoslava

la Berlinul a fost un eveniment deosebit de important pentru Germania nazistă și pentru Italia mussoliniană.

În zilele următoare s-a înregistrat un intens date-vino între Ministerul de Externe iugoslav și legația germană la Belgrad. Presa anunța protocolul ceremoniei de semnare. Dar se iveau și unele delecțiuni — o serie de miniștri au demisionat, iar străzile orașelor iugoslavice erau în flăcări.

Berlinul avea motive să se gîndească. Surzimea de informații germane au avertizat că poziția guvernului devenise criti-

că, că opinia publică iugoslavă se manifestă net împotriva politicii acestuia de apropiere de Germania. Manifestațiile se ivesc în lunile și anii care au urmat starea de spirit a opiniei publice. Poporul iugoslav s-a situat în primele rînduri ale luptei de rezistență antifascistă, înscriindu-se pagini de glorie în lupta pentru independența patriei sale, aducînd o importantă contribuție la înfrîngerea Germaniei naziste.

Scopurile diplomației naziste țeseau din ce în ce mai mult în evidență. La Wilhelmstrasse, un purtător de cuvînt autorizat declara ziaristilor:

— Menținerea neutralității iugoslaviei apare ca o poziție de ajutorare a Angliei. Iugoslavia a trebuit să iasă din starea de incertitudine și să definească întregul formă mai concretă legăturile ei cu Berlinul și Roma. La 25 martie, la Viena, la castelul Belvedere, avea loc ceremonia pregătită cu atîta grijă de Ribbentrop. Diplomatul hitlerist considera aderarea Iugoslava

la Berlinul a fost un eveniment deosebit de important pentru Germania nazistă și pentru Italia mussoliniană.

În zilele următoare s-a înregistrat un intens date-vino între Ministerul de Externe iugoslav și legația germană la Belgrad. Presa anunța protocolul ceremoniei de semnare. Dar se iveau și unele delecțiuni — o serie de miniștri au demisionat, iar străzile orașelor iugoslavice erau în flăcări.

Berlinul avea motive să se gîndească. Surzimea de informații germane au avertizat că poziția guvernului devenise criti-

că, că opinia publică iugoslavă se manifestă net împotriva politicii acestuia de apropiere de Germania. Manifestațiile se ivesc în lunile și anii care au urmat starea de spirit a opiniei publice. Poporul iugoslav s-a situat în primele rînduri ale luptei de rezistență antifascistă, înscriindu-se pagini de glorie în lupta pentru independența patriei sale, aducînd o importantă contribuție la înfrîngerea Germaniei naziste.

Scopurile diplomației naziste țeseau din ce în ce mai mult în evidență. La Wilhelmstrasse, un purtător de cuvînt autorizat declara ziaristilor:

— Menținerea neutralității iugoslaviei apare ca o poziție de ajutorare a Angliei. Iugoslavia a trebuit să iasă din starea de incertitudine și să definească întregul formă mai concretă legăturile ei cu Berlinul și Roma. La 25 martie, la Viena, la castelul Belvedere, avea loc ceremonia pregătită cu atîta grijă de Ribbentrop. Diplomatul hitlerist considera aderarea Iugoslava

la Berlinul a fost un eveniment deosebit de important pentru Germania nazistă și pentru Italia mussoliniană.

În zilele următoare s-a înregistrat un intens date-vino între Ministerul de Externe iugoslav și legația germană la Belgrad. Presa anunța protocolul ceremoniei de semnare. Dar se iveau și unele delecțiuni — o serie de miniștri au demisionat, iar străzile orașelor iugoslavice erau în flăcări.

Berlinul avea motive să se gîndească. Surzimea de informații germane au avertizat că poziția guvernului devenise criti-

De la OM la OM

de ION BĂIEȘU

rie. Te rog să nu mă uita, să-mi mai scrii.

PIȚIGOI PETRICĂ — județul Teleorman: „Dragă Băieșu, în primul rînd îți transmit multe salutări din partea mea și îți urez ca la primirea acestui plic să te găsească în momentul celor mai fericite ale vieții. Am 17 ani și sînt elev și iubesc foarte mult versurile. Te rog foarte mult să-mi publici ceva din ele. Pentru că te cheamă Ion trimiț o poezie.”

DRĂGĂ PIȚIGOI, Am pus degeț poezia ta în portofel, alături de lucrurile mele cele mai dragi. Dacă tot ești așa de familiar cu mine, îmi îngăduie să-ți adresez o rugămînt: nu poți să-mi scrii și o poezie cu ocazia zilei de „Sfîntu Băieșu”?

L. GIOTONI — județul Neamț: Imi pare rău, dar poeziile sînt încă naive. Mai aveți de tradit. Meseria e grea.

T. DIACONU — județul Bacău: M-a impresionat scrisoarea dv. Voi ruga comitetul județean U.T.C. să vă ajute. M-ar interesa să-mi scrieți, așa cum mi-ați promis, mai pe larg despre obiceiurile din satul dv.

M. I. — București: Voi transmite tovarășului Mircea Angelescu, președintele Federației Române de Fotbal, scrisoarea dv. prin care îi apreciați favorabil activitatea. Cred că se va bucura. În ceea ce privește cealaltă chestiune, după cite știu, jucătorii Both și Andrei au fost transferați la Dinamo București în chip legal. În sensul că un jucător din C poate fi promovat în B, din B în A și din A în Z sau Y. Așa zice regulamentul.

UN ELEV DIN CONSTANȚA: Pedagogii de la școala dv. profesională vă deschiid scrisorile și li le citeșc. Întrebați-i zine le-a dat acest drept.

Sigur că ai dreptate dragă E. P. Toți sîntem liberi să iubim, fiecare după puterile pe care le avem. Ceea ce mă impresionează pe mine foarte mult la iubirea asta a voastră este că ați început-o din timp. Sigur că era bine dacă începeați încă de pe cînd erau la creșă, dar și așa e bine.

T. U. București: Mă întrebați dacă puteți să vă căsătoriți cu un tînar care

vă este vîr primar. M-am interesat și am aflat că da, dar cu condiția să aveți o aprobare specială din partea Consiliului de Stat.

EUGEN MANTOIU, județul Sălaj: Adresați unei persoane, „flica unor intelectuali superiori din București”, o poezie în care vestești meschinăria și arivismul care au determinat-o să vă părăsească. Extrag o strofă:

„Întinde mîna, Nina, spre firul neozăut Ce leagă romantismul de sentimentalism. E tot ce n-ai în tine, e tot ce ai pierdut În goana instincțivă spre materialism”.

Poate că sînteți puțin cam dur, dar mie-mi place, cum ce ai zis-o.

ROU MARCEL — Lugoj: Am primit lucrările trimise. Le-am recomandat prietenului Făuș

mele ei. Spuneți-mi totuși cam din ce țară era: Ghana, Tangania, Uganda-Burundi, ca să știu ce parte o apuc. Și dacă mai aveți vreun necaz de genul ăsta, apelați la mine

Ispas Filip — Sibiu: „Să vă povestesc ce mă frămîntă. Pînă nu demult am avut ca prietenă o fată de culoare. Se află la studii în localitatea mea. O iubesc alînt de mult încît îmi este imposibil să că descriu prin cuvinte aceasta. Peste puțin timp urma să ne căsătorim, dar pe data de 29 februarie m-a părăsit fără să-mi transmită un cuvînt. Sînt foarte dezamăgit. Nu știu nici cel puțin adresa. Dacă-i cunoașteți dv. adresa completă, vă rog să mi-o comunicați. Este o fată splendidă. Sper că ați înțeles durerea mea și că mă veți ajuta”.

mele ei. Spuneți-mi totuși cam din ce țară era: Ghana, Tangania, Uganda-Burundi, ca să știu ce parte o apuc. Și dacă mai aveți vreun necaz de genul ăsta, apelați la mine

mele ei. Spuneți-mi totuși cam din ce țară era: Ghana, Tangania, Uganda-Burundi, ca să știu ce parte o apuc. Și dacă mai aveți vreun necaz de genul ăsta, apelați la mine

mele ei. Spuneți-mi totuși cam din ce țară era: Ghana, Tangania, Uganda-Burundi, ca să știu ce parte o apuc. Și dacă mai aveți vreun necaz de genul ăsta, apelați la mine

ROU MARCEL — Lugoj: Am primit lucrările trimise. Le-am recomandat prietenului Făuș

mele ei. Spuneți-mi totuși cam din ce țară era: Ghana, Tangania, Uganda-Burundi, ca să știu ce parte o apuc. Și dacă mai aveți vreun necaz de genul ăsta, apelați la mine

mele ei. Spuneți-mi totuși cam din ce țară era: Ghana, Tangania, Uganda-Burundi, ca să știu ce parte o apuc. Și dacă mai aveți vreun necaz de genul ăsta, apelați la mine

mele ei. Spuneți-mi totuși cam din ce țară era: Ghana, Tangania, Uganda-Burundi, ca să știu ce parte o apuc. Și dacă mai aveți vreun necaz de genul ăsta, apelați la mine

Ispas Filip — Sibiu: „Să vă povestesc ce mă frămîntă. Pînă nu demult am avut ca prietenă o fată de culoare. Se află la studii în localitatea mea. O iubesc alînt de mult încît îmi este imposibil să că descriu prin cuvinte aceasta. Peste puțin timp urma să ne căsătorim, dar pe data de 29 februarie m-a părăsit fără să-mi transmită un cuvînt. Sînt foarte dezamăgit. Nu știu nici cel puțin adresa. Dacă-i cunoașteți dv. adresa completă, vă rog să mi-o comunicați. Este o fată splendidă. Sper că ați înțeles durerea mea și că mă veți ajuta”.

mele ei. Spuneți-mi totuși cam din ce țară era: Ghana, Tangania, Uganda-Burundi, ca să știu ce parte o apuc. Și dacă mai aveți vreun necaz de genul ăsta, apelați la mine

mele ei. Spuneți-mi totuși cam din ce țară era: Ghana, Tangania, Uganda-Burundi, ca să știu ce parte o apuc. Și dacă mai aveți vreun necaz de genul ăsta, apelați la mine

mele ei. Spuneți-mi totuși cam din ce țară era: Ghana, Tangania, Uganda-Burundi, ca să știu ce parte o apuc. Și dacă mai aveți vreun necaz de genul ăsta, apelați la mine

Ispas Filip — Sibiu: „Să vă povestesc ce mă frămîntă. Pînă nu demult am avut ca prietenă o fată de culoare. Se află la studii în localitatea mea. O iubesc alînt de mult încît îmi este imposibil să că descriu prin cuvinte aceasta. Peste puțin timp urma să ne căsătorim, dar pe data de 29 februarie m-a părăsit fără să-mi transmită un cuvînt. Sînt foarte dezamăgit. Nu știu nici cel puțin adresa. Dacă-i cunoașteți dv. adresa completă, vă rog să mi-o comunicați. Este o fată splendidă. Sper că ați înțeles durerea mea și că mă veți ajuta”.

mele ei. Spuneți-mi totuși cam din ce țară era: Ghana, Tangania, Uganda-Burundi, ca să știu ce parte o apuc. Și dacă mai aveți vreun necaz de genul ăsta, apelați la mine

mele ei. Spuneți-mi totuși cam din ce țară era: Ghana, Tangania, Uganda-Burundi, ca să știu ce parte o apuc. Și dacă mai aveți vreun necaz de genul ăsta, apelați la mine

mele ei. Spuneți-mi totuși cam din ce țară era: Ghana, Tangania, Uganda-Burundi, ca să știu ce parte o apuc. Și dacă mai aveți vreun necaz de genul ăsta, apelați la mine

Ispas Filip — Sibiu: „Să vă povestesc ce mă frămîntă. Pînă nu demult am avut ca prietenă o fată de culoare. Se află la studii în localitatea mea. O iubesc alînt de mult încît îmi este imposibil să că descriu prin cuvinte aceasta. Peste puțin timp urma să ne căsătorim, dar pe data de 29 februarie m-a părăsit fără să-mi transmită un cuvînt. Sînt foarte dezamăgit. Nu știu nici cel puțin adresa. Dacă-i cunoașteți dv. adresa completă, vă rog să mi-o comunicați. Este o fată splendidă. Sper că ați înțeles durerea mea și că mă veți ajuta”.

mele ei. Spuneți-mi totuși cam din ce țară era: Ghana, Tangania, Uganda-Burundi, ca să știu ce parte o apuc. Și dacă mai aveți vreun necaz de genul ăsta, apelați la mine

mele ei. Spuneți-mi totuși cam din ce țară era: Ghana, Tangania, Uganda-Burundi, ca să știu ce parte o apuc. Și dacă mai aveți vreun necaz de genul ăsta, apelați la mine

mele ei. Spuneți-mi totuși cam din ce țară era: Ghana, Tangania, Uganda-Burundi, ca să știu ce parte o apuc. Și dacă mai aveți vreun necaz de genul ăsta, apelați la mine

Ispas Filip — Sibiu: „Să vă povestesc ce mă frămîntă. Pînă nu demult am avut ca prietenă o fată de culoare. Se află la studii în localitatea mea. O iubesc alînt de mult încît îmi este imposibil să că descriu prin cuvinte aceasta. Peste puțin timp urma să ne căsătorim, dar pe data de 29 februarie m-a părăsit fără să-mi transmită un cuvînt. Sînt foarte dezamăgit. Nu știu nici cel puțin adresa. Dacă-i cunoașteți dv. adresa completă, vă rog să mi-o comunicați. Este o fată splendidă. Sper că ați înțeles durerea mea și că mă veți ajuta”.

mele ei. Spuneți-mi totuși cam din ce țară era: Ghana, Tangania, Uganda-Burundi, ca să știu ce parte o apuc. Și dacă mai aveți vreun necaz de genul ăsta, apelați la mine

mele ei. Spuneți-mi totuși cam din ce țară era: Ghana, Tangania, Uganda-Burundi, ca să știu ce parte o apuc. Și dacă mai aveți vreun necaz de genul ăsta, apelați la mine

mele ei. Spuneți-mi totuși cam din ce țară era: Ghana, Tangania, Uganda-Burundi, ca să știu ce parte o apuc. Și dacă mai aveți vreun necaz de genul ăsta, apelați la mine

ARHIVA DE LA NURNBERG (VIII)

— Am considerat dreptul internațional pe care l-am studiat în mod aprofundat ca o condiție sine qua non a modului de conducere a războiului de o manieră umană. Un exemplar al textului Convenției de la Haga și al Convenției de la Geneva se aflau todeauna pe biroul meu la îndemîna. Am căutat întotdeauna, prin toate mijloacele, să respect prevederile dreptului internațional.

Declarația de mai sus era făcută la 4 iunie 1946 de către generalul Jodl în fața Tribunalului de la Nürnberg. Era, firește, pentru prima oară cînd unul din fruntașii regimului de teroare hitleristă, vinovat direct pentru atîtea crime, căuța să se dezvinovățească prin referiri la dreptul internațional. Și trebuie să precizăm, Jodl era, după Keitel, — primul personaj în ierarhia militară nazistă. Și în timp ce în anii războiului Hitler a înloc

Cu prilejul celei de-a 25-a aniversări a eliberării Ungariei

Cu prilejul celei de-a 25-a aniversări a eliberării Ungariei, ambasadorul Republicii Populare Ungare la București, Ferenc Martin, a oferit, vineri seara, o recepție în saloanele ambasadei.

Au luat parte tovarășii Ion Gheorghe Maurer, Florian Dănalache, Ion Ioniță, Vasile Vlad, șef de secție la C.C. al P.C.R., Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, membri ai C.C. al P.C.R., membri ai guvernului, reprezentanți ai conducerii Ministerului Afacerilor Externe, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, oameni de știință, artă și cultură, generali și ofițeri superiori, ziariști.

Au participat șefi de misiuni diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Aniversări a eliberării Ungariei de sub jugul fascist.

An participat tovarășii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Florian Dănalache, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, general-colonel Ion Ioniță, membru succedant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., ministrul forțelor armate, Mihail Levente, secretar al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, Nicolae Ecobescu, adjunct al ministrului afacerilor externe, Marin Rădoi, secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., activiști de partid și de stat și ai organizațiilor obștești, numeroși oameni ai muncii.

Au luat parte ambasadorul R.P. Ungare la București, Ferenc Martin și membri ai ambasadei.

După ce au fost intonate imnurile de stat ale Ungariei și României, adunarea a fost deschisă de tovarășul Mihail Levente.

Despre semnificația celei de-a

25-a aniversări a eliberării Ungariei a vorbit tovarășul Florian Dănalache.

Au apoi cuvântul ambasadorul Republicii Populare Ungare, Ferenc Martin.

Încheierea adunării festive a fost prezentată un spectacol artistic.

Cu prilejul aniversării unui sfert de veac de la eliberarea Ungariei, ambasadorul acestei țări la București, Ferenc Martin, a depus, vineri dimineață, o coroană de flori la Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism.

La solemnitate au luat parte generali și ofițeri superiori, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, precum și membri ai ambasadei R. P. Ungare la București.

Cu același prilej, ambasadorul R. P. Ungare a depus o coroană de flori la Monumentul eroilor sovietici, unde au fost prezentați A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, și membri ai ambasadei.

De ce ignoră fetele sportul?

(Urmare din pag. 1)

...nici nu ne-a atras cineva. Eu tot mai sint la dansuri, dar alte fete... Elisabeta Soareș, 21 de ani: „Îmi place sportul însă nu-l pot practica din cauza... Nu mă lasă tatăl... Am jucat în trecut handbal, am intrat într-o dată și m-a bătut. Absolut, sportul e necesar. Fiecare trebuie să facă mișcare. Măcar dimineața puțină gimnastică de încălzire.”

Etelea Gheorghe, 21 de ani: „Am făcut sport la școală și în vacanță. Acum nu am timp. Dar, puțină gimnastică de încălzire s-ar putea face în fabrică.”

Lidia Șandor, 21 de ani: „Nu prea am timp. Îmi place voleiul. A fost cîndva o echipă însă acum...”

Ana Bîro, 24 de ani: „Nu fac mișcare. Mă arde voleiul. Cred că printr-o propagandă mai bună ar putea fi atrase ceva fete către sport.”

Gizela Szabo, 21 de ani: „Nu mi-a plăcut niciodată sportul pentru că de fapt nici nu-l am înțeles prea bine. Dar, așa-i, nici n-a căutat cineva să-mi trezească interesul pentru sport. Spuneți că atît de mari sînt implicațiile sedentarismului? Atunci, neapărat trebuie să luptăm împotriva lui.”

Maria György, 20 de ani: „Îmi place sportul dar nu îl practic. Nu prea am timp. Ar fi bine să facem în fabrică gimnastică de încălzire. Am rezoluția într-un fel marea nevoie de mișcare.”

...Cîncitele te încită, exemplule te pun în mișcare”. În această direcție trebuie acționat imediat, mai ales că realitatea a demonstrat, cum nu se poate mai bine, lipsa unei preocupări active pentru cultivarea interesului spre mișcare, spre educație fizică și sport. S-a invocat drept cauză obiectivă elementul timp. Există, nu poate fi ignorat, însă tot în cadrul unui timp fabrică s-a găsit soluția salvatoare: unele tineri ar vrea să facă măcar puțină gimnastică de încălzire. Invitația a fost lansată. Comitetul U.T.C., comitetul sindicatului s-au angajat să rezolve problema orarului mașinilor I.G.O. astfel încît să se găsească câteva minute pentru gimnastică în fabrică. „Cum, ne-am spus, trebuie făcut ceva pentru a deprinde fetele noastre cu mișcarea, cu sportul”, conchideau tovarășii din conducerea organizațiilor amintite. Și există cîteva tineri pentru care s-a găsit soluția. Pentru că, sportul nu e cunoscut prea bine, dar valente euriști. Cînd spun aceste lucruri, mă gândesc la terenul de handbal construit nu de mult prin muncă voluntară, la „Crosul tineretului”, la celelate competiții organizate de U.T.C. Acestea nu-și prea trăiesc viața. Anul trecut nu s-a disputat faza pe fabrică a „Crosului”. S-au luat „după ochi” șapte concurenți dintre care trei fete au obținut diplome la faza pe oraș. Semn că măcar atletismul ar putea fi dezvoltat ca sport de masă în fabrică. E în primul rînd o chestiune de mentalitate, de acțiune susținută. Pentru că, sînt convins, cîteva multe din tineretele de la Fabrica de confecții din Miercurea Ciuc au cunoștințe adecvate dimensiunii a raportului dintre sport — sănătate, natalitate, capacitate de muncă, la asociația „Textila” — n-ar mai exista simbolul dor 12 handbaliste și infamplorii cele 20 de amatoare pentru tenisul de masă. Și nu s-ar mai primi un răspuns umilitor de genul celui „Nu mă interesează de sedentarism”. Pentru că, atunci, s-ar cunoaște în profunzime efectele nefaste ale sedentarismului, ale căsții și a vorbii de elementul feminin. Și în primul rînd ar fi cunoscută frumusețea mișcării, efectele tonice ale sportului. Acest ATUNCI, cred că nu-și prea departe.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, va face o vizită oficială în Republica Socialistă Cehoslovacă

8—11 aprilie 1970, la invitația ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste Cehoslovace, ing. Jan Marco.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, va face o vizită oficială în Republica Socialistă Cehoslovacă, în perioada

Ministrul comerțului exterior al României despre schimbările comerciale cu R. P. Chineza

Întors la București după o vizită de o săptămîni în R.P. Chineză, Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior, a împărtășit unui redactor al Agenției Române de Presă — Agerpres — opiniile referitoare la vizită, contactele avute și importanța documentului semnat.

Arătînd că în timpul vizitei a putut cunoaște cîteva din realizările harnicului popor chinez în domeniul producției industriale și îmbunătățirii calității acesteia, C. Burtică, a declarat: „Contactele cu partenerii chinezi, desfășurate într-o atmosferă de prietenie și sinceritate reciprocă, au evidențiat o serie de noi posibilități, încă nefolosite, în relațiile noastre de natură economică. În acest interval, am avut cîntecșă să fim primii de premieri ai Consiliului de Stat, Cui En-lai, cu care am discutat unele probleme de interes reciproc.”

Referindu-se la importanța pe care o prezintă pentru relațiile dintre cele două țări noul protocol comercial, ministrul român a spus: „Acest document favorizează extinderea, în continuare, a relațiilor economice româno-chineze, creșterea schimburilor de mărfuri și diversificarea acestora.”

Vizita ministrului afacerilor externe și cooperării al Republicii Burundi

Ministrul afacerilor externe și cooperării al Republicii Burundi, Ndabakwaje Libère, a oferit vineri un dejun, în saloanele Hotelului „Athenee Palace”.

Au participat Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Teodor Vasiliu, ministrul justiției, Radu Constantinescu, vicepreședintele al Comisiei guvernamentale de colaborare și cooperare economică și tehnică, reprezentanți ai conducerii unor ministere economice, ai unor organizații și instituții centrale și alte persoane oficiale.

În cadrul convorbirilor, desfășurate într-o atmosferă cordială, au fost abordate probleme privind dezvoltarea schimburilor economice, precum și a cooperării tehnico-științifice dintre cele două țări.

În cursul aceleiași zile, oaspeții burundezii au vizitat Combinatul de sticlărie București, precum și Muzeul Satului.

Seara, ministrul burundez împreună cu persoanele oficiale care îl însoțesc, au asistat la un spectacol de operă.

Lupte: „Naționalele” școlilor profesionale

Agenda sportivă școlară programată la începutul săptămînilor viitoare, mai precis între 6 și 9 aprilie, la Galați, o nouă competiție de amploare rezervată elevilor: etapa finală a Campionatului republican de lupte al școlilor profesionale. Pe patrulele

„Internaționalele” de inot ale României Slavic — un veritabil colecționar

Ediția jubiliară, a X-a, a Campionatelor internaționale de inot ale României și-a derulat, pînă la această oră primele două săptămîni. Mai bine de 200 de inotători reprezentînd opt țări — Austria, Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Italia, Polonia, România, U.R.S.S. — s-au prezentat pe bostierurile acestor țări pentru a participa la aceste prime confruntări europene de amploare a anului.

Prima finală a „internaționalelor”, proba masculină de sprint, l-a revădit campionului și recordmanului român Marian Slavic, victorie: 55,6 sec. timp ce reprezintă și un nou record al celor zece ediții de pînă acum. Talentatul croai și-a dublat încă din prima zi titlul obținut pe „suta” aducîndu-și cu 2,24, 6 min și 10 sec. scurta de mixt 4 x 50 m. Pe podiumul probelor feminine similare n-am întâlnit însă nici o reprezentantă de-a noastră: la 100 m liber — 64,9 sec. pentru italianca Marina Di Tommaso, urmată de alte două compatrioate (4); la 200 m mixt — sovietica Tatiana Afanasieva a fost cronometrată în 24,25 min (Anca Groza, sosită a IV-a, 24,43 min). Cursa solitară, din lipsa de concurență de valoare, a lui Vasile Costa pe 100 m bras s-a soldat cu un rezultat bun: 10,88 min, și al 7-lea titlu internațional dobîndit de timizezul antrenat de profesorul Dumitru Șirșu pentru club — la 100 m, în Petra Mîntze (R.D.G.) a merituosul învingător cu un „cronometru” notabil: 120,0 min (Anca Georgescu, prima româncă, pe locul IV, la 31 sec. ceea ce înseamnă un mult). Slavic, de departe cel mai valoros sprinter

al actualelor campionate, n-a lăsat să-i scape nici titlul la 400 m liber. Parcurînd cele opt lungimi de bazin în 42,55 el a stabilit și un nou record național. În aceeași cursă, Eugen Almer, „umbră” campionului, și-a onorat și el locul secund (42,72 min) cu un nou record de juniori mari. Proba finală a întinmînă în prilejul Cristinei Balaban dacă nu un timp care să periclitze act de cit recordul, cel puțin satisfacția de a fi eligibil în fața „caruselului” italiencelor Di Tommaso și Basseli, care au învins-o pe „suta”. Cronometru: 5:00,0 min. Rezultate notabile s-au înregistrat și la 100 m spate masculin, adică un record R.S.R. de seniori egalat (Zeno Cîrșasa, 03,9) și un altul de juniori II, dobîndit (Gheorghe Lupu, în 10,6 min). Suta spate femei, cu opt românce pe bostierurile, n-a oferit dificultăți pentru Clara Kókai (11,73 min). Albert Kovacs la 100 m delphin, învingător scîntat, n-a înfrînat pronosticului; locul I, în 10,20 la 2 zecimi de Miclăuș, clasat al doilea. Ea 100 m delphin femeie, Agneta Sterner — 110,6 min. Cursa solitară, din lipsa de concurență de valoare, a lui Vasile Costa pe 100 m bras s-a soldat cu un rezultat bun: 10,88 min, și al 7-lea titlu internațional dobîndit de timizezul antrenat de profesorul Dumitru Șirșu pentru club — la 100 m, în Petra Mîntze (R.D.G.) a merituosul învingător cu un „cronometru” notabil: 120,0 min (Anca Georgescu, prima româncă, pe locul IV, la 31 sec. ceea ce înseamnă un mult). Slavic, de departe cel mai valoros sprinter

meiul echipelor de tineret ale aceluiași formati la stadionul Metalul, duminică de orele 10: Metalul București — Sportul studențesc (div. B).

VOBEI Astăzi după amiază au loc trei probe feminine: Dinamo, U¹⁴ Timișoara (sala Dinamo, de la orele 18); C.P.B., Meclina (sala Giulești, de la orele 17); Rapid — I.E.F.S. (sala Giulești, de la orele 18). Duminică dimineață, în sala Floreasca, de la orele 10:30, Rapid și Dinamo (sala Giulești, de la orele 18:30 combata Voinea + Rapid va primi replica pugliștilor de la Metalul Plopieni (divizia B).

BOJ Dumăi, de la orele 18, pe ringul din sala Floreasca, se vor întrec formațiile Metalul și Steaua în cadrul returului campionatului republican pe echipe (divizia A). În sala Giulești, de la orele 18:30 combata Voinea + Rapid va primi replica pugliștilor de la Metalul Plopieni (divizia B).

MERIDIAN

IN GRUPELE Semifinale ale campionatelor europene de tenis de masă de la Moscova, echipa României a învins cu scorul de 3-0 selecționații bulgare (Alexandru — Neikova 2-1; Crișan — Rangelova 2-1; Alexandru — Neikova, Rangelova 2-0). Alte rezultate din cadrul competiției feminine: U.R.S.S. — Polonia 3-0; R. D. Germană — R. E. Germania 3-1; Polonia — Ungaria 3-0.

PARIS 3 (Agerpres). — Comentarii de-a 3-a ediție a „Cupei țărilor latine” (competiție de handbal clasată de selecționații de tineret a României), desfășurată recent la Madrid, ziarul „L'Equipe” publică un articol în care se arată printre altele: „Din punct de vedere tehnic, putem spune că jocul prestat de primele trei echipe clasate a fost remarcabil, corespunzînd așteptărilor. Echipa României, care a surclasat formațiile Franței și Spaniei, a demonstrat că valoarea sa este o realitate. Condiția fizică excelentă a românilor, jocul lor valabil, precum și atenția echipei au fost atuurile principale cu care tinerii handbaliști români s-au impus în momentele decisive ale turneului.”

PRONOSTICUL NOSTRU PENTRU CONCURSUL PRONOSPORT NR. 14

A.S.A. Tg. Mures-Steaua	x
Araș	1
Rapid-U. T. Arad	1
Politechnica Iasi-C.F.R. Cluj	1
Dinamo Bacău	1
Craiova	1
Dinamo Buc. — Steagul roșu	x
Farul-Crișul	1
U. Cluj-Petrolul	1
Știința Cluj	1
Laneross-Sampdoria	1
Milan-Torino	1
Napoli-Bologna	1
Roma-Fiorentina	1

DUPĂ TREI RUNDE, în meciul de saș dintre echipa U.R.S.S. și selecționații restului lumii, scorul este favorabil echipei U.R.S.S. cu 15-14 puncte, o partidă fiind întreruptă.

CAMPIONUL MONDIAL la patinaj artistic, americanul Tim Wood, a semnat un contract cu compania americană de reviste

URECHEA LENEȘULUI...

(Urmare din pag. 1)

...ta o nouă „altfel nu se băga în chestia asta”.

De altfel el crede că tot ce i s-a întimplat pînă acum a fost efort se poate de firesc, chiar și faptul că a rămas ani de-a rîndul repetent: o fi și o vină a lui, recunoaște, dar oricum nu se putea întimpla altfel, era totdeauna ceva care-l străbătuse de la început. Despre acest „ceva” am discutat cu tovarășa Eugenia Velente, profesora care i-a fost un timp mai îndelungat dascăl. Este adevărat că există copii cu deficiențe de ordin mintal. Nu este cazul lui Carabulea, nu era un copil lipsit de inteligență, dar nu învăța. Nu-l atrăgea nici o materie. Pentru noi reprezentarea unei caz-problemă, un copil pe care îl înscrie pe o orbită, metodele obișnuite nu sînt suficiente. Conducerea liceului l-a sfătuit, după absolvirea clasei a 5-a, să se înscrie la fără frecvență, curs în care s-a politicit și mai zdrăvănit.

Cuvintele profesoarei capătă o semnificație. Carabulea ar fi putut rămîne în rîndul celorlalți de o seamă, dar pentru el trebuiau metode neobișnuite. De ce nu au fost găsite aceste metode? Pierderea de sub controlul școlii a unui elev nu înseamnă totodată un rebot profesional al corpului didactic? Devine aproape un sistem în unele școli ca un elev difil, care „pătrunde” obrazul instituției, să fie îndepărtat. Lî se cere părinților să-și mute copilul la altă școală, să-l dea la fără frecvență etc. O măsură foarte ușor de propus, prin care de multe ori se pierde însă ceva esențial: puțină aceea, fie ea și minimă, de a aduce pe adevăratul făgaș copilului devenit problemă. Îndepărtat de școală, Carabulea a rămas ca între două paranteze care nu-l cuprindeau — de o parte școala, de alta viața. Fapt este că fostul elev a continuat să-și vie în curtea școlii, să-și caute fostii prieteni, să se joace cu ei, să bea apă de la același robinet. Dar și aici, după o vreme portarii l-au interzis să mai vină. A început să hoînărească pe străzi, să aștepte ore în sir prin holurile cinematografului, așa, fără nici o treabă, fără nici un școl. Ce sîia el să facă? Nimic! Gîndu nu l-a deschiș nici o perspectivă spre desăcirea lucrurilor din jur, sau a firii lui. Așa că se ocupa cu tot ceea ce îl cădea în mîna.

Să facă „oric”, să nu se plio-

...tusească. De curînd „face muzică”. Parîndu-l, oameni cu grîbi, o ocupație serioasă, un „orizont”. L-au cumpărat un saxofon și plătesc un profesor. Dar saxofonul e cam uzat, iar profesorul este un fel de lăutar pe la o casă de cultură. Și în plus Carabulea „ia” note false cu diuimul. Ii doresc din toată inima să învețe să cînte: ar deveni alt om, n-ar mai socoti că aruncatul unei petarde în școală e un fapt firesc. Decamdată s-a angajat ziller la o uzină. Tatăl său, om obișnuit cu munca, ar putea să-l atragă și să-l determine spre învățarea unei profesii mai mult decît o politică. Este adevărat că există copii cu deficiențe de ordin mintal. Nu este cazul lui Carabulea, nu era un copil lipsit de inteligență, dar nu învăța. Nu-l atrăgea nici o materie. Pentru noi reprezentarea unei caz-problemă, un copil pe care îl înscrie pe o orbită, metodele obișnuite nu sînt suficiente. Conducerea liceului l-a sfătuit, după absolvirea clasei a 5-a, să se înscrie la fără frecvență, curs în care s-a politicit și mai zdrăvănit.

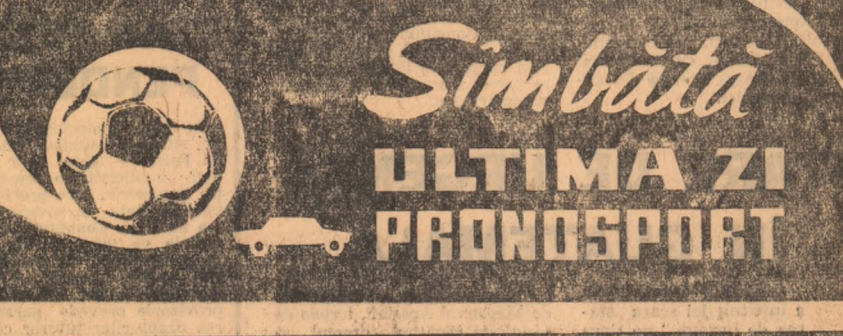
Cuvintele profesoarei capătă o semnificație. Carabulea ar fi putut rămîne în rîndul celorlalți de o seamă, dar pentru el trebuiau metode neobișnuite. De ce nu au fost găsite aceste metode? Pierderea de sub controlul școlii a unui elev nu înseamnă totodată un rebot profesional al corpului didactic? Devine aproape un sistem în unele școli ca un elev difil, care „pătrunde” obrazul instituției, să fie îndepărtat. Lî se cere părinților să-și mute copilul la altă școală, să-l dea la fără frecvență etc. O măsură foarte ușor de propus, prin care de multe ori se pierde însă ceva esențial: puțină aceea, fie ea și minimă, de a aduce pe adevăratul făgaș copilului devenit problemă. Îndepărtat de școală, Carabulea a rămas ca între două paranteze care nu-l cuprindeau — de o parte școala, de alta viața. Fapt este că fostul elev a continuat să-și vie în curtea școlii, să-și caute fostii prieteni, să se joace cu ei, să bea apă de la același robinet. Dar și aici, după o vreme portarii l-au interzis să mai vină. A început să hoînărească pe străzi, să aștepte ore în sir prin holurile cinematografului, așa, fără nici o treabă, fără nici un școl. Ce sîia el să facă? Nimic! Gîndu nu l-a deschiș nici o perspectivă spre desăcirea lucrurilor din jur, sau a firii lui. Așa că se ocupa cu tot ceea ce îl cădea în mîna.

Să facă „oric”, să nu se plio-

...le de concurs vor evolua — la greco-romane și libere, la toate categoriile de greutate — ei mai buni 250 de tineri luptători care s-au calificat în urma etapelor de zonă organizate pe ministere și organe centrale. Această a doua ediție a „naționalelor” de lupte rezervate elevilor din școlile profesionale, depășește în amploare și valoare tehnică — încă înainte de consumarea ultimului act, finalele — precedenta ediție organizată la Reșița și se situează la un nivel superior, din aceste puncte de vedere, față de chiar campionatul de juniori al țării.

Finalele de la Galați demonstrează elocvent și cu această ocazie că luptele, halterele, boxul — cu un cuvînt atletica grea — sînt cele mai îndrăgite discipline sportive în rîndul elevilor școlilor profesionale. Să cultivăm deci aceste preferințe.

V. R.

...poate face fără participarea nemulțumită a elevilor, fără angajarea lor în soluționarea diferitelor situații puse ca probleme.

1. UTO: Această contereșare a elevului nu se poate obține fără o stimulare a inițiativii lui. De exemplu, în liceul nostru, am propus organizația U.T.C. să se ocupe nemijlocit de realizarea unui chestionar pe care să-l înmănecă elevilor, iar rezultatele să fie interpretate și publicate de ei în suplimentul revistei noastre școlare. Colectivul de inițiativă, ca să spun așa, s-a propus un dialog — pe bază de chestionare — pe

RECETARE, ȘCOALĂ, PEDAGOGIE

...tema „ce voi fi”. Materialul rezultat și interpretat a fost foarte interesant. De altfel, o parte a anchetei a fost publicată și în acest număr.

V. POPESCU: E și un câștig pentru dv., pentru că mîndria are de interes a elevilor, profesorii nu-și vor mărînti timpul făcînd lucruri pe care le pot rezolva elevii print-o participare conștientă la un fel de proces de educație.

V. ARACHELIAN: Problema pe care o abordăm — ceea ce au nîmși școala și morală — este punctul de convergență

...chiar și la simpoziunile organizate pe diferite probleme vechi, ca la un fel de saloane literare de epocă, în care accesul era limitat, unde pătrundeau cel „al casei”. Veți fi de acord, cred, că nu arădă finalitate — de gradul nu, aș zice, ca să nu minimalizăm succese merite — nu e interesat să atîne cînd dorim practicii nîmșii de educație să-și beneficieze în mod instrumentar științific de lucru!

N. BELLU: Apar lucrări interesante și de valoare reală, fie ale psihologilor, fie ale pedagogilor noștri. Totuși, aceste rezultate sînt încă foarte cecetate, nu capătă la noi o conștientizare în procesul educativ. Pentru ca ele să pătrundă masiv trebuie dezvoltate toate canalele, adică trebuie întinse, în primul rînd, pe un canal larg de cultură — care este școala. Doar astfel putem lichida spon-taneitatea în abordarea problemelor de educație.

Formarea unui larg fond de cultură etică, cu lucrări redactate la diferite grade de inteligență, nu este exclusivă, ar fi o altă direcție de formare a conștientului de emogenizare a tuturor factorilor interesați în educație — școala, familia, colectivitățile școlare etc. — de stimularea a activităților lor concrete. Deschiderea tuturor canalelor ar duce la crearea unei rețele asemănătoare, de pildă, celei sanitare. Orice de bine ai organiza o rețea sanitară, tot vei avea bolnavi; dar, tocmai pentru a avea cît mai puțini și pentru a-și recupera cît mai repede perfecțiunea și înzestrarea, nu bine rețeaua existentă. Cu atît mai mult, trebuie să facem aceste eforturi într-o astfel de rețea cum este aceasta a muncii pentru formarea omului nu înaintea, personalitate cutezătoare. E poate cel mai dificil lucru în care omul de azi își pune la încercare capacitatea sa de a se manifesta responsabil față de viitorul societății noastre și față de generațiile de mîine.

fuste

PRACTICE — LA SERVICIU SAU PENTRU SPORT

Mare varietate de țesături, culori și modele (cu țighele, nasturi metalici, cu cordoane și catarama moderne).

RECOM

de peste hotare

ORIENTUL APROPIAT

● Convorbirile de la O. N. U. ● Interviuul regelui Hussein

NEW YORK. — Adjuncții reprezentanților permanenți ai S.U.A., U.R.S.S., Angliei și Franței la O.N.U. s-au întrunit joi în prima sesiune de lucru pentru redactarea unui memorandum asupra stadiului tratatelor puse pînă acum de ambasadorii celor patru puteri în vederea reglementării politice a crizei din Orientul Apropiat.

S-a convenit ca următoarea intrare de lucru să aibă loc la 6 aprilie.

NAȚIUNILE UNITE. — Secretarul general al O.N.U. U Thant, a declarat că consideră drept „un pas pozitiv” hotărîrea ambasadorilor la O.N.U. ai celor patru puteri de a înfrîna pe adiunții lor să elaboreze proiectul unui memorandum care să cuprindă progresele realizate în cursul convorbirilor privind obținerea unei reglementări politice a conflictului din Orientul Apropiat. El a subliniat că „există unele domenii de acord, iar acestea trebuie să fie formulate”.

Ambasadorul Franței la O.N.U., Jacques Kosciusko-Morizet, a declarat ziaristilor acreditați la O.N.U. că reprezentanții celor patru puteri „consideră acest memorandum drept un pas” care să permită reluarea misiunii ambasadorului Gunnar Jarring în Orientul Apropiat.

ROMA. — Într-un interviu acordat revistei italiene „EUROPEO”, regele Hussein al Jordaniei declară că este pentru aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967 privind reglementarea conflictului israelo-arab. „Cred într-o soluție pașnică în Orientul Apropiat”, a spus el. În opinia sa, retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate este „singurul mijloc de a se ajunge la pace”. Suveranul a adăugat că aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate implică recunoașterea Israelului. Cred în posibilitatea de a trăi în pace cu Israelul. Intrebat în legătură cu atitudinea organizațiilor palestiniene față de ideea unei reglementări pașnice, Hussein a spus: „Sînt sigur că palestinienii vor înțelege în cele din urmă că trebuie ajuns la un compromis pașnic. Dacă Israelul acceptă rezoluția Consiliului de Securitate, atunci atacurile comandourilor vor înceta, comandourile nu-și vor mai avea rațiunea de a fi”.

WASHINGTON. — Joi, a avut loc la Washington o intrare de lucru între Joseph Sisco, asistent al secretarului de stat al S.U.A. pentru problemele Orientului Apropiat și Asiei de sud, și Anatoli Dobrinin, ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A., cu care prilej a fost examinată situația din Orientul Apropiat.

ROMA. — Într-un interviu acordat revistei italiene „EUROPEO”, regele Hussein al Jordaniei declară că este pentru aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967 privind reglementarea conflictului israelo-arab. „Cred într-o soluție pașnică în Orientul Apropiat”, a spus el. În opinia sa, retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate este „singurul mijloc de a se ajunge la pace”. Suveranul a adăugat că aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate implică recunoașterea Israelului. Cred în posibilitatea de a trăi în pace cu Israelul. Intrebat în legătură cu atitudinea organizațiilor palestiniene față de ideea unei reglementări pașnice, Hussein a spus: „Sînt sigur că palestinienii vor înțelege în cele din urmă că trebuie ajuns la un compromis pașnic. Dacă Israelul acceptă rezoluția Consiliului de Securitate, atunci atacurile comandourilor vor înceta, comandourile nu-și vor mai avea rațiunea de a fi”.

WASHINGTON. — Joi, a avut loc la Washington o intrare de lucru între Joseph Sisco, asistent al secretarului de stat al S.U.A. pentru problemele Orientului Apropiat și Asiei de sud, și Anatoli Dobrinin, ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A., cu care prilej a fost examinată situația din Orientul Apropiat.

ROMA. — Într-un interviu acordat revistei italiene „EUROPEO”, regele Hussein al Jordaniei declară că este pentru aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967 privind reglementarea conflictului israelo-arab. „Cred într-o soluție pașnică în Orientul Apropiat”, a spus el. În opinia sa, retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate este „singurul mijloc de a se ajunge la pace”. Suveranul a adăugat că aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate implică recunoașterea Israelului. Cred în posibilitatea de a trăi în pace cu Israelul. Intrebat în legătură cu atitudinea organizațiilor palestiniene față de ideea unei reglementări pașnice, Hussein a spus: „Sînt sigur că palestinienii vor înțelege în cele din urmă că trebuie ajuns la un compromis pașnic. Dacă Israelul acceptă rezoluția Consiliului de Securitate, atunci atacurile comandourilor vor înceta, comandourile nu-și vor mai avea rațiunea de a fi”.

WASHINGTON. — Joi, a avut loc la Washington o intrare de lucru între Joseph Sisco, asistent al secretarului de stat al S.U.A. pentru problemele Orientului Apropiat și Asiei de sud, și Anatoli Dobrinin, ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A., cu care prilej a fost examinată situația din Orientul Apropiat.

ROMA. — Într-un interviu acordat revistei italiene „EUROPEO”, regele Hussein al Jordaniei declară că este pentru aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967 privind reglementarea conflictului israelo-arab. „Cred într-o soluție pașnică în Orientul Apropiat”, a spus el. În opinia sa, retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate este „singurul mijloc de a se ajunge la pace”. Suveranul a adăugat că aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate implică recunoașterea Israelului. Cred în posibilitatea de a trăi în pace cu Israelul. Intrebat în legătură cu atitudinea organizațiilor palestiniene față de ideea unei reglementări pașnice, Hussein a spus: „Sînt sigur că palestinienii vor înțelege în cele din urmă că trebuie ajuns la un compromis pașnic. Dacă Israelul acceptă rezoluția Consiliului de Securitate, atunci atacurile comandourilor vor înceta, comandourile nu-și vor mai avea rațiunea de a fi”.

WASHINGTON. — Joi, a avut loc la Washington o intrare de lucru între Joseph Sisco, asistent al secretarului de stat al S.U.A. pentru problemele Orientului Apropiat și Asiei de sud, și Anatoli Dobrinin, ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A., cu care prilej a fost examinată situația din Orientul Apropiat.

ROMA. — Într-un interviu acordat revistei italiene „EUROPEO”, regele Hussein al Jordaniei declară că este pentru aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967 privind reglementarea conflictului israelo-arab. „Cred într-o soluție pașnică în Orientul Apropiat”, a spus el. În opinia sa, retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate este „singurul mijloc de a se ajunge la pace”. Suveranul a adăugat că aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate implică recunoașterea Israelului. Cred în posibilitatea de a trăi în pace cu Israelul. Intrebat în legătură cu atitudinea organizațiilor palestiniene față de ideea unei reglementări pașnice, Hussein a spus: „Sînt sigur că palestinienii vor înțelege în cele din urmă că trebuie ajuns la un compromis pașnic. Dacă Israelul acceptă rezoluția Consiliului de Securitate, atunci atacurile comandourilor vor înceta, comandourile nu-și vor mai avea rațiunea de a fi”.

WASHINGTON. — Joi, a avut loc la Washington o intrare de lucru între Joseph Sisco, asistent al secretarului de stat al S.U.A. pentru problemele Orientului Apropiat și Asiei de sud, și Anatoli Dobrinin, ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A., cu care prilej a fost examinată situația din Orientul Apropiat.

ROMA. — Într-un interviu acordat revistei italiene „EUROPEO”, regele Hussein al Jordaniei declară că este pentru aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967 privind reglementarea conflictului israelo-arab. „Cred într-o soluție pașnică în Orientul Apropiat”, a spus el. În opinia sa, retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate este „singurul mijloc de a se ajunge la pace”. Suveranul a adăugat că aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate implică recunoașterea Israelului. Cred în posibilitatea de a trăi în pace cu Israelul. Intrebat în legătură cu atitudinea organizațiilor palestiniene față de ideea unei reglementări pașnice, Hussein a spus: „Sînt sigur că palestinienii vor înțelege în cele din urmă că trebuie ajuns la un compromis pașnic. Dacă Israelul acceptă rezoluția Consiliului de Securitate, atunci atacurile comandourilor vor înceta, comandourile nu-și vor mai avea rațiunea de a fi”.

WASHINGTON. — Joi, a avut loc la Washington o intrare de lucru între Joseph Sisco, asistent al secretarului de stat al S.U.A. pentru problemele Orientului Apropiat și Asiei de sud, și Anatoli Dobrinin, ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A., cu care prilej a fost examinată situația din Orientul Apropiat.

ROMA. — Într-un interviu acordat revistei italiene „EUROPEO”, regele Hussein al Jordaniei declară că este pentru aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967 privind reglementarea conflictului israelo-arab. „Cred într-o soluție pașnică în Orientul Apropiat”, a spus el. În opinia sa, retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate este „singurul mijloc de a se ajunge la pace”. Suveranul a adăugat că aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate implică recunoașterea Israelului. Cred în posibilitatea de a trăi în pace cu Israelul. Intrebat în legătură cu atitudinea organizațiilor palestiniene față de ideea unei reglementări pașnice, Hussein a spus: „Sînt sigur că palestinienii vor înțelege în cele din urmă că trebuie ajuns la un compromis pașnic. Dacă Israelul acceptă rezoluția Consiliului de Securitate, atunci atacurile comandourilor vor înceta, comandourile nu-și vor mai avea rațiunea de a fi”.

WASHINGTON. — Joi, a avut loc la Washington o intrare de lucru între Joseph Sisco, asistent al secretarului de stat al S.U.A. pentru problemele Orientului Apropiat și Asiei de sud, și Anatoli Dobrinin, ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A., cu care prilej a fost examinată situația din Orientul Apropiat.

ROMA. — Într-un interviu acordat revistei italiene „EUROPEO”, regele Hussein al Jordaniei declară că este pentru aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967 privind reglementarea conflictului israelo-arab. „Cred într-o soluție pașnică în Orientul Apropiat”, a spus el. În opinia sa, retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate este „singurul mijloc de a se ajunge la pace”. Suveranul a adăugat că aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate implică recunoașterea Israelului. Cred în posibilitatea de a trăi în pace cu Israelul. Intrebat în legătură cu atitudinea organizațiilor palestiniene față de ideea unei reglementări pașnice, Hussein a spus: „Sînt sigur că palestinienii vor înțelege în cele din urmă că trebuie ajuns la un compromis pașnic. Dacă Israelul acceptă rezoluția Consiliului de Securitate, atunci atacurile comandourilor vor înceta, comandourile nu-și vor mai avea rațiunea de a fi”.

WASHINGTON. — Joi, a avut loc la Washington o intrare de lucru între Joseph Sisco, asistent al secretarului de stat al S.U.A. pentru problemele Orientului Apropiat și Asiei de sud, și Anatoli Dobrinin, ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A., cu care prilej a fost examinată situația din Orientul Apropiat.

ROMA. — Într-un interviu acordat revistei italiene „EUROPEO”, regele Hussein al Jordaniei declară că este pentru aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967 privind reglementarea conflictului israelo-arab. „Cred într-o soluție pașnică în Orientul Apropiat”, a spus el. În opinia sa, retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate este „singurul mijloc de a se ajunge la pace”. Suveranul a adăugat că aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate implică recunoașterea Israelului. Cred în posibilitatea de a trăi în pace cu Israelul. Intrebat în legătură cu atitudinea organizațiilor palestiniene față de ideea unei reglementări pașnice, Hussein a spus: „Sînt sigur că palestinienii vor înțelege în cele din urmă că trebuie ajuns la un compromis pașnic. Dacă Israelul acceptă rezoluția Consiliului de Securitate, atunci atacurile comandourilor vor înceta, comandourile nu-și vor mai avea rațiunea de a fi”.

WASHINGTON. — Joi, a avut loc la Washington o intrare de lucru între Joseph Sisco, asistent al secretarului de stat al S.U.A. pentru problemele Orientului Apropiat și Asiei de sud, și Anatoli Dobrinin, ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A., cu care prilej a fost examinată situația din Orientul Apropiat.

ROMA. — Într-un interviu acordat revistei italiene „EUROPEO”, regele Hussein al Jordaniei declară că este pentru aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967 privind reglementarea conflictului israelo-arab. „Cred într-o soluție pașnică în Orientul Apropiat”, a spus el. În opinia sa, retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate este „singurul mijloc de a se ajunge la pace”. Suveranul a adăugat că aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate implică recunoașterea Israelului. Cred în posibilitatea de a trăi în pace cu Israelul. Intrebat în legătură cu atitudinea organizațiilor palestiniene față de ideea unei reglementări pașnice, Hussein a spus: „Sînt sigur că palestinienii vor înțelege în cele din urmă că trebuie ajuns la un compromis pașnic. Dacă Israelul acceptă rezoluția Consiliului de Securitate, atunci atacurile comandourilor vor înceta, comandourile nu-și vor mai avea rațiunea de a fi”.

WASHINGTON. — Joi, a avut loc la Washington o intrare de lucru între Joseph Sisco, asistent al secretarului de stat al S.U.A. pentru problemele Orientului Apropiat și Asiei de sud, și Anatoli Dobrinin, ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A., cu care prilej a fost examinată situația din Orientul Apropiat.

ROMA. — Într-un interviu acordat revistei italiene „EUROPEO”, regele Hussein al Jordaniei declară că este pentru aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967 privind reglementarea conflictului israelo-arab. „Cred într-o soluție pașnică în Orientul Apropiat”, a spus el. În opinia sa, retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate este „singurul mijloc de a se ajunge la pace”. Suveranul a adăugat că aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate implică recunoașterea Israelului. Cred în posibilitatea de a trăi în pace cu Israelul. Intrebat în legătură cu atitudinea organizațiilor palestiniene față de ideea unei reglementări pașnice, Hussein a spus: „Sînt sigur că palestinienii vor înțelege în cele din urmă că trebuie ajuns la un compromis pașnic. Dacă Israelul acceptă rezoluția Consiliului de Securitate, atunci atacurile comandourilor vor înceta, comandourile nu-și vor mai avea rațiunea de a fi”.

„AMESTECUL S. U. A. ÎN INDOCHINA — O GREȘEALĂ DE MARI PROPORȚII”

Luari de poziție în cercuri politice americane

În legătură cu audiența ce au început joi în Comisia senatorială pentru afacerile externe, presa americană subliniază că ele reflectă neliniștea crescîndă a unor senatori față de evoluția evenimentelor din Asia de sud-vest. Ziarul „WASHINGTON POST” scrie că membrii Comisiei au fost preocupați de „intențiile guvernului Nixon în Vietnam, Laos și Cambodgia”, ceea ce a dus la organizarea audiențelor. O concretizare imediată a acestei hotărîri a constat într-o rezoluție prezentată joi Senatului de senatorii Fred Harris și James Pearson în care cer convocarea unei conferințe multilaterale de pace pentru reglementarea situației din Vietnam, Laos, Cambodgia și Tailandă.

Referindu-se la propunerea franceză privind convocarea unei asemenea conferințe, secretarul de stat american, William Rogers, a declarat joi în timpul audienței din Comisia senatorială pentru afacerile externe că guvernul american „este interesat” în inițierea unor astfel de negocieri. El a exprimat însă multiple rezerve privind oportunitatea convocării unei noi conferințe internaționale, care să discute această problemă în totalitatea ei.

Prezentînd unele aspecte ale

Sesiunea Uniunii Interparlamentare

VINERI SEARA și-au încheiat lucrările cele cinci comisii ale Uniunii Interparlamentare, întrunită în sesiunea de primăvară la Monaco. Membrii delegației grupului parlamentar român, participativ în sesiunea, au intervenit activ în dezbaterile comisiilor asupra tuturor problemelor. Proiectul de rezoluție privind cooperarea economică regională propus de delegația română, a fost adoptat în unanimitate. Prof. univ. Tudor Drăganu a fost reales în unanimitate președinte al comisiei juridice ale cărei lucrări le-a prezidat Simbătă și duminică se va întruni consiliul interparlamentar, în care este reprezentat și grupul parlamentar român, pentru a dezbate proiectele de rezoluții elaborate în comisii. Consiliul va stabili, totodată, ordinea de zi a celei de a 58-a conferințe interparlamentare care va avea loc la Haga în octombrie a.c.

QATAR — STAT INDEPENDENT

În micul protectorat britanic situat în regiunea Golfului Persic — Qatar — a fost dată publicității o constituție provizorie, care proclamă independența și suveranitatea statului. Constituția provizorie va intra în vigoare peste trei luni, iar nou stat va purta denumirea de „Dawlat Qatar”. Constituția provizorie prevede garanțiile drepturilor tuturor cetățenilor. Se arată, de asemenea, că statul Qatar, membru al Federației emiratelor arabe, sprijină în întregime Liga Arabă și obiectivele acesteia, depunînd eforturi pentru întărirea legăturilor de solidaritate cu celelalte state din zona geografică din care face parte.

Noul stat independent Qatar (cu o suprafață de 22.014 km² și o populație de peste 80.000 locuitori), posedă mari bogății petrolifere.

Controlul țării a fost preluat de Ministerul Apărării, forțele de securitate căpătînd dreptul să aplice legea marțială și să execute orice persoană condamnată la moarte în baza legilor de urgență. Șoferii care vor conduce autovehiculele în afara capitalei țării vor trebui să prezinte permise speciale.

După cum relatează agenția REUTER, imediat după promulgarea decretului, pe străzile capitalei guatemalteze și-au făcut apariția trupe care inspectează toate autovehiculele.

„UNICUL NOSTRU OBIECTIV” este deocamdată asigurarea căzării și aprovizionarea sînis-trărilor”, a declarat ministrul lucrărilor la construcții și locuințelor, Harettin Nakboghlu, care coordonează activitatea de salvare a populației din regiunile lovite de recente cutremure.

PREMIERUL OSEMNAT MARIANO RUMOR a anunțat joi seara definitivarea listei viitorului cabinet italian de centru-sînga, format la 27 martie. S-a anunțat că premierul Rumor va prezenta marți declarația-program a guvernului în fața Camerei Deputaților și a Senatului, urmînd ca votul de investitură să aibă loc la mijlocul lunii aprilie.

LA ROMA AU BUAT SFIRȘIT lucrările Conferinței anuale de colaborare între Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (F.A.O.) și Federația Internațională a Asociațiilor de Apicultură (Apimondia). Conferința, care a fost prezidată de prof. ing. V. Harnaj (România), a

realizat realizările programelor de sprijinire a țărilor în curs de dezvoltare.

Tancuri la Universitatea din Quito

GUVERNUL ECUADORIAN a ordonat armatei să pătrundă în incinta orașului universitar din capitala țării, Quito, în urma incidentelor dintre studenți și poliție, care s-au soldat cu rănirea a șase persoane. Studenții manifestau în semn de protest împotriva închiderii colegiului de fete „24 mai” sub pretextul că tinerele care învățau aici „s-au răsculat” împotriva poliției guvernului în domeniul educației. Universitatea din Quito este acum inconjurată de trupe și de 10 tancuri.

LA INVITATIA GUVERNULUI PAKISTANEZ, în capitala Pakistanului de Est, Dacca, a sosit o delegație economică și

Marea sărbătoare a poporului ungar

Sesiunea festivă de la Budapesta

BUDAPESTA 3. — Corespondentul Agerpres, Al. Pintea, transmite: La 3 aprilie, la Budapesta a avut loc sesiunea festivă a Adunării de Stat a R.P. Ungare, consacrată celei de-a 25-a aniversări a eliberării Ungariei de sub jugul fascist. La sesiune au luat parte Janos Kadar, Losonczy

Cuvîntul de salut rostit de tovarășul Emil Bodnaraș

Onorată Adunare de Stat, Stimai tovarăși și prieteni, Delegația română, prezentă la această sesiune solemnă a Adunării de Stat consacrată celei de-a 25-a aniversări a eliberării Ungariei, vă adresează dumnea-voastră, tovarăși deputați, citi și tuturor comunistilor și oamenilor muncii din Republica Populară Ungară, un cald salut tovarășesc și cele mai cordiale felicitări din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat și al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, a întregului popor român.

Jubileul acesta măreț ne prilejuește evocarea memorabilelor evenimente de acum un sfert de veac, care au marcat un moment crucial în istoria poporului ungar — eliberarea țării de sub jugul fascist, ca urmare a strălucitei victorii ale Armatei Sovietice împotriva Germaniei fasciste. Alături de Armata Sovietică, forța principală a alianței antihitleriste, la eliberarea Ungariei și-a adus contribuția și a dat jertfe grele și Armata Română, poporul nostru care, după victoria însușirii din august 1944, s-a angajat cu toate forțele sale materia-

le și umane, cu întregul potențial militar în bătălia pentru zdrobirea fascismului.

Ca vecin și prieten, poporul român împărtășește din toată inima bucuria pe care o încearcă astăzi poporul frate ungar cînd își face bilanțul realizărilor de seamă obținute, sub conducerea partidului său comunist, în opera de edificare a societății socialiste, în dezvoltarea economiei, științei și culturii, în ridicarea bunăstării poporului.

Relevăm cu multă satisfacție că relațiile de prietenie și colaborare dintre poporul român și poporul ungar, pentru care în decursul vremurilor au militat cei mai buni fii ai popoarelor noastre, cunosc o dezvoltare continuă. Sîntem încredințați că aceste relații, în care vedem expresia firească a intereselor și telurilor fundamentale comune ce unesc între ele țările socialiste, se vor adînci și perfecționa și sîntem hotărîți să acționăm și pe mai departe în acest spirit.

În țara noastră, întregul popor, strîns unit în jurul partidului, dă viață programului de faurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, adoptat de Congresul al X-lea al P.C.R.

În soluționarea cu succes a

problemelor construcției socialiste, acționăm pentru punerea în valoare a potențelor creatoare ale propriului popor, îmbinate strîns cu avantajele și interesele colaborării între țările socialiste.

În centrul activității sale internaționale România situează constant prietenia trînică, alianța frățească și colaborarea multilaterală cu toate țările socialiste. Ea participă activ la extinderea și perfecționarea colaborării și cooperării economice cu țările membre ale Consiliului pentru Ajutor Economic Reciproc, cît și cu celelalte țări socialiste; promovează neabătut colaborarea pe plan militar cu statele participante la Tratatul de la Varșovia, cu armatele tuturor statelor socialiste. Avem neclintită convingere că dezvoltarea multilaterală și înflorirea fiecărei țări socialiste, deplina afirmare a principiilor care călăuzesc relațiile dintre țările socialiste, constituie marea forță a orînduirii noastre, contribuie nemijlocit la întărirea sistemului socialist mondial în întregul său, conferind socialismului o crescîndă putere de înfrîngere în lumea contemporană.

Pomînd de la răspunderea deosebită ce revine statelor socialiste în menținerea și consolidarea păcii, România depune eforturi susținute pentru întărirea colaborării internaționale cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială, își aduce contribuția la realizarea securității europene, la înfăptuirea unor progrese pe calea dezarmării generale, în primul rînd a celei nucleare. Guvernul și poporul nostru milităază cu hotărîre împotriva politicii imperialiste agresive; acordă întregul sprijin poporului vietnamez în lupta sa împotriva agresiunii americane, milităază pentru soluționarea pe baza rezoluției Consiliului de Securitate din 1967 a conflictului din Orientul Apropiat, se pronunță pentru rezoluții prin tratative a problemelor litigioase dintre state.

În întreaga lor activitate internațională, Partidul Comunist Român, Republica Socialistă România acționează strîmunit pentru marea cauză a unității țărilor socialiste, a solidarității de luptă a întregii mișcări comuniste și muncitorești, a tuturor forțelor care se ridică împotriva imperialismului, pentru progres și pace. În aceasta vedem o puternică expresie a internaționalismului proletar, a cărei semnificație apare și mai viu în aceste zile cînd comunistii, întreaga omenire progresistă sărbătoresc împlinirea unui secol de la nașterea marelui conducător și învățător al proletariatului revoluționar — Vladimir Ilici Lenin.

Permițî-ne, în încheiere, să adresăm celești muncitori, tărînimii, intelectuali, întregului popor ungar, urări frățești de noi și mari succese sub conducerea încercată a Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, pentru înflorirea Ungariei socialiste, pentru fericirea poporului său, pentru cauza socialismului și păcii!

BUDAPESTA 3. — Corespondentul Agerpres, Al. Pintea, transmite: La 3 aprilie, delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Emil Bodnaraș a depus o coroană de flori la cimitirul Rakosiget din Budapesta al Eroilor români căzuți în luptele pentru eliberarea Ungariei de sub jugul fascist.

De asemenea, au mai fost depuse coroane de flori din partea delegației Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, condusă de Constantin Dinulescu, a delegației militare române de fosti participanți la luptele pentru eliberarea Ungariei, a delegației Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, condusă de tovarășul Ion Preoteasa, care, la invitația organizațiilor similare ungar, vizitează în aceste zile Republica Populară Ungară.

În aceeași zi, delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Emil Bodnaraș, a depus coroane de flori la Monumentul Eroilor unguri și la Monumentul Eroilor Sovietici, căzuți în luptele pentru eliberarea Ungariei de sub jugul fascist.

Marea sărbătoare a poporului ungar

Sesiunea festivă de la Budapesta

Pal, Jenő Fock și alți conducători de partid și de stat. La sesiunea festivă, Janos Kadar, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., a rostit o cuvîntare. Au fost rosite cuvîntări de salut de către șefii delegațiilor străine participante la festivitate: din U.R.S.S. — Leonid Brejnev, din R. D. Germană — Walter Ulbricht, din R. S. Cehoslovacă — Gustav Husak, din R. P. Polonă — Jozef Cyrankiewicz, din R. P. Bulgaria — Ivan Mihailov, din R. S. F. Jugoslavie — Fadil Hodja, din Republica Socialistă România — Emil Bodnaraș, precum și Franz Mubri, președintele Partidului Comunist din Austria.

Cuvîntul de salut rostit de tovarășul Emil Bodnaraș

Onorată Adunare de Stat, Stimai tovarăși și prieteni, Delegația română, prezentă la această sesiune solemnă a Adunării de Stat consacrată celei de-a 25-a aniversări a eliberării Ungariei, vă adresează dumnea-voastră, tovarăși deputați, citi și tuturor comunistilor și oamenilor muncii din Republica Populară Ungară, un cald salut tovarășesc și cele mai cordiale felicitări din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat și al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, a întregului popor român.

Jubileul acesta măreț ne prilejuește evocarea memorabilelor evenimente de acum un sfert de veac, care au marcat un moment crucial în istoria poporului ungar — eliberarea țării de sub jugul fascist, ca urmare a strălucitei victorii ale Armatei Sovietice împotriva Germaniei fasciste. Alături de Armata Sovietică, forța principală a alianței antihitleriste, la eliberarea Ungariei și-a adus contribuția și a dat jertfe grele și Armata Română, poporul nostru care, după victoria însușirii din august 1944, s-a angajat cu toate forțele sale materia-

le și umane, cu întregul potențial militar în bătălia pentru zdrobirea fascismului.

Ca vecin și prieten, poporul român împărtășește din toată inima bucuria pe care o încearcă astăzi poporul frate ungar cînd își face bilanțul realizărilor de seamă obținute, sub conducerea partidului său comunist, în opera de edificare a societății socialiste, în dezvoltarea economiei, științei și culturii, în ridicarea bunăstării poporului.

Relevăm cu multă satisfacție că relațiile de prietenie și colaborare dintre poporul român și poporul ungar, pentru care în decursul vremurilor au militat cei mai buni fii ai popoarelor noastre, cunosc o dezvoltare continuă. Sîntem încredințați că aceste relații, în care vedem expresia firească a intereselor și telurilor fundamentale comune ce unesc între ele țările socialiste, se vor adînci și perfecționa și sîntem hotărîți să acționăm și pe mai departe în acest spirit.

În țara noastră, întregul popor, strîns unit în jurul partidului, dă viață programului de faurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, adoptat de Congresul al X-lea al P.C.R.

În soluționarea cu succes a

problemelor construcției socialiste, acționăm pentru punerea în valoare a potențelor creatoare ale propriului popor, îmbinate strîns cu avantajele și interesele colaborării între țările socialiste.

În centrul activității sale internaționale România situează constant prietenia trînică, alianța frățească și colaborarea multilaterală cu toate țările socialiste. Ea participă activ la extinderea și perfecționarea colaborării și cooperării economice cu țările membre ale Consiliului pentru Ajutor Economic Reciproc, cît și cu celelalte țări socialiste; promovează neabătut colaborarea pe plan militar cu statele participante la Tratatul de la Varșovia, cu armatele tuturor statelor socialiste. Avem neclintită convingere că dezvoltarea multilaterală și înflorirea fiecărei țări socialiste, deplina afirmare a principiilor care călăuzesc relațiile dintre țările socialiste, constituie marea forță a orînduirii noastre, contribuie nemijlocit la întărirea sistemului socialist mondial în întregul său, conferind socialismului o crescîndă putere de înfrîngere în lumea contemporană.

Pomînd de la răspunderea deosebită ce revine statelor socialiste în menținerea și consolidarea păcii, România depune eforturi susținute pentru întărirea colaborării internaționale cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială, își aduce contribuția la realizarea securității europene, la înfăptuirea unor progrese pe calea dezarmării generale, în primul rînd a celei nucleare. Guvernul și poporul nostru milităază cu hotărîre împotriva politicii imperialiste agresive; acordă întregul sprijin poporului vietnamez în lupta sa împotriva agresiunii americane, milităază pentru soluționarea pe baza rezoluției Consiliului de Securitate din 1967 a conflictului din Orientul Apropiat, se pronunță pentru rezoluții prin tratative a problemelor litigioase dintre state.

În întreaga lor activitate internațională, Partidul Comunist Român, Republica Socialistă România acționează strîmunit pentru marea cauză a unității țărilor socialiste, a solidarității de luptă a întregii mișcări comuniste și muncitorești, a tuturor forțelor care se ridică împotriva imperialismului, pentru progres și pace. În aceasta vedem o puternică expresie a internaționalismului proletar, a cărei semnificație apare și mai viu în aceste zile cînd comunistii, întreaga omenire progresistă sărbătoresc împlinirea unui secol de la nașterea marelui conducător și învățător al proletariatului revoluționar — Vladimir Ilici Lenin.

Permițî-ne, în încheiere, să adresăm celești muncitori, tărînimii, intelectuali, întregului popor ungar, urări frățești de noi și mari succese sub conducerea încercată a Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, pentru înflorirea Ungariei socialiste, pentru fericirea poporului său, pentru cauza socialismului și păcii!

BUDAPESTA 3. — Corespondentul Agerpres, Al. Pintea, transmite: La 3 aprilie, delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Emil Bodnaraș a depus o coroană de flori la cimitirul Rakosiget din Budapesta al Eroilor români căzuți în luptele pentru eliberarea Ungariei de sub jugul fascist.

De asemenea, au mai fost depuse coroane de flori din partea delegației Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, condusă de Constantin Dinulescu, a delegației militare române de fosti participanți la luptele pentru eliberarea Ungariei, a delegației Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, condusă de tovarășul Ion Preoteasa, care, la invitația organizațiilor similare ungar, vizitează în aceste zile Republica Populară Ungară.

În aceeași zi, delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Emil Bodnaraș, a depus coroane de flori la Monumentul Eroilor unguri și la Monumentul Eroilor Sovietici, căzuți în luptele pentru eliberarea Ungariei de sub jugul fascist.

Stăzi, poporul ungar, veac și prieten, aniversare

implinirea unui sfert de veac de la istoricul eveniment de la 4 aprilie 1945: eliberarea patriei sale de sub jugul fascist.

Marciad a cotitură istorică